

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

புதன்கிழமை, 1974 ஏப்ரல் 10.

சென்னை, செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Bookmakers in Race Course.

* 802 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether bookmakers have been permitted to function at the Race Course in Madras City; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) 1973-74-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தயத்தின்போது சென்னைக் குதிரைப் பந்தய மைதானத்தில் 19 பேர் பணய ஒப்புநர்களாகச் (Bookmakers) செயல்படுவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்: தலைவரவர்களே, இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்திற்கு புக்மேக்கர்களை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் புக்மேக்கர்களிடத்தில் ஆடுபவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய் ஆடுவதாக இருந்தால் 100 ரூபாய் என்று ஆடுகிறார்கள். இலட்சம் ரூபாய்க்குக் கூட ஆடுகிறார்கள். ஆனால் இலட்சம் என்று ஆடுவதில்லை, ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஆடுகிறார்கள். இதனால் அரசாங்கத்திற்கு வரக் கூடிய வருமானம் பாதிக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் 21 சதவிகிதம் வரியிருப்பதைத்தான் சாரணமாகக் காட்டுகிறார்கள். பெங்களூரில் 10 சதவிகிதம் வரியிருப்பதால் இங்கு ஆடுபவர்களில் பலபேர் அங்கே சென்று

[1974 ஏப்ரல் 10]

ஆடுகிறார்கள். பங்களாதேஷ் சண்டையின்போது 5 சதவிகிதம் சர்சார்ஜை ஏற்றியதால் இந்த 21 சதவிகிதம் என்று ஆகிவிட்டது. எனவே அந்த சர்சார்ஜை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? அதிகத் தொகைக்குக் குறைந்த தொகையாக வைத்து ஆடுபவர்களை பிடிப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, குதிரைப் பந்தய மைதானத்தில் உலவுகின்ற யானைகளைப் பிடிப்பதற்கு நிச்சயமாக வழி செய்யப்படும்.

திரு. கோவை செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தில் பணம் கொடுக்கின்ற இடங்களில் பல பெரிய பண முதலைகள் கருப்புப் பணத்தை வெள்ளைப் பணமாக மாற்றுவதற்கு அந்த இடத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அத்தகைய முறைகளைத் தவிர்ப்பதற்காக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது மாதிரி குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்பதற்கு அரசு முன்வருமா? மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சிரிப்பதிலேயிருந்தே அண்டை மாநிலங்களுக்குப் பணம் போகும் என்று சொல்வார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட பிரச்சனையில் தென் மாநிலங்களில் இருக்கும் முதலமைச்சர்களுடைய கவுன்சிலே, Chief Ministers' Council of Southern Zone என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி இம்மாதிரி பொதுப்பிரச்சனைகளைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அண்ணா அவர்களுடைய கருத்தைப்பற்றி நண்பர் செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று இதே மன்றத்தில் அண்ணா அவர்கள் முதல்வராக இருந்த நேரத்தில் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு அளித்திருக்கின்ற பதிலை செழியன் அவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்றே கருதுகிறேன். அதே கருத்துத்தான் நம்முடைய கருத்தும். தென் மாநிலங்களின் முதல்வர்களோடு பேசக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். சில முதல்வர்களோடு, மாநாடு என்ற அளவில் இல்லா

1974 ஏப்ரல் 10]

விட்டாலும் தனித்தனியே பேசுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் பேசியிருக்கிறேன். அவர்கள் யாரும் அவர்களுடைய மாநிலத்தில் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. அந்த நேரத்தில் நாம் ஒழித்துவிட்டால் அதனால் ஏற்படுகின்ற நல்ல வெற்றியை நாம் நிச்சயமாகப் பெற முடியாது.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், 19 புக்கீஸ்களுக்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் ஒரு கலகம் நடந்தது என்றும், புக்கீஸ்களிடம் கொடுத்த பணத்திற்கு எந்த அளவிற்குத் திருப்பிப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமோ அதைக் கொடுக்கவில்லை என்று புகார் சொல்லப்பட்டதே? குதிரைப் பந்தயத்தில் புக்கீஸ்களிடத்தில் பணம் கட்டி, ஆனால் கிடைக்க வேண்டிய நிலையில் பணம் கிடைக்கவில்லை என்று சண்டை நடந்தது சிந்தாதிரிப்பேட்டையில். அங்கேயிருக்கும் புக்கீஸ் மற்ற இடங்களில் இருக்கும் ரேஸ்களுக்கும் பணம் வாங்குவதாகச் சொல்லப்பட்டதே, அந்த முறையைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அங்கீகரிக்கப்பட்ட புக்கீஸ் முறை குதிரைப் பந்தய மைதானத்தில் அனுமதிக்கப்படுகிறது. வெளியிலே சிலர் தனியாக இந்த புக்கீஸ் முறையை வைத்துப் பணம் பெறுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அவைகள் சென்னை மாநகர காவல் சட்டத்தின் 49-A பிரிவின்படி குற்றமாகும். அப்படி யாராவது இந்த புக்கீஸ் முறையை தனியார் செய்தால் கடுந்தண்டனைக்கு ஆளாவார்கள். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொல்லுகின்ற விவரங்களைப் பற்றி எதுவும் தெரியவில்லை. அந்த விவரங்களைத் தனியாகத் தந்தால் விசாரிக்க இயலும்.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த வரியானது குறைந்துகொண்டு வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே வரி ஏய்ப்பு நடப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, 'புக் மேக்கர்ஸ்' பகுதியில் கட்டப்படும் தொகைமீது கிடைத்த பெட்டிங் டாக்ஸ், 1970-71-ல் 67,47,644 ரூபாய் கிடைத்தது. 1971-72-ல்

[1974 ஏப்ரல் 10]

71,57,592 ரூபாய் கிடைத்தது, பிறகு 1972-ல் நாம் இந்த புகழேக் கர்ஸ் தேவையில்லை என்று அதை எடுத்துவிட்டோம். பிறகு 1972-73-ல் ஏற்கனவே கிடைத்த 71 இலட்சத்திற்கு மாறாக 2,46,018 ரூபாய் தான் கிடைத்தது. இந்த புகழேக்கர்ஸ்ஸெல்லாம் சென்னையைவிட்டு பெங்களூர் போன்ற குதிரைப் பந்தய இடங்களுக்குச் செல்லத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இதன்தொடர்பாக நமக்கு 1971-72-ல் 1,18,82,822 ரூபாய் நமக்கு, இந்த அரசுக்கு வருமானமாக கிண்டியிலிருந்து கிடைத்தது. 1972-73-ல் ஏறக்குறைய 99 இலட்சம் ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. இதைக் கருத்திற்கொண்டு மறுபடியும் புகழேக்கர்ஸ்க்கு அனுமதித் திருக்கிறது. 21 சதவிகிதம் என்பது, மற்ற மாநிலங்களைவிட அதிகமாக புகழேக்கர்ஸ்க்கு என்று வரி போட்டிருக்கிறோம் என்றாலும் அது நியாயம் என்றுதான் கருதுகிறோம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, பொதுமக்கள் பொதுவாக குதிரைப் பந்தயத்தில் பணம் கட்டுவது குறைவதற்குக் காரணமே மொத்தத்தில் 45 சதவிகிதத்தை வரியாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். மீதமுள்ள 55 சதவிகிதத்தைத்தான் திருப்பிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்திய உபகண்டத்திலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு கிண்டி ரேஸ் கிளப்பில் தான் 22½ சதவிகிதம் கமிஷன் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். மகாராஷ்டிரத்திலேகூட 15 சதவிகிதம்தான். பெங்களூரிலேயும் 15 சதவிகிதம் தான். எனவே அந்த அளவில் நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் அவர்களுக்குள்ள கமிஷனை 22½ சதவிகிதத்திலிருந்து 15 சதவிகிதமாகக் குறைப்பதற்கு நமது அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அந்த கமிஷன் விவகாரத்தை ரேஸ் கோர்ஸைப் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அதுபற்றி நிர்வாகிகளிடத்தில் பேசலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து வினா எண் 803 . . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : தலைவரவர்களே, நான் இவ்வளவுநேரம் கையைத் தூக்கிக்கொண்டிருக்கிறேன், கேள்வியைக் கேட்க வாய்ப்புக் கொடுக்க மாட்டேன் என்றால் என்ன செய்வது? முக்கியமான கேள்வி. இந்தப் பக்கமே திருப்ப மாட்டேன் என்கிறீர்களே, சான்ஸ் கொடுக்கவில்லையே.

1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சான்ஸ் என்றால் 20 பேர் கையைத் தூக்குகிறார்கள் என்றால் அந்த 20 பேர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : காமாட்சி, ஆறுமுகம் எல்லோரும் கையைத் தூக்கினார்கள். பார்க்க மாட்டேன் என்கிறீர்களே.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : நாங்கள் எதற்காக 8½ மணிக்கு வருகிறோம். இல்லையென்றால் 12 மணிக்கு வருகிறோம்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவந்தால் எங்களால் பேச முடியாது. டெய்லி நாங்கள் 8½ மணிக்கு எதற்காக வருகிறோம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிறையப் பேர்கள் கையைத் தூக்கி இருக்கிறார்கள். கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : என்னுடைய பழக்கமே சண்டைபோட்டால்தான் எதுவும் வரும்போல் இருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் குதிரைப் பந்தயத்தை மூடுவதைப்பற்றி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன பதிலைத் திருப்பிச் சொன்னார்கள். நாம் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் ஏற்கனவே ஒரு முடிவை எடுத்தோம். அந்த முடிவு மக்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது, மக்கள் தீமையான வழிகளில் சென்று அவர்களுடைய வாழ்க்கை பாதிக்கின்றது என்று தெரிந்தவுடன் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மதுவிலக்கை மீண்டும் கொண்டு வந்து கடைகளையெல்லாம் மூடுவதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். 3 கோடி, 4 கோடி ரூபாய் வருவதைப்பற்றிப் பிரச்சனை இல்லை. ஆனால் இந்த மாநிலத்திலுள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான குடிமக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை அழித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா? இதை ஏன் மூடக்கூடாது என்பதற்கு முதலமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்வார்களா?

[1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இது போன்ற காரியங்கள் அனைத்திந்திய அடிப்படையில்தான் நடைபெற வேண்டும் என்று இந்த அரசு விரும்புகிறது. ஆனாலும் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் குடி போன்ற அளவிற்கு குதிரைப் பந்தயத்தால் ஆபத்து எதுவும் ஏற்பட்டு விடுவதில்லை. குடி ஒருவனுடைய உயிரையும் குடிக்கிறது. குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போய் பணத்தை இழந்து விடுபவர்கள் ஓரளவுக்குத் திருந்துவதற்கு வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் குடியில் அப்படி இல்லை என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். ஆகவே, இரண்டையும் ஒப்பிடுவது முறையல்ல. மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படுவதால் தங்களுடைய வாழ்க்கையைப் பாழாக்கிக் கொள்பவர்களின் தொகைக்கும், குதிரைப் பந்தயத் திற்குப் போய் தங்களுடைய குடும்ப நிலையைப் பாழாக்கிக் கொள்பவர்களின் தொகைக்கும் நிரம்ப வேறுபாடு இருக்கிறது. அது அளவில் பெரியது, இது அளவில், தொகையில் சிறியது.

திரு. கு. அ. பொம்மன்: மாவட்ட தலைநகரங்களில் பக்கட்டு வைத்துக்கொண்டு பெங்களூர், பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற இடங்களில் நடக்கிற குதிரைப் பந்தயங்களுக்கு இங்கு புக்குகள் நடத்துவது போன்று பணம் கட்டுகிறார்கள். அந்த பணம் பெறும் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி வழங்கப்படாமல் இருந்தால் அப்படி வைத்து நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் தடை விதிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வேறு மாநிலங்களில் கூட இது போன்ற ஒரு முறை இருப்பதாக தகவல். ஆனால் நம் மாநிலத்தில் அப்படிப்பட்டதொரு முறையைப் புகுத்துவது என்ற யோசனை வழங்கப்பட்டபோது அமைச்சரவை அதுபற்றி பரிசீலித்து அது தேவை இல்லை, அது கூடாது என்று அதை மறுத்துவிட்டது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: இப்படிப்பட்ட பிரச்சனையை ஒரு வரம்புக்குள் கொண்டு வருவதற்கு, ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானத்திற்கு மேல் உள்ளவர்கள் மட்டும் பணம் கட்டி விளையாடுவதற்கு லைசென்ஸை அரசாங்கமே வழங்குவது என்றும், எழை மக்கள், நடுத்தர மக்களுக்கு அப்படி விளையாடுவதற்கு அனுமதி கூடாது என்ற முறையில் விதிகளை வைத்தால் பெரும்

1974 ஏப்ரல் 10]

ஆடும் ஒரு சூழ்நிலை உருவாகி மற்ற ஏழை, நடுத்தர குடும்பங்கள் இதனால் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: செய்யலாம், ஆனால் அது தனி நபர் சுதந்திரத்தைப் பாதிப்பதாக மற்றவர்கள் வழக்கு போடக்கூடும்.

திரு. கு. பெரியசாமி: இந்த புக்கிஸ் ஏற்பட்டால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு முக்கால் கோடி ரூபாய் வருமானம் வருவதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்னும் அதிகப்படியாக புக்கிஸை உண்டாக்கினால் அதிகப்படியான பணம் வருமே, ஆகவே அப்படிச் செய்வதற்கு ஏதாவது திட்டமுண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேராசை பெரு நஷ்டமாகி விடும். ஆகவே அந்த ஆசை அரசுக்கு இல்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: குதிரைப் பந்தயங்களில் பந்தயங்கள் வைப்பதன் காரணமாக பெருந்தொகை செலாவணியிலிருந்து திடீர் என்று அடைப்பட்டுவிடுவதும் மீண்டும் பெருந்தொகைகள் திடீரென்று செலாவணிக்கு வருவதால், சிறு சிறு தொகைகளைக் கொண்டு வைத்திருப்பவர்கள் சேமிப்பு செய்யாத முறையில் இந்தக் குதிரைப் பந்தயங்களினால் நம் பொருளாதாரத்தில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுவதோடு நாட்டின் வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, நம் மாநிலத்தின் தன்மையை உத்தேசித்து இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் இந்த நோக்கத்திலாவது முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒரு முறை இதைப் பற்றி ஆந்திர முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்களோடு பேசியபோது அவர்கள் சொன்னார்கள். நீங்கள் சென்னையில் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்துவிட்டால் ஆந்திரா எல்லையில் சித்தூர் போன்ற இடத்தில் நாங்கள் அங்கே குதிரைப் பந்தயத்தை ஆரம்பித்து விடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படும்போது நிச்சயமாக நம் மாநிலப் பணம் வேறு ஒரு மாநிலத்திற்குச் செல்லக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆகவேதான் இதையாவது அனைத்து

[1974 ஏப்ரல் 10]

இந்திய ரீதியில் சிந்திப்பது நலம் என்ற கருத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு தடவை இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆ. பார்த்தாமன் : சென்னையில் குதிரைப் பந்தயம் நடக்கிற நாட்களில் தான் புக்கிஸ் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பந்தயம் இல்லாத நாட்களில் புக்கிஸ் எல்லாம் பங்களுர், பம்பாய் போன்ற நகரங்களுக்கு சென்றுவிடுகிறார்கள். எனவே குதிரைப் பந்தயம் நடைபெறாத நாட்களிலும் புக்கிஸை வைத்தால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பணம் வேறு மாநிலங்களுக்குப் போகாமல் இருக்கும் அல்லவா? ஆகவே குதிரைப் பந்தயம் இல்லாத நாட்களிலும் சென்னை கிண்டியில் உள்ள ரேஸ் மைதானத்தில் புக்கிஸை வைத்துக்கொள்ள அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குதிரை ஓடாத போது பார்மிது புக்கிஸ் இடம் பந்தயம் கட்டுவது என்று தெரியவில்லை.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தை ஆதரிப்பதற்கு முக்கிய காரணம் நல்ல குதிரைகள் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவா? அப்படியானால் நடக்கக்கூடிய ஊழல் களைப் போக்க சரியானபடி ஆடிட் செய்யவும் மற்றபடி கண்ட்ரோல் செய்யவும் ஏன் நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நல்ல குதிரைகளை வளர்க்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் குதிரைப் பந்தயத்தை ஊக்குவிப்பதாக ஒருமுறை அமைச்சராக இருந்த திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் ஒரு காரணம். ஆனால் அதுவே காரணம் அல்ல.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Is the Government aware that huge private betting amounting to several lakhs is going on outside and the Government is losing a lot of taxes? May I know what steps the Government is going to take to prevent this?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதைப் பற்றி திரு. கே. டி. கே. அவர்களும் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அதுபோன்ற தகவல் ஏதாவது இருந்தால், அந்தத் தகவலை அளித்தால் ஏற்கனவே தடுப்பதற்கு சட்டம் இருக்கிறது, தடுக்க இயலும்.

1974 ஏப்ரல் 10]

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே தெரிந்துகொள்ள கேட்கிறேன். ஒரு குதிரை வாங்குவதற்கு அதன் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம் ரூபாய் என்று தரப் படுகிறதே, குதிரையை வைத்து ஓட்டுகிறவர்கள் கோடீஸ்வரர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு குதிரை வாங்குவதற்கு ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் ரூபாய் என்று தருவது முறைதானா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றி உறுப்பினர் பாலசுந்தரம் அவர்களுக்கு எவ்வளவு அனுபவம் இருக்கிறதோ அவ்வளவு அனுபவம்தான் எனக்கும். கோப்பைகள் வழங்க அமைப்பார்கள், அப்போது செல்வதுதான். அதைத் தவிர வேறு அனுபவம் இல்லை. அந்தக் குதிரை வாங்க அரசு கடன் தருவதில்லை, ரேஸ் க்ளப் தருவதாக தகவல்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: குதிரைப் பந்தயத்தை ரத்து செய்ய முடியாததற்கு அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு காரணங்களைக் கூறினார்கள். ஒன்று, நம் மாநிலத்திலிருந்து பணம் வேறு மாநிலங்களுக்குப் போவதைத் தடுப்பது. இன்னொன்று, மது விலக்கையும் இதையும் ஒப்பிட்டுக் கூறக் கூடாது என்பது. ஆகவே தீமைகளை டிக்ரீ வைத்துக்கொண்டு கணக்கிடுவது, பணம் வெளியே போகாமல் தடுப்பதற்காக என்ன தீமை வேண்டுமானாலும் இந்த மாநிலத்தில் நடப்பது சரியானதுதான் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இது நீண்ட நெடுங் காலமாக நம்முடைய மாநிலத்தில் மாத்திரமல்லாமல் இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் நடைபெற்றுவருகிற காரியம். கேள்வி கேட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே அவர்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மூலம் ஒரு தீர்மானத்தை அங்கு அளித்து அகில இந்திய ரீதியில் நாடாளுமன்றத்தில் இந்தத் தீமையை ஒழிப்பதற்கு தீர்மானம் நிறைவேற்றுவார்களேயானால் அதை முதன் முதலாக தலைவணங்கி வரவேற்கக்கூடிய முதல் மாநிலமாக நம் கமிதி மாநிலம் இருக்கும் என்பதை மாத்திரம் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 10]

திரு. கு. காமாட்சி : பெரும் பணக்காரர்கள் கறுப்புப் பணத்தை வெள்ளைப் பணமாக்க குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போவதாக அனுபவம் மிக்க செழியன் போன்றவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். ஆகவே அங்கு போகிறவர்களைக் கண்காணிக்க ஏதாவது விஜிலன்ஸ் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அதல்லாமல் என்னைப் போன்று, பாலசுந்தரம் அவர்களைப் போன்றவர்கள் குதிரைப் பந்தயத்தைப் பார்த்ததில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட பார்க்கவில்லை. எனவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் எங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் ஒரு தடவை அந்தப் பந்தயத்தைக் காண்பிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வருகிற 14-ம் தேதி அன்று அங்கு ஒரு பரிசு அளிக்கப்பட இருக்கிறது, முதல் அமைச்சர் கோப்பை என்ற தலைப்பில் ஒரு பரிசு அளிக்கிற விழா நடக்க இருக்கிறது. அதற்கு எல்லா மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் நிச்சயமாக வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு.

திரு. கோவை செழியன் : அனுபவம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

Assistance to persons affected by fire at Port Blair.

* 803 Q.—**THIRU G. R. EDMUND :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any amount has been offered to the Port Blair Fire Victims from the Chief Minister's Relief Fund in January and February 1974; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(ஆ) தீ விபத்தால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக, அந்தமான்—நிக்கோபார் தீவுகள் தலைமை ஆணையாளருக்கு 1 இலட்சம் ரூபாய் (ஒரு இலட்சம் ரூபாய் மட்டும்) 1—2—1974-ல் அனுப்பிவைக்கப்பட்டது.

1974 சூன் 10]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இதற்கு தமிழக அரசு எவ்வளவு அனுப்பியிருக்கிறது என்று சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு லட்சம் ரூபாய்.

திரு. கு. பெரியசாமி : போர்ட்ப்ளேயரில் ஏற்பட்ட தீ விபத்திற்கு தமிழக அரசு ஒரு லட்சம் ரூபாய் வழங்கியிருக்கிறது. அண்மையில் வட ஆர்காடு மாவட்டத்தில் நடந்த தீ விபத்திற்கு அண்டை மாநிலங்களிலிருந்தோ அல்லது வெளி நாடுகளிலிருந்தோ நமக்கு ஏதாவது உதவி வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து வரவில்லை. அண்டை மாநிலங்களில் நடைபெறுகிற வெள்ள விபத்துக்களுக்குக்கூட தமிழக அரசு சார்பாக முதல் அமைச்சர் நிதியிலிருந்து நாம் பண உதவி அளித்திருக்கிறோம். ஆனால் பிரதமர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு லட்சம் ரூபாய் தமிழக அரசு வேண்டுகோளுக்கிணங்க அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். முருகையன் : அந்தமான்—நிக்கோபர் தீவிலிருந்து இந்தமாதிரி ஏதாவது உதவி அளிக்கும்படி கோரிக்கை ஏதாவது வந்ததா? அப்படி கோரிக்கை வந்திருந்தால் யாரிடமிருந்து அந்தக் கோரிக்கை வந்தது என்று அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தத் தீ விபத்து ஏற்பட்டதையொட்டி அந்தமான் தீவு திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் திரு. மருதவாணன் அவர்கள் ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள், தீ விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று. அந்தக் கடிதத்தையொட்டியும் அந்தமான் தீவில் ஏற்பட்ட பயங்கரமான தீ விபத்தைப்பற்றி பத்திரிகைகளில் வந்த செய்திகளையொட்டியும் முதல் அமைச்சர் நிதியிலிருந்து ஒரு லட்சம் ரூபாய் உடனடியாக வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், அந்தமானில் ஏற்பட்ட அந்த தீ விபத்து குறித்து வேறு மாநிலத்திலிருந்து ஏதாவது உதவி செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா? அந்தமான் தீவிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருப்பவர் ஒருவர் மத்திய அரசில் அமைச்சராக இருக்கிறாரே, மத்திய சர்க்கார் ஏதாவது நிவாரணம் கொடுத்து இருக்கிறார்களா?

[1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அது பற்றிய விவரங்கள் எனக்கு எதுவும் இல்லை. ஆனாலும் அந்தமானிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அங்கே சென்று அந்த மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார் என்ற செய்தியை நான் பத்திரிகையில் பார்த்ததுதான்.

திருப்பூர் ஒன்றியத்தின் கீழுள்ள மருந்தகங்கள்

* 804-வினா—திரு. சு. துரைசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருப்பூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு உட்பட்ட எந்தெந்த மருந்தகங்களை அரசு 1973-74 ஆண்டில் மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: நடப்பு ஆண்டில் ஒன்றும் எடுக்கப்படவில்லை.

Co-operative Rural Dispensaries

* 805 Q.—THIRU G. R. EDMUND: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to open Co-operative Rural Dispensaries in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) ஆம்.

(இ) மருத்துவப் பட்டதாரிகளுக்கும் துணை மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும், மருத்துவப் பராமரிப்புப் பணிகளில் பொது மக்களும் பங்கு கொள்ள வகை செய்யவும், அரசு, 1973-74-ஆம் ஆண்டில், இந்திய அரசின் ஐந்து லட்சம் பேர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 13 கிராமப்புற கூட்டுறவு மருந்தகங்கள் திறக்கக் கருதியுள்ளது. முன்னேடித் திட்டமாக இந்த மருந்தகங்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சி

1974 ஏப்ரல் 10]

ஒன்றியங்களில் திறக்கப்படும். இத்திட்டத்தின் மூலம் 65 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மருத்துவ அங்காரி, துணை மருத்துவப் பணியாளர்கள், பொது மக்கள் ஆகியோர் இம்மருந்தகங்கள் நடத்துவதற்காகத் தங்களுக்குள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 25 சதவீதச் செலவு, கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர்களிடமிருந்து பங்குத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட வேண்டும். எஞ்சிய 75 சதவீதத்தில் 50 சதவீதம் மானியமாகவும் 50 சதவீதம் கடனாகவும் மத்திய அரசு உதவியாக கிடைக்கும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, இந்த மருந்தகங்கள் எப்போது ஆரம்பிப்பதாக அரசு உத்தேசித்துள்ளது. நாள் அதிகம் கடத்தாமல் கூடிய விரைவில், அதை ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்தத் திட்டம் வேலை அற்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவது என்ற பெயரால் மக்களுடைய கூட்டுறவு அடிப்படையில் சந்தா செலுத்துகிற முறையில் உருவாகிற மருத்துவமனை திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்தில் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள், ஒவ்வொரு கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் ஒரு கிராமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் குறிப்பிட்டு அங்கேயுள்ளோரும், ஒரு டாக்டரும், சில துணை மருத்துவப் பணியாளர்களும் சேர்ந்து, கூட்டுறவு முறையில் அமைத்தால் உடனே செயல்படுத்தலாம். அதற்கு டாக்டர் முன் வரவேண்டும். நாம் நியமிக்கிற டாக்டர் அல்ல. டாக்டர் தானாகவே முன் வந்து, அவருக்குத் துணையாக வரும் பார்மசிஸ்ட், ஆக்சிலரி நர்ஸ், மேல் நர்சிங் ஆர்டர்லி, ஸ்லீப்பர் இவர்களெல்லாம் அவர்களுக்கு உரிய ஊதியத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அந்த சங்கத்திற்கு உறுப்பினர் சந்தா செலுத்தி அதற்கு மேல் மத்திய அரசு தரும் உதவித் தொகையும் வைத்துச் செயல்படுத்த வேண்டும். இது ஒரு விதமான கூட்டுறவு இயக்கம். தொழிலாளர் நலத் துறையால் உருவாக்கப் பட்டது. அப்படி உருவாக்கப்பட்ட அந்தத் திட்டம் அந்தப் பகுதி மக்கள் ஆர்வத்தோடு முன்வந்து நிறைவேற்ற முயற்சித்தால் வெற்றி காணலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 10]

இந்திய முறை மருத்துவர்கள்

* 806 வினா—திரு. எம். சுரேந்திரன் :

திரு. என். கே. பழனிசாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நாட்டு வைத்தியர்களைப் பயன்படுத்தும் முறையில் மத்திய அரசாங்கம் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்து இந்த அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் என்ன?

(உ) அதன் மீது எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) & (உ) ஒரு விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய முறை மருத்துவ மனைகள்

* 807 வினா—திரு. நா. வெ. குருசாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) எல்லா நகராட்சிகளிலும் இந்திய முறை மருத்துவ மனைகளைத் தொடங்கச் செய்வதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது குறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : நகராட்சிகளில் தற்பொழுது 63 இந்திய மருத்துவ மருந்தகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. எங்கெங்கெல்லாம் இயலுமோ அந்த இடத்தில் சித்த வைத்திய மருந்தகங்களைத் திறக்க எல்லா நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் வேண்டுகோள் வழங்குமாறு இந்திய மருத்துவ இயக்குநர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

@ 297-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 10]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு இந்தியன் மெடிசன் டாக்டர்கள் கிராமப்புறத்தில் பணி செய்வதற்கு ஒரு திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்து அனுப்பி யிருந்தார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்ளாமல் வேறு ஏற்பாடு, பைலட் ஸ்கீமாக ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறார்களே, அந்தத் திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையா? மத்திய அரசின் மாற்றுத் திட்டம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, தொடர்ந்து 2-3 ஆண்டுகளாக ஒரு விரிவான கிராமப்புற மருத்துவப் பணித் திட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற முயற்சி ஆலோசனையில் இருந்தது, அந்த ஆலோசனை மாநிலத்தில் 4 ஒன்றியங்களில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். 4 பிளாக்கில் ஒரு வடிவு எடுத்து, கடைசியில் அந்த 4 பிளாக்கில்—375 பிளாக்கில் 4 பிளாக்—அதை இரண்டு டிஸ்ட்ரிக்ட்டாக பிரித்து நடத்துவது என்று மத்திய அரசு சொல்லியது. அதை நிறைவேற்றுவதற்கு, எப்படி நிறைவேற்றலாம் என்பதற்கு தமிழக அரசின் சார்பாக முறையாக திட்டம் போட்டு அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தோம். அந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்ததற்குப் பின்னாலே, இந்தியா முழுமைக்கும் சேர்த்து—காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் உள்ள—30 சப்-சென்ட்ரல்களில் ஒரு ஒன்றியத்தில் 8 சப்-சென்ட்ர களாக வைத்து இந்தியா முழுமைக்கும்—30 துணை நிலையம் என்ற யோசனையை வைத்தது. இதைப் பார்த்தால் தமிழ் நாட்டில் இந்த கேஸ் தேரூது என்ற நிலையில் உள்ளதாகும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், நாட்டு வைத்தியப் பிரிவை விரிவுபடுத்தி, அதிலே அந்தப் பழமைக் காலத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கும் வைத்திய முறை நிலைமைகளை மேம்படுத்து வதற்கான ரீதியில் அந்தத் திட்டம் அமைவது பற்றி மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு ஆலோசனை கூறியிருக்கிறதா? அப்படி யிருக்கும் இந்த நாட்டு வைத்தியர்களை சில பஞ்சாயத்து மருந்தகங்களில் நியமிக்கப்பட்டு, குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப் பட்டு வருகிறதே, அந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் வழிவகை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மருத்துவ வசதி கொடுக்கிற நேரங்களில் நாட்டு வைத்திய முறையை நல்ல விதத்தில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்

[1974 ஏப்ரல் 10]

கிராமப்புறங்களில் மருத்துவ வசதி ஏற்படுத்தும்போது அவர்களை நியமிப்பது என்று அரசு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அது அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவித் தொகை. அந்த உதவித் தொகை (ஹானரேரியம்) வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் மற்ற நேரத்தில் தொழில் நடத்தலாம். அவர்களுக்கு அதிகக் கட்டுப்பாடு கிடையாது. அவர்களுடைய தொழிலை அவர்கள் நடத்திக் கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அந்த மருத்துவ மனையில் பணியாற்றுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 150 உதவி தொகையாகத் தரப்படுகிறது. அது சம்பளம் அல்ல. அரசாங்கம் இந்த இந்திய மருத்துவத்தை வளர்ப்பதற்காக, இந்திய மருத்துவத் துறையில் பட்டப்படிப்பு படித்தவர்களை நகராட்சிகள், திருக்கோவில்கள் மருந்தகங்களில் நியமிப்பது என்று ஒரு பக்கத்தில் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இன்னொரு பக்கத்தில், மாவட்ட மருத்துவ மனையில் இதற்கென ஒரு பிரிவை அமைத்து இருக்கிறோம். அதைத் தொடர்ந்து வட்ட மருத்துவ மனைகளில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று யோசனை இருக்கிறது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவரவர்களே, சில கிராமங்களில் நல்ல சிறப்புடன் நாட்டு மருத்துவ முறையைப் பின்பற்றி வரும் ஹக்கீம் போன்றோர் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் எந்தவிதமான சான்றிதழோ சர்ட்டிபிகேட்டோ இல்லை. இருந்தாலும், மக்கள் அவர்களிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்துச் செல்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஒரு சோதனை நடத்தி, அரசு அவர்களுக்கு டிப்ளமா அல்லது சான்றிதழ் கொடுக்க வழிவகை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அப்படி நல்ல மக்கள் நம்பிக்கை பெற்று சிறந்த முறையில் மருத்துவத் தொழிலைக் கொண்டிருக்கும் ஹக்கீம் போன்றவர்களுக்கு ஒரு சோதனை வைப்பது நல்லதல்ல. மக்களின் நம்பிக்கைக்கு மாறாக, அவர்களுக்குச் சோதனை வைத்தால், அது பலன் அளிக்காது. அந்த நம்பிக்கையில் பெற்று இருக்கும் வெற்றியை தமிழக அரசு பாராட்டும்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன ரூ. 150 ஊதியம் நாட்டு வைத்தியர்களுக்குப் போதாது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைக் குறைந்த பட்சம்

1974 ஏப்ரல் 10]

ரூ. 200 ஆக்கினால் நல்லது. ஆங்கில வைத்திய முறையில் குணமாகாத வாதம், பக்க வாதம் போன்ற நோய்கள், நாட்டு வைத்திய முறையில் குணமாகின்றன. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் ரூ. 200 அரசு அளிக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சுவரை வைத்து சித்திரம் எழுத வேண்டும் என்பதில் எனக்கு மிகுந்த அழுத்தமான கருத்து உண்டு. சித்த மருத்துவத்தை ஆதரிப்பதற்குக் கூட எவையெவை முதலில் செய்ய வேண்டுமென்பதில் முறையான எண்ணம் கொள்ள நான் தவறவில்லை. அவர்களுக்கு சரியான அளவு சித்த வைத்திய மருந்துகள் வழங்கப்படவில்லை. அவர்களே மருந்து தயாரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். மருந்துகள் வழங்காமல் ஊதியம் கொடுப்பதில் பயன் இல்லை. ஆதலால் மருந்து கொடுத்து அவர்களுடைய தொழிலை பாதிக்காத அளவு செய்ய வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பது ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கத்தின் பைலட் ஸ்கீம்படி இந்தியாவில் இருக்கும் 30 சப்-சென்டர்களில் தான் ஆரம்பிப்பதாக முடிவு எடுத்திருப்பார்களானால், அது ஒரு மாநிலத்திற்கு இரண்டு என்ற அளவிலே கூட வராத நிலை ஏற்படும். ஆகவே, நம்முடைய மாநிலத்தின் தேவையை எடுத்துக்கூறி, வற்புறுத்தி, இங்கே இருக்கக்கூடிய ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில், கிராம ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் பிளாமிரி ஹெல்த் சென்டர்களில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, திரும்பத் திரும்ப இரண்டு ஆண்டு காலம் வற்புறுத்திப் பார்த்து விட்டோம். அங்கே உள்ள நலத்துறை அமைச்சருக்கு இப்படி ஒரு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது. முதலில் திட்டக் குழுவிலே வழங்கப்பட்டது. அதற்கான திட்டத்தையும் போட்ட பிறகு, திட்டக் குழுவில் பணம் இல்லாததால் திட்டத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். அந்த திட்டக் குழு எந்த அளவுக்கு அந்தத் திட்டத்தை

[1974 ஏப்ரல் 10]

நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் ஒதுக்குகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத் தான் செய்ய முடியும். பயன் தக்க வகையில் இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9.30)

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த 'நாஷனல் ஹெல்த் ஸ்கீம் ஃபார் ரூரல் ஏரியாஸ்' என்ற திட்டம் மத்திய அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல இந்தத் திட்டம் பிழைக்காது என்பது உண்மையாக இருந்தாலும், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்திய மருத்துவ முறை ஒரு புத்துயிர் பெற்றிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் அந்தத் திட்டத்தை உற்சாகப் படுத்தி, அந்தத் திட்டம் நல்ல வெற்றிகரமாக நடப்பதற்கு, இந்த நாட்டில் இந்திய மருத்துவ முறை வளர்ச்சி அடைவதற்கு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏதாவது பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதா? அப்படி ஒதுக்கப்படாவிட்டால், இந்தத் திட்டத்திற்காக இந்திய மருத்துவ முறையின் வளர்ச்சிக்காக தனியாக பணத்தைத் தர வேண்டும் என்று மத்திய அரசை நம்முடைய அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்திய மருத்துவத்திற்கு, அதாவது ஆயுர்வேதம், யூனனி, சித்த மருத்துவம் ஆகியவைகளுக்கு என்று மொத்தமாக ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டு, அதன் வளர்ச்சிக்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. அதே முறையில் ஓரளவுக்கு தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கியிருப்பதும் கூட, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொடுத்ததைப் போல அந்த அளவுக்கு ஒதுக்கவில்லை நிதி நெருக்கடியின் காரணமாக. அப்படி ஒதுக்கியிருக்கிற அளவில் தமிழ் நாட்டில் சித்த மருத்துவ முறையில் ஒரு கல்லூரி இருக்கிற காரணத்தினால் அதற்குள்ள படிப்புக்கு ஆகிற செலவை மாத்திரம் ஏற்றுக்கொள்கிற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு குறை இருக்கிறது. வற்புறுத்திக் கேட்குமாறு தெரிவித்திருக்கிறோம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சித்தம், ஆயுர்வேதம், யூனனி முறையில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள், சேவை பெறுவதற்கு மத்திய அரசின் திட்ட விவர அறிக்கையைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர்

1974 ஏப்ரல் 10]

சொன்னார்கள். இப்பொழுது ஆங்கில முறையில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிற நிபுணர்கள் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று கூட சேவை செய்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்திய மருத்துவ முறையில் மிகவும் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்கள் சேவை புரிந்தவர்களையும் வெளி நாடுகளில் மிகவும் அதிகமாக விரும்புகிறார்கள், குறிப்பாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளில். அவர்களுக்கு இங்கே நல்ல பயிற்சி கொடுத்து, அங்கே அனுப்புவதற்கு மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த அரசு வற்புறுத்தி வேண்டிய முயற்சியை மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசுக்கு ஏராளமான ஆலோசனைகள் இருக்கின்றன. எதையும் நிறைவேற்றுவதற்கான ஆற்றல் இல்லை. இரண்டுக்குமிடையே திரும்பத் திரும்ப ஆலோசனை சொல்வது என்பது தேவைப்படாத வழக்குகளில் வக்கீல் ஆஜராவது போல்தான்.

திரு. கோவை செழியன் : தமிழ் வைத்தியம் உலகத்தில் சிறந்த மருந்துகளைக் கொண்ட முறை என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் இந்த நாட்டு வைத்தியர்கள் போர்டு போட்டுக்கொண்டு ஊசி போடுவது, இங்கிலீஷ் மருந்துகளைத் தருவது போன்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இன்னும் சில பேர்கள் பத்திரிகையில் விளம்பரப் படுத்தி, சிட்டுக்குருவி லேகியம், தாதுபுஷ்டி லேகியம் என்று சொல்லி மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். அது இல்லாமல் அரசாங்கமே ஒரு ரிஸர்ச் செண்டர் ஏற்படுத்த வேண்டும். கான்ஸர், பிளட் பிரஷர் ஆகியவைகளுக்கு தமிழ் மருந்துகள் பயன்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள்—நம்முடைய தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் கூட டாக்டர் ராமச்சந்திரா இதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள்—அதற்கென்று பணம் ஒதுக்கி தமிழ் வல்லுநர்கள், கெமிஸ்ட்ரி தெரிந்தவர்கள், பாட்டரி தெரிந்தவர்கள், இன்னும் மற்றும் விஞ்ஞானிகள் ஆகியோர்களைப் போட்டு இதை மாடர்னைஸ் செய்வதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சித்த மருத்துவத்தினுடைய உண்மையான பெருமை உலகத்திற்குத் தெரிய வேண்டுமானால் அந்த சித்த மருத்துவ முறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் அதன் பெயரால் தவறு செய்வதற்கு இடம் இருக்கக்கூடாது என்பதைப் பற்றி சித்த மருத்துவ ஆலோசனைக் குழுவில் அவ்வப்பொழுது பேசப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி விளம்பரம் செய்வதிலே மருத்துவ முறையின் கண்ணியத்துக்கு மாறாக விளம்பரம் செய்வது நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அலோபதி முறையில் இருப்பதுபோல ஒரு ஸ்டாண்டர்டைஸ்டு மெடிஸின் என்ற முறையில் ஒரு பெரிய கம்பெனி தயாரித்து மருந்துகளைக் கொடுப்பது போல, அந்த அடிப்படையில் சித்த மருத்துவ முறை வளராத காரணத்தினால் ஓரளவுக்கு விளம்பரம் இருந்தால் தான் சித்த மருத்துவ முறையைப் பற்றி மக்கள் புரிந்து கொள்வார்கள்.

இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமைகளை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மற்றொன்று சித்த மருத்துவத்தைப் பற்றி அலோபதித் துறையில் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் ஆராய்ந்து இன்னென்ன தகுதி உடையது என்பதைச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அப்படி ஆராய்ந்து சொல்வதை பல நோங்களில் சித்த மருத்துவர்கள் ஒத்துக் கொள்வதில்லை. சில மருந்துகள் இன்னென்ன பலன்களைத் தருகின்றன என்று சித்த மருத்துவவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை ஆராய்ந்து பார்த்து குறிப்பிட்ட பலன் அதிலே காணப்படவில்லை என்று அலோபதி வைத்தியர்கள் சொல்கிறார்கள். அதற்கு சித்த மருத்துவவர்கள் மறுப்பு தெரிவிக்கிறார்கள்.

இன்னும் சில ஆண்டு காலத்திற்கு சித்த மருத்துவத்தில் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் அலோபதித் துறையில் ஆற்றல் பெற வேண்டும். அல்லது அலோபதித் துறையில் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் எம்.டி. படித்தவர்கள், அதற்குப் பின்னர் சித்த மருத்துவத்தில் தன்னுடைய ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் சித்த வைத்திய முறைக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கும். இன்றைய தினம் இந்த ஆராய்ச்சித் துறையில் இப்படிப்பட்ட கருத்து மாறுபாடுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும், முடிந்த அளவுக்கு எல்லா வகையிலும் இந்த ஆராய்ச்சி வளருவதற்கு அரசு ஒத்துழைக்கும்.

1974 ஏப்ரல் 10]

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, எல்லா நகராட்சிகளிலும் ஒன்று இந்திய முறை அடிப்படையிலாவது அல்லது ஆங்கில முறை அடிப்படையிலாவது மருத்துவ மனையை தொடங்குகின்ற அளவுக்கு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, மாநில அரசு நிதி பெற்று ஆவன செய்யுமா? மத்திய அரசு மறுத்தாலும், மாநில அரசு நகராட்சிகளில் ஒரு மருத்துவமனையைத் துவங்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி அங்கு இருப்பதே அதற்கு அங்கு ஆட்சி நடத்துவதற்கு ஆற்றல் இருக்கிறது என்பது தான் பொருள். அப்படி ஒரு ஆட்சியை நடத்துகிறபொழுது, இன்னொரு ஆட்சியில் உள்ளவர்களை இங்கே வந்து மருத்துவ மனை துவங்க வேண்டும் என்று கேட்பது நகராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு அவ்வளவு பெருமையானது அல்ல.

Work Centres for out-of-School Youths

* 726 Q.—**THIRU N. DENNIS:** Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether the Central Government have proposed any scheme for establishing Work Centres for training out-of-School Youths in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: (அ) ஆம்.

(இ) இத் திட்டத்தின் அடிப்படைக் குறிக்கோள், பள்ளிக் கல்வியை முடித்து வெளிவரும் இளைஞர்களுக்குச் சொந்த தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு வாய்ப்புகளை அளிக்கும் அடிப்படையில், அவர்கள் தாமாகவே ஓர் உற்பத்தித் தொழில் ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு உதவுதலே இங்கு அளிக்கப்படும் பயிற்சியின் நோக்கமாகும். இதற்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதல் வந்தால் நாம் இதை ஆரம்பிப்பதற்கு இயலும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: இந்த ஜாப் ஓரியன்டேஷன் ஸ்கீம் மத்திய அரசினால் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு எவ்வளவு செலவு ஆகிறது, எப்பொழுது தொடங்க இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிவிப்பார்களா?

[1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மத்திய அரசிடத்திலிருந்து வந்த கடிதத்திற்கு பதில் எழுதியிருக்கிறோம். அது எவ்வளவு விரைவில் வருகிறதோ அவ்வளவு விரைவில் மாநில அரசும், மத்திய அரசும் சேர்ந்து அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும்.

Water supply from Kadampakkulam.

* 208 Q.—THIRU G. R. EDMUND : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether any representation, for the formation of a separate supply channel for the 12 tanks under the Kadampakkulam tank in Tiruchendur taluk, has been received by the Government from the agriculturists of that area?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அண்மையில் இல்லை.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அண்மையில் வரவில்லை என்ற பதிலிலிருந்து நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னால் தொகுதி மக்களிடமிருந்து அப்படிப்பட்ட கோரிக்கை வந்திருக்கிறது என்பதை மறைமுகமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். நீண்ட காலமாக இந்தத் திட்டம் வற்புறுத்தி வரப்படுகிற காரணத்தினாலும் அது இந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகப் பலன் உள்ள திட்டமாக இருப்பதின் காரணத்தினாலும், இந்தத் திட்டத்தை கூடிய விரைவில் நிறைவேற்றினால் உணவு உற்பத்தியை நாம் அதிகப்படுத்தி மிக முன்னேறிச் செல்லலாம் என்ற காரணத்தினாலும், அரசு இந்தத் திட்டத்தை கூடிய விரைவிலே நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கடம்பாக்குளத்திற்கு கீழே உள்ள அயக்கட்டுதார்களுக்கு முன் உரிமை இருக்கிறது. குளப்பாசிதார்களுக்கு பின் உரிமை தான். முன் உரிமை பெற்ற கடம்பாக்குள ஆயக்கட்டுதார்கள் பாசன வசதியில் எந்த வகையிலும் பாதகம் வராத வகையில் ஏற்பாடு செய்து—கடம்பாக்குளத்து ஆயக்கட்டுதார்கள் தங்கள் ஆட்சேபணையை தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று அரசுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது—பல ஆண்டுகளாக இது ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது உண்மை தான்—கீழே உள்ள பாசனதார்களுக்கு பாதகம் ஏற்படாமல் பூமி மட்டத்தைக் குறைக்காமல் 4 மடைகளைப் புதிதாக அமைக்கலாம் என்று தலைமைப் பொறியாளர் ஆலோசனை தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 10]

அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு அதை நடத்தவேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அதற்கு ரூ. 3.665 லட்சம் அளவில் தொழில் துட்ப ஒப்புதலுக்கு தலைமைப் பொறியாளருக்குச் சென்று, அவரும் ஒப்புதல் அளித்துவிட்டார்கள். இந்தத் திட்ட வேலை கூடிய சீக்கிரம் ஆரம்பிக்கும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : கடம்பாக்குளத்து நேரடி விவசாயிகள், ஆயக்கட்டுதார்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே உள்ள ஆட்சேபணையை ஒழுங்கான முறையில் சமாதானப்படுத்தி, அதற்கு ஒப்புதல் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் இந்தத் திட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் கீழே இருக்கிற குளத்துக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்வதற்குத் தான் புதிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் புதிய திட்டத்தின் கீழ் சீக்கிரம் வேலை துவங்கும்.

Water supply from Manimuthar System.

*809. Q.—THIRU T. GANAPATHY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to cut direct channels to each ayacut tank under the Manimuthar System; and

(b) if so, what is the stage and when it will be sanctioned and work commenced?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. டி. கணபதி : நாங்குனேரி வட்டத்தில் மணிமுத்தாறு பாசனத்தின் கீழ் பல குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்களுக்கு ஒன்று விட்டு ஒன்று தண்ணீர் விட்டால் மூன்று குளங்கள் இருந்தால் முதல் குளத்துக்கு மாத்திரம் தான் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. எல்லாக் குளங்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்க மாவட்ட அளவில் சொல்லி, அங்குள்ள என்ஜினியர்கள் ஒரு தனிக்கால் திட்டத்தை வகுத்து, அதற்கான மதிப்பீட்டையும் அனுப்பி

[1974 ஏப்ரல் 10]

யிருக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அப்படியில்லை என்றால், தனித் தனி கால்வாய் வெட்டி எல்லா குளங்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மணிமுத்தாற்றின் கீழ் இருக்கும் பல குளங்கள் ஒன்றுக்கொன்று வெகு தொலைவில் இருப்பதால் வாய்க்காலை வெட்ட இயலாது என்ற தகவல் இருக்கிறது. ஆயினும் எக்சிக்யூடிவ் எஞ்சினியர் அவர்கள் இதைப் பற்றித் தொழில் துட்பத் துறையின் மூலம் ஏதேனும் செய்ய முடியுமா என்று ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். அதைப் பற்றி அரசுக்குத் தகவல் வந்த பிறகு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு கணபதி நாடார் அவர்கள் கோரிக்கை ரொம்ப நியாயமான கோரிக்கை. மணிமுத்தாறு திட்டத்தின்கீழ் சில குளங்கள் வெகு தொலைவில் இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். என்னுடைய தொகுதியிலும் அப்படி சில குளங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, நல்ல மழை பெய்யக் கூடிய காலத்தில் தண்ணீர் அதிகமாக வரும்போது இப்போதுள்ள குளங்களுக்கும் மணிமுத்தாறு திட்டத்திற்கும் இடையிலே ஒரு பெரிய குளத்தை வெட்டி தண்ணீரைத் தேக்கி மற்றக் குளங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி யோசிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இது வாய்க்காலை வெட்டுவது பற்றிய கேள்வி. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்போது குளம் வெட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது பற்றித் தனியாகக் கேள்விப் போடவும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினா எண்கள் 810, 811, 812 ஆகியவை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுகோள்க்கிணங்க ஒத்தி வைக்கப்படுகின்றன.

1974 ஏப்ரல் 10]

Vigilance Cell in Slum Clearance Board.

* 772 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a Vigilance Cell has been set up at the Slum Clearance Board; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) குடிசைப் பகுதி மாற்று திட்டத்தினால் பயனடைந்த குடிசைவாசிகள் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட குடியிருப்புகளை அதிக விலைக்கு விற்கின்றனர் எனவும், குடியிருப்புகளையும், சீர்செய்யப் பட்ட மனைகளையும் வாடகைக்கு விடுகின்றனர் எனவும் குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் நடத்திய பரிசீலனையின் மூலம் தெரிய வந்தது. இத்தகைய தவறான நடவடிக்கைகளை அறவே நீக்கு வதற்காக குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியத்தில் ஒரு கண்காணிப்புக் குழு கீழ்க்கண்ட பணியாளர் தொகுதியுடன் பணியாற்றி வருகிறது :—

(1) கண்காணிப்பு அதிகாரி என்ற பெயரில் வட்ட ஆட்சியர்.	ஒன்று.
(2) துணை வட்ட ஆட்சியர்கள்.	இரண்டு.
(3) வருவாய் ஆய்வாளர்கள்.	ஆறு.
(4) உதவியாளர்கள்.	இரண்டு.
(5) இளநிலை உதவியாளர்கள்.	மூன்று.
(6) தட்டச்சர்.	ஒன்று.
(7) பதிவெழுத்தர்.	ஒன்று.
(8) கடைநிலை ஊழியர்கள்.	ஐந்து.

திரு. நா. வீராசாமி : இந்தக் கண்காணிப்புப் பிரிவு வீடுகளை அதிக வாடகைக்கு விட்டு விடுகிறார்களா என்பதைக் கண்காணிச் சிறுது என்று சொன்னார்கள். சென்னை நகரத்தில் புதிய குடிசைகள் வருவதாகவும், அது பற்றி குடிசை மாற்று வாரியம் நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாகவும் சமீபத்தில் செய்தி வந்தது. அந்த வேலையையும் இந்தக் கண்காணிப்புக் குழு செய்கிறதா? இல்லையென்றால் இப்போது எத்தனை குடிசைகள் இருக்கிறதோ

[1974 ஏப்ரல் 10]

அவ்வளவு பேருக்கும் அடையாள கார்டு கொடுத்து மேலும் புதிதாக குடிசைகள் ஏற்படாமல் இருக்க இந்தக் கண்காணிப்புப் பிரிவு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரை இந்தக் கண்காணிப்புக் குழு நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கண்காணிப்புக் குழு புதிய குடிசைகள் சென்னை நகரில் வராத அளவுக்கும் பார்த்துக் கொள்ளும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்தக் கண்காணிப்புக் குழு ஏதேனும் கேஸ்கள் பிடித்திருக்கிறதா? அதன் விவரங்கள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: நிறைய கேஸ்களைப் பிடித்திருக்கிறார்கள். தாண்டவராய சத்திரம் திட்டப் பகுதியில் இந்தக் குடியிருப்புகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியதற்காக 13 பேர் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அனுமதியின்றிக் குடியிருந்த 6 நபர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். குடிசை மாற்று வாரியப் பகுதியில் 8 நபர்கள் வேறு பெயர்களில் குடியிருந்து வந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அவர்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நொச்சி நகரில் இவ்வாறு தவறு செய்த 10 பேர்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு 21-7-73, 15-10-73-ல் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். நொச்சிக் குப்பத்தில் 7 பேர் அனுமதியின்றி குடியிருந்தது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு 21-2-74-ல் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். விசாலாட்சி அம்மாள் குடியிருப்பில் 13 பேர் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு 3-9-1973, 10-9-1973-ல் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். வ.உ.சி. நகரில் 17 பேர் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு 12-12-1973-ல் ஆறு பேர் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். மீதி உள்ளவர்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கலைஞர் சாலை மேற்குக் குடியிருப்பில் 33 பேர் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு 11 நபர்கள் 1, 19, 20, 21 நவம்பர் 1973 ஆகிய தேதிகளில் வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். மீதி உள்ளவர்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. விருகம்பாகத்தில் 40 பேர் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு அவர்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கோட்டூர்பாக் குடியிருப்பில் 200 பேர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அவர்கள் கடந்த திங்கள் 9, 10, 17, 18 ஆகிய தேதிகளில் வெளியேற்றப்பட்டு விட்டார்கள். வெங்கடாபுரம் குடியிருப்பில் 38 பேர் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்க

1974 ஏப்ரல் 10]

பட்டு வருகிறது. கூலம் ஆற்று ஓரத்தில் மெமோரியல் அருகில் 90 குடிசைகள் புதிதாகத் தோன்றியிருக்கின்றன. அவை அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவுக் கட்டடத்தின் அருகில் 60 குடிசைகள் புதிதாகப் போடப்பட்டன. அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : குடிசைமாற்று திட்டத்தின் மூலம் வழங்கப்படுகிற வீடுகளில் ஒரு குடும்பத்தில் இத்தனை நபர்கள் தான் இருக்கலாம் என்று வரையறுக்கப் பட்டிருக்கிறதா? ஒரு குடும்பத்தில் 16 பேர் கூட இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும் நேரத்தில்தான் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் வருகின்றன. ஆகவே, பெரிய குடும்பங்களாக இருக்கக்கூடிய நிலையில் தனிச் சலுகைகள் வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : ஏற்கனவே குடிசைகளில் இருந்தவர்களுக்கு—ஒரு குடிசையில் இருந்தவருக்கு ஒரு வீடு என்ற முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தவறு நடப்பது எப்படி என்றால் அவர்கள் வேறு எங்காவது குடிசை போட்டுக் கொண்டு அவர்களுக்குக் கொடுத்த வீட்டை வாடகைக்கு விட்டு விடுகிறார்கள். அப்படி வாடகை வாங்கி ஜீவனம் செய்யக்கூடியவர்களைக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் கண்காணிப்புக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கண்காணிப்புக் குழு தவறுதலாக யாருக்காவது வீடு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதையும் கண்காணிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுமாதிரி குடிசையில் இருப்பவர்கள் மனுச் செய்திருந்தும் கூட வேறு சிலருக்கு குடிசை மாற்று வாரியத்திலிருந்து இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, ஏற்கனவே குடிசையிலிருந்தவர்களுக்கு வீடு கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அந்தக் குடிசை மாற்று வாரியப் பகுதிகளில் ஏற்கனவே குடிசைகளில் யார் இருந்தார்களோ அவர்களுக்குத்தான் முதலில் கொடுக்கப்படுகிறது. அங்கு தேவையான குடியிருப்புகளைக் கொஞ்சம் அதிகமான வீடுகளைக் கட்டியிருந்தால் 250 ரூபாய்க்கு கீழ் சம்பளம் வாங்குகின்ற கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு தரப்படுகிறது. அதைத் தவிர புதிதாக யாருக்கும் கொடுக்கும் திட்டம் அரசிடம் இல்லை.

[1974 ஏப்ரல் 10]

திரு. கே. என். குமாரசாமி: ஏற்கனவே குடிசைகளில் வாழ்ந்து வந்தவர்களுக்கு அடையாள கார்டுகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இன்னும் வீடு கொடுக்கப்படவில்லை. வீடு கொடுக்கும் போது 500 ரூபாய் ப்ரீமியம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ஏழை மக்கள் எப்படி 500 ரூபாய் கட்ட முடியும்? இது சம்பந்தமாக புகார் குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு வந்து அரசு அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: 500 ரூபாய் ப்ரீமியம் கட்டச் சொல்வது எதற்காக என்று தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட புகார்கள் இதுவரை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப் படவில்லை. அதுபற்றி என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். கார்டுகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வீடுகள் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை என்ற புகார்களும் இதுவரை வரவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எனக்கு அந்தத் தகவல்களை விவரமாகத் தருவார்களேயானால் மேற்கொண்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, may I know whether it is not possible for the Government to regularise these irregularities, since it is only the poor persons who have fortunately or unfortunately got into these places.

மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு அவர்களை அகற்றாமல் இருக்க அரசாங்கத்தால் முடியுமா? ஏற்கனவே 6 மாதம் 1 வருஷம் என்று இருந்து விட்டவர்கள் என்கே போவது என்று தெரியாது தவிக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்கு சரியான முறையில் திட்டம் வகுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தவறுகளை முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. ஏற்கனவே குடிசைகளில் இருந்தவர்களை புதுக் குடியிருப்புக்கு மாற்றுகிறோம். அவர்கள் பண வருவாய்க்காக மற்றவர்களுக்கு விட்டு விட்டுப் போகிறார்கள். அதைக் கண்டு பிடிக்க 3, 4 மாதங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. அப்படி கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பிறகு அவர்களை வெளியேற்றாமல் இருப்பது சாத்தியமல்ல. இதை நாம் அனுமதித்தால் அநேகமாக 70, 80 சதவிகிதத்தினர் மற்றவர்களுக்கு வாடகைக்கு விட்டு விட்டு நிரும்பவும் புதுக் குடிசைகள் போட ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். அப்படிச் செய்தால்

1974 ஏப்ரல் 10]

இந்தத் தத்துவமே அடிப்பட்டு நாசமாகிவிடும். அப்படிப்பட்ட எண்ணங்களைத் தயவுசெய்து ஆதரிக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. முனு. ஆதி: தலைவரவர்களே, இந்த மெம்மோரியல் ஹாலுக்கு பக்கத்தில் கூவம் ஆற்றங்கரையில் இருந்த குடிசைகளை அகற்றிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அது எங்கள் தலைவர் பெயரால்—எம்.ஜி.ஆர். நகர் என்று வைக்கப்பட்டிருந்ததால் அகற்றப்பட்டதா? அல்லது வேறு காரணமா என்பது அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, அந்த குடிசைப் பகுதிக்கு அவர்களுடைய தலைவர் பெயரை வைத்திருந்தார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. குடிசைகள் போட்ட எல்லோரும் ஒரு தலைவருடைய பெயரை வைத்து, அந்த நகர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்களுடைய பெயரிலேயே கூட பல நகர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை அப்புறப் படுத்தும்போது கலைஞரவர்கள் 'என்னை நகரச் சொல்லி விடுகிறார்கள்' என்று சொல்வார்கள். குடிசை போடுபவர்கள் யாராக இருந்தாலும், புது குடிசைப் பகுதிகள் தோன்றாமல் இருப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சார், ஒரு கண்காணிப்புக் குழு அமைத்திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக வருடத்தில் எவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது? குடிசைமாற்று வாரியத்தின்மீது மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடியதாக அந்தக் குழு இருக்கிறதா? வேறு ஆட்கள் குடியிருப்புக்களில் வந்து தங்கி யிருந்தால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறதா? அவர்களை வெளியேற்றுவது என்பதுதான் அதன் நோக்கமா? அல்லது அவர்கள் மீது வழக்குகள் போட வாய்ப்பு இருக்கிறதா? குடிசைகளில் இல்லாதவர்கள் குடிசைமாற்று வாரிய குடியிருப்புக்களில் வந்து குடியிருக்க இந்த வாரியத்தில் சிப்பந்திகளே உட ந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது தகவல் வந்திருக்கிறதா? வந்திருந்தால் அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, குடிசை மாற்று வாரியத்தின் சிப்பந்திகள் இப்படிப்பட்ட தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதாக அரசுக்கு புகார் எதுவும் இதுவரையில் வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் கண்காணிப்புக் குழு வைத்திருப்பது, புதிய குடிசைகள் வராமல் தடுப்பதற்குத்தான். தவறு நடக்காமல் இருக்க வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. மாதத்திற்கு இந்த குழுவுக்கு 7,400 ரூபாய் செலவாகிறது. இதுவரையில் 1,79,000 ரூபாய் செலவிடப் பட்டிருக்கிறது.

மேட்டுப்பாளையத்தில் வீட்டுவசதித் திட்டம்

* 773 வினா—திரு. மே. சி. தூயமணி: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியிலுள்ள அரிசனங்களுக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் குடிசைமாற்று வாரியத்தின் மூலம் வீடுகள் கட்டித் தர எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத் திட்டத்தின்கீழ் கோயம்பத்தூர் மாவட்டம், மேட்டுப் பாளையத்தில் அரிசனங்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கான திட்டம் எதுவும் தற்போது இல்லை.

திரு. மே. சி. தூயமணி: தலைவரவர்களே, மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியில் தற்போது குடியிருப்புக்கள் கட்டுவதற்கான திட்டம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அங்கே ஏராளமான ஆதிவாசிகள் தங்குவதற்கு குடிசை இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஆதிவாசிகளுக்காவது குடிசைமாற்றுவாரியத் திட்டத்தின்கீழ் குடியிருப்புகளைக் கட்டிக்கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, இந்த குடிசை மாற்று வாரியப் பணி இந்தியாவிலேயே நம்முடைய தமிழகத்தில்தான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பணி முதலில் தலைநகரில் நடைபெறுகிறது. பின்னர் தமிழ்நாடு பூராவும் விஸ்தரிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்தத் திட்டத் திற்கு இன்று 35 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணி கன்னியாகுமரி மாவட்டம் வரையில் ஒவ்

1974 ஏப்ரல் 10]

வொரு மாவட்டமாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. மாவட்டத் தோறும் உள்ள பணிகள் எல்லாம் முடிந்தபிறகு நகராட்சிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படலாம். அதுவரை நகராட்சிகள் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்; வேறு வழியில்லை.

திரு. எம். கரேந்திரன் : சார், இந்த குடிசைமாற்று வாரியம் போன்று அரிசனங்களுக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் ஒரு வாரியம் அமைக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டதே. அது எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்? அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, அதற்கான வாரியத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஜி.ஏ.எஸ். அதிகாரி அதன் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். முதற்கட்டமாக இந்த வாரியம் பொறையாரில் வீடு கட்டும் பணியைத் தொடங்கியிருக்கிறது; வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

House sites for rural landless

* 774 Q.—**THIRU N. K. PALANISWAMY :** Will the Hon. the Minister for Labour, with reference to question No. 93 answered on 11th August 1973, be pleased to state the progress so far made in the acquisition of 548 acres of land in Thanjavur district under the scheme for the provision of house-sites for the rural landless?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : புறம்போக்கு நிலத்தையும் சேர்த்து 875.14 ஏக்கர் நிலத்தை மத்திய அரசின் நிலமற்ற கிராமத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் முடியும் நிலையில் உள்ளது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், இதில் 548 ஏக்கர் நிலம் வாங்கி 4, 5 வருஷங்கள் ஆகியும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை; வீடு கட்டப்படவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம்? அதனால் எவ்வளவு வட்டி நஷ்டம் ஏற்படுகிறது? ஏற்கெனவே உழுது பயிர் செய்துகொண்டிருந்தவர்களுக்கு வீடு கட்டப்படும் வரையிலாவது அந்த நிலத்தை பயிர் செய்வதற்கு கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : நிலத்தை வாங்கி, 4, 5 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன என்று சொல்வது நியாயமல்ல. 31—8—1972-ல்தான் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நானே ஒரு

[1974 ஏப்ரல் 10]

கூட்டத்தைக் கூட்டி, இந்த வேலையைத் தொடங்கி இருக்கிறேன். ஆகவே, 4, 5 வருஷம் என்பது தவறு. குடியிருப்பு மனைகளை வழங்குவதுதான் இதன் முக்கியப் பணி. அந்த மனைகள் பள்ளமாக இருந்தாலும் வாங்கி சமன்படுத்த 150 ரூபாய் வரை செலவு செய்து, எல்லா துப்புரவு வேலைகளையும் செய்து, பக்கத்தில் சாக்கடை வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் போய்ப் பார்த்தால் அதன் முக்கியத்துவம் தெரியும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவரவர்களே, இந்த கிராமப் புறங்களில் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குகிற கொள்கைக்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற பணத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பகிர்ந்து வீட்டுமனைகள் வழங்குவதாக அரசாங்கம் அறிவித்திருந்தது. அதற்கு எப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்? ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் எப்போது பகிர்ந்து அளிக்கப்படும்? வீடு கட்டும் திட்டம் எப்போது அமுலாக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: குடியிருப்பு மனை வழங்கு திட்டம் தமிழ்நாடு பூராவிலும்—நீலகிரி, ஏற்காடு, கொடைக்கானல் பகுதிகள் நீங்கலாக—விரிவாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வேலைகள் நடைபெறும். இப்போது வேலைகள் சுறுசுறுப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, கிராமப்புறங்களில் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குகின்ற திட்டம் இருக்கிறது. பிற்பட்ட மக்களில் இன்றையதினம் கிராமப்புறங்களில் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். நேற்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நிலம் இல்லாத பிற்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, பிற்பட்ட மக்கள் யார் யாருக்கு வீட்டுமனை இல்லை என்று கணக்கெடுத்து, பட்டியல் தயாரித்து, அவர்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது ஜாதி அடிப்படையில் வந்த திட்டம் அல்ல. ஏழை விவசாயிகள் எங்கெங்கு குடியிருக்கிறார்களோ, அங்கே இருக்கிற அடிமனைகளை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்குவது தான் இத் திட்டம்.

1974 ஏப்ரல் 10]

திரு. கு. அ. பொம்மன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது நிலகிரி, கொடைக்கானல் பகுதிகளைத் தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் வீட்டுமனைகள் வழங்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் மலைப்பிரதேசங்களில் வழங்கப்படுவதில்லை என்றால், எந்த அடிப்படையிலே அவை நீக்கப்படுகின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பெரும்பாலும் மலைப் பிரதேசங்களில் மலைத் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. மலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு வேறு பல ஏற்பாடுகளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தத் திட்டம் ஏழை விவசாய கூலிகளுக்கு என்று உருவாக்கப்பட்டது. ஆகவே அந்தப் பகுதிகள் நீங்கலாக மற்றப் பகுதிகளில் நடைபெறும்.

திரு. முனு ஆதி : தலைவரவர்களே, நகர்ப்புறங்களில் வாழ்கிற ஏழை குடிசைவாழ் மக்களுக்கு 3 சென்ட் நிலம் பட்டா வழங்கும் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் பாதிப் பேருக்குக் கொடுக்கிறார்கள், பாதிப் பேரை விட்டு விடுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு எத்தனை சென்ட் வீட்டுமனை பட்டா செய்து கொடுப்பதாக அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, அவர்களுக்கு 2 சென்ட் என்ற அளவிலேதான் தந்து இருக்கிறோம். நிலம் இல்லாத இடங்களில் நிலத்தை விலைக்கு வாங்கி தந்து கொண்டிருக்கிறோம். குடிசைகளில் குடியிருப்போர்களுக்கு அந்த அடிமனைகளை கையகப்படுத்திக் கொடுப்பதுதான் இதன் நோக்கம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கூறும்போது 2 சென்ட் தான் வீட்டுமனையாகக் கொடுக்கிறோம் என்றார்கள். பக்கத்திலே உள்ள பாண்டிச்சேரியில் 7 சென்ட் வீதம் கொடுக்கிறார்கள். கேரளத்தில் கிராமப்புறங்களில் 10 சென்டும், நகர்ப்புறங்களில் 5 சென்டும் கொடுக்கிறார்கள். இங்கே 2 சென்ட் கொடுப்பதாக இருந்தால் அவர்களுடைய ஆடு, மாடுகளை கட்டுவதற்குக் கூட போதாது. ஆகையால் குறைந்தது 5 சென்ட் நிலமாவது கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அவரவர்கள் குடியிருக்கின்ற நிலத்தை அவரவர்களுக்கே தரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில்

[1974 ஏப்ரல் 10]

நிலம் வாங்குவதில் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. நிலத்தை வாங்காமல் இருப்பதற்கு பலர் சிபாரிசுக்கு வருகிறார்கள். வாங்கிக் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. 2 சென்ட் நிலம் எல்லா விவசாய கூலிகளுக்கும் கொடுத்தால், அதுவே அவர்களுடைய நிம்மதியான வாழ்க்கைக்குப் போதுமானது என்று கருதப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) 'இடப் பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிப்பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(அ) நிலத்தைச் சமப்படுத்தி சிப்சம் எடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளி மண்ணில் புதையுண்டு மாண்டது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை விதி 42-ன் கீழ் திருவாளர்கள் சோ. அழகர்சாமி, எஸ். வடிவேல், கு. அ. பொம்மன், திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி ஆகியோர் 'நிலத்தை சமப்படுத்துவது சிப்சம் எடுப்பது போன்ற வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களில் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள ஓதியம் கிராமத்தில் 2 பெண்களும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள குன்னூரில் 5 பேர்களும் மண்ணில் புதையுண்டு மாண்டுள்ளனர்; இது சம்பந்தமாக அரசு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைப்பற்றி விவாதிக்க சபையின் அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அளவுக்கு இது எப்படி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை அவர்கள் சுருக்கமாக விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.00)

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, கோவையிலே மார்ச்சு மாதம் 30-ந் தேதி சுமார் 50 அடி ஆழப் பள்ளத்தில் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது திடீரென மண் சரிந்து ஒரு பெண் உட்பட 5 பேர் உயிரோடு புதையுண்டு மூச்சுத் திணறி இறந்தனர். இவர்களில் ஒருவர் புது மாப்பிள்ளை. இந்த

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

விபத்து கோவை அருகே குன்னூரில் நேற்று நடந்தது. புதையுண்டு இறந்தவர்களின் பெயர்கள் வருமாறு: பாப்பம்மாள் (வயது 50), மாரிமுத்து (வயது 25), சுவாமிநாதன் (வயது 40), துறைசாமி (வயது 25), பாண்டியன் (வயது 14). இவர்களில் மாரிமுத்துவுக்கு கல்யாணமாகி 2 மாதங்கள் தான் ஆகின்றன. மற்றும் கிருஷ்ணன், குருசாமி, கருப்பசாமி ஆகிய மூவர் படுகாயமடைந்துள்ளனர்.

இவர்களில் குருசாமியின் நிலைமை கவலைக்கிடமாக உள்ளது. குன்னூர் ரெயில்வே காலனி அருகே சரிவான இடத்தைச் சமன் படுத்தும் வேலை நடந்து கொண்டிருந்தது. பெண்கள் உட்பட 20 தொழிலாளர்கள் இதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்களில் சிலர் 50 அடி பள்ளத்தில் நின்றுகொண்டு வேலை செய்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது திடீரென்று சரிவான பகுதியிலிருந்து மண் சரிந்து பள்ளத்தில் இருந்த தொழிலாளர் மீது விழுந்தது. இதனால் 8 பேர் மண்ணில் உயிரோடு புதையுண்டனர். இவர்களில் 4 பேர் மூச்சு திணறி ஸ்தலத்திலேயே இறந்தனர். மற்றொருவர் ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்லும் வழியில் இறந்தார். மீட்கப் பட்ட 3 பேர் காயமடைந்தனர். அவர்கள் மூவரும் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர். தீயணைக்கும் படையினர் வந்து மண்ணில் புதையுண்டவர்களை மீட்டனர். செய்தி அறிந்ததும் நீலகிரி மாவட்டக் கலைக்டர் முத்துசாமி, போலீஸ் சூப்ரிண்டெண்ட் ஹரிஹரன் ஆகியோர் விபத்து நடந்த இடத்திற்கு நேரில் வந்து பார்வையிட்டனர்.

இது சம்பந்தமாக நாங்கள் கொடுத்த தீர்மானத்தைப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு ஏதாவது நஷ்டயீடு கொடுக்க முடியுமா, நம் அரசில் நடவடிக்கை எடுத்து அவர்கள் குடும்பத்திற்கு வாழ்வு அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறியத் தான் இந்த தீர்மானத்தை கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி பேசும்போது, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நிரந்தர மில்லாத கூலிகள் அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு நாம் தரப் போகிறோம். ஒரு வேளை காண்டிராக்டர் அவர்களை லேபரராக வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்களிடமிருந்து பணத்தை வாங்க

200 தில்த்தைச் சமப்படுத்தி சிப்சம் எடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளி மண்ணில் புதையுண்டு மாண்டது குறித்து

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 10]

அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். இல்லையென்றால் தென்னை மரம், பனை மரத்தில் ஏறுகிறவர்கள், இப்படி எத்தனையோ 1 ரூபாய், 2 ரூபாய்க்கு வேலை கிடைக்காமல் வேலைக்கு போகிறார்களோ, அந்த 2 ரூபாய்க்கு உயிரைக் கொடுக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறார்களென்றால், அவர்களுக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். கட்டாயம் நம் முதலமைச்சர், கருணை படைத்தவர், இதில் நிதியை சற்று தாராளமாகக் கொடுத்து உதவுவாரா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. அ. பொம்மன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அம்மையார் அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு, அதாவது அந்த இடத்தில் வேலை செய்த தொழிலாளிகள் இறக்க நேரிட்டவர்கள் என்பதை நாம் உணர்கின்றோம். ஆகையினால் அவர்களுக்கு முதலமைச்சருடைய துயர் துடைப்பு நிதியிலிருந்து அவர்களுக்கு ஒரு நஷ்டயீட்டை கொடுக்கும்படியாகத் தெரிவித்து, சபையை ஒத்திவைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வது கூட நல்லதென்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இதை முன்மொழிந்து பேசும்போது பேசுவதற்கான விஷயங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கில்லை என்பதை நான் உணர்ந்தேன். அது மாத்திரமல்ல. கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்கள் இரண்டு. திருச்சி மாவட்டம், பெரம்பலூர் வட்டத்தில் ஜிப்சம் சுரங்கத்தில் ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் (1); குன்னூரில் ரெயில்வே குடியிருப்பில் ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் (2). பேசிய உறுப்பினர்கள் திருச்சி மாவட்டத்தில் நடந்த விபத்துக்களை விட்டு விட்டார்கள். குன்னூரில் நடைபெற்ற விபத்துக்களை மாத்திரம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலேகூட நம் நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் பத்திரிகைகளிலே வந்த செய்தியை அப்படியே படித்து தன்னுடைய உரையை முடித்தார்கள். எனக்கு வந்திருக்கின்ற தகவல்களின்படி நீலகிரி மாவட்டம், குன்னூரில் ரெயில்வே குடியிருப்பு ஒன்றுக்கு பாதுகாப்பு தடுப்புச் சுவர் ஒன்று கட்டும் வேலையில், இரயில்வே காண்ட்ராக்டரால் அமர்த்தப்பட்ட 15 தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். அன்று பிற்பகல் 3-30 மணி அளவில்,

1974 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திடீரென்று 27 அடி உயர மலையிலிருந்து மண் சரிந்து விழுந்து, அதில் 8 தொழிலாளர்கள் புதையுண்டு போனார்கள். நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் மாரிமுத்து என்று திருமணமாகாத ஒருவர் இறந்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். அது பத்திரிகையிலே வந்த தகவலாக இருக்கும்.

எனக்கு தெரிவிக்கப்பட்ட தகவலில் மாரிமுத்து என்ற பெயரில்லை. ஆனால் 4 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். சுவாமிநாதன், துரைசாமி, பாண்டியன், பாப்பம்மாள் ஆகிய நான்கு பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர் சிகிச்சைக்குப் பிறகு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். இந்த விபத்து குறித்து குன்னூர் காவல் நிலையத்தில் வழக்கொன்று குற்ற எண் 102/74 கிரிமினல் நடை முறைச் சட்டம் 174-வது பிரிவின்படி பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது முற்றிலும் அசம்பாவிதமாக, தற்செயலாக நிகழ்ந்து விட்ட ஒரு சம்பவம் என்றே கருதப்படுகிறது. மண் வெட்டிய தால் எந்தவிதமான விபத்தும் ஏற்படவில்லையென்றும் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது.

இவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தவர் நஷ்டயீடு தர வேண்டுமென்ற கருத்து இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியவர் ரெயில்வே காண்டிராக்டர். இறந்தவர்களின் உடல் அடக்கத்திற்கான செலவை ஏற்றுக் கொண்டு, ஒவ்வொரு இறந்தவர் குடும்பத்திற்கும் ரூபாய் 80 நிதியுதவி அளித்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. மேலும் குன்னூர் தாசில்தார் இறந்தவர்கள் குடும்பம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூபாய் 80 நிதியுதவி அளித்திருக்கிறார். தொழிலாளர் நஷ்டயீட்டு சட்டத்தின் கீழ் நஷ்டயீடு கோரி ஒலவக்கோடு இரயில்வே டிவிஷனல் பொறியாளரிடம் முறையிடலாமென்று தாசில்தார் அந்தக் குடும்பத்தினர்களுக்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள் இரயில்வே டிவிஷனல் பொறியாளர் எந்த நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள், எப்படி எடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அவர்களுடைய உதவி போதுமானதாக இல்லாமல் இருக்குமானால், அதற்குப் பிறகு அரசு அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யும் என்று இந்த நிலகிரி குன்னூர் சம்பவத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான் பதிலாக அளிக்கிறேன்.

202 நிலத்தைச் சமப்படுத்தி சிப்சம் எடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளி மண்ணில் புதையுண்டு மாண்டது குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] . [1974 ஏப்ரல் 10]

அடுத்து திருச்சி மாவட்டத்தில் பெரம்பலூர் வட்டம், ஓதியம் கிராமத்தில் அரியலூரைச் சேர்ந்த 'Tiruchi Mining Works, Limited' நிறுவனத்தார் ஜிப்சம் சுரங்கத்தில் 29-3-1974 அன்று நிறுவனத்தார் ஜிப்சம் சுரங்கத்தில் 29-3-1974 அன்று பிற்பகல் 12-30 மணிக்கு தொழிலாளர்கள் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது திடீரென்று மண் 19 அடி உயரத்திலிருந்து சரிந்து விழுந்தது. இதில் அஞ்சலை, சுந்தரவல்லி, கருப்பாயி, சாரதா, கருப்பன் ஆகிய 5 பேர்கள் சிக்குண்டார்கள்.

இவர்களில் அஞ்சலை அம்மாள் ஸ்தலத்திலே மரணம் அடைந்தார். சுந்தரவல்லி அரியலூர் மருத்துவ மனையில் இறந்து போனார்கள். மற்ற மூன்று பேரும் மருத்துவ மனையில் குணமடைந்து வருகிறார்கள்.

இந்த விபத்து பற்றி குன்னம் போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வழக்கு ஒன்றை பதிவு செய்து விசாரணை நடத்தி வருகிறார்கள். இதுபற்றி உடனடியாக விசாரித்து தகவல் கொடுக்கும்படி திருச்சி மாவட்ட ஆட்சியாளர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அவர் தந்த தகவலின்படி விபத்து நடந்தது என்று தெரிந்தவுடன் திருச்சியிலுள்ள மைன்ஸ் ஸ்பெஷல் தாசில்தார் அந்த இடத்தை பார்வையிட்டிருக்கிறார். பார்வையிட்டதில் அந்த விபத்து சுரங்கப் பணியை விஞ்ஞான முறையில் தகுதியுள்ளவர்களைக் கொண்டு நடத்தாத அஜாக்கிரதையின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது எடுக்கப்பட்ட மண்ணை பள்ளத்தின் வாய் முகட்டிலிருந்து 15 அடிக்கு அப்பால் போட வேண்டும் என்ற விதிமுறை கையாளப்படவில்லை. 45 டிகிரி சாய்வில் தான் மண்ணை வெட்ட வேண்டும். ஆனால் 90 டிகிரி நேர் குத்தாக வெட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனத்தார் சுரங்கப் பணியில் 30 ஆண்டு காலம் அனுபவம் பெற்றவர்களாயிருந்தாலும் கூட இந்தச் சாதாரண விதிமுறையை அவர்கள் கையாளாதது கண்டிக்கத் தக்கது. அதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த நிறுவனத்திற்கு தனியாரிடமிருந்து ஜிப்சம் வெட்டி எடுப்பதற்கான குத்தகை உரிமத்தை 20 ஆண்டு காலத்திற்கு 14-11-1966 முதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதை ரத்து செய்வதற்கு இப்பொழுது மாவட்ட ஆட்சியாளர் ஏற்ற நடவடிக்கை

1974 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எடுத்திருக்கிறார். சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் பற்றிய பிரச்சனையை மத்திய அரசு அதிகாரிகள் கவனித்து வருகிற காரணத்தால் மாநில அரசு இந்தக் குத்தகை வழங்கியிருக்கிறது என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு விபத்துள்ளானவர்களுக்கு நஷ்டயீடு அது தனியார் நிறுவனம் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். அந்தத் தனியார் நிறுவனத்தார் ஏற்கனவே விதிமுறைகளை மீறியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இத்தனை பேர்கள் சாவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள்தான் இந்த நஷ்டயீட்டைத் தர வேண்டும். அவர்கள் என்ன நஷ்டத்தை எடுக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அம்மையார் அவர்கள் கூறியது போல கனிவு உள்ளத்தோடு, கருணை உள்ளத்தோடு நஷ்டயீடாக அந்தத் தனியார் நிறுவனம் அளிக்கும் உதவி போதுமான அளவுக்கு இல்லாமல் இருக்குமானால், அரசும் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று எடுத்துக் கூறி இந்த விவரங்களுக்குப் பிறகு அவர்களுக்கு பேசுவதற்கு விஷயம் இல்லாத காரணத்தால் இந்தச் சபையை ஒத்தி வைத்து இதுபற்றி பேச வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தந்த விவரங்களுக்குப் பிறகு சபையை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய தில்லை என்ற காரணத்தால் அனுமதி தர மறுக்கின்றேன்.

(ஆ) தென்கனிக்கோட்டாவில் நடந்த வகுப்புக் கலவரம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஏ. சுப்ரமணியம், திரு. லத்தீப், திரு. ஹாண்டே, திரு. பி. வெங்கடசாமி, திரு. கோதண்டராமைய்யா அவர்கள் ஹோசூரை அடுத்த தென்கனிக்கோட்டாவில் 7-4-1974-ம் தேதி அன்று இரு பிரிவு மக்களிடையே கலவரங்கள் ஏற்பட்டு 64 கடைகளும், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆரம்பப் பள்ளியும் திக்கிரையாகி 50 பேர்களுக்கு மேல் காய மடைந்திருக்கின்ற மோசமான நிலைமை பற்றி விவாதிக்க ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி சபையை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 10]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, தர்மபுரி மாவட்டம், ஹோசூர் பகுதியில் இருக்கிற தென்கனிக்கோட்டா என்ற ஊரில் கடந்த 7-4-1974 அன்று ஒரு பெருன்பான்மை வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு பிரிவின் சகோதரி ஒரு இடத்தில் உட்கார்ந்து துணி துவைத்துக் கொண்டிருந்தாகவும்,—பத்திரிகைச் செய்தி தான், ஏனென்றால் வேறு செய்திகளை நான் பார்க்காமல் சொல்லுவது என்றால் நேரடியாகப் பார்க்காமல் சொல்லக் கூடாது—பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைச் சொல்லுகிறேன். அந்த சகோதரி ஏதோ கேலி செய்யப்பட்டதாகவும், வேறு வகுப்பைச் சேர்ந்த வால்பர்கள் கேலி செய்ததைத் தொடர்ந்து ஒரு தகராறு எழுந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

காலையில் நடந்த இந்தச் சம்பவம் தகராறுக்குரிய சம்பவமாக மாற்றப்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காக அங்கிருந்த பெரியவர்கள் பஞ்சாயத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு—பின்னர் பரப்பரப்பான நிலைமை அமைதி குலைகிற அளவுக்கு ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை உண்டானபோது கூட காவல் துறையினர் உரிய நேரத்தில் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் உரிய நேரத்தில் உரிய நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டிருப்பார்களானால் அங்கு ஏற்பட்ட அமைதி இன்மையையும், சச்சரவுகளையும், தவிர்த்திருக்கலாம்.

பொதுவாக ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பதன் நோக்கமே—ஒரிடத்தில் மட்டுமல்ல—பலபிடங்களில் சில விரும்பத் தகாத சம்பவங்கள் நடைபெறுகிறபோது—தவறு செய்தவர்கள் தவறு செய்தவர்களாகக் கருதப்படாமல்—சமுதாயப் பிரச்சினைகளாக மாற்றப்பட்டு, அரசியல் பிரச்சினைகளாக மாற்றப்பட்டு, அமைதி குலையக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

உதாரணமாக, நம்முடைய குமாரபாளையத்தில் ஒரு பெண் கற்பழிக்கப்பட்டு—அந்தச் செய்தி பத்திரிகையிலும் வந்தது—அரசியல் மேடைகளிலும் பேசப்பட்டது—இங்கும் கூட வந்தது. மனித உணர்ச்சியின் பலகீனம் காரணமாக இதுபோன்ற தவறுகள்—அவர் எந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும்—ஒரு சிலர் செய்துவிடுகிறார்கள்—இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறுகிறபோது தவறு செய்தவர், தவறு செய்தவராகக் கருதப்பட

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

வேண்டுமே தவிர இதை சமுதாயப் பிரச்சினையாக அணுகக் கூடாது—அரசியல் வர்ணம் பூசிவிடக் கூடாது—மதமாச்சரியங்களுக்கு இடமளித்துவிடக்கூடாது—என்கிற உணர்ச்சியோடுதான் அப்போதும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து பேசினோம்.

அந்த அடிப்படையில்—இந்த மாதிரியாக ஒரு சில இடங்களில் நடந்துவிடுகிறது—மனித இச்சைக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள் சில காரியங்களைச் செய்துவிடுகிறார்கள்—அப்படிச் செய்யும்போது ஒரு சமுதாயத்திற்கோ, சமூகத்திற்கோ விரோதமாக நடக்கிறார்கள் என்று கருதாமல்—அப்பேர்ப்பட்ட குற்றவாளிகளை போலீசாரிடம் ஒப்படைத்து—மற்ற குற்றவாளிகளை எப்படி நடத்துகிறோமோ அந்த அளவுக்கு இதையும் தனிப்பட்டவர் பிரச்சினையாகக் கருதி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்—இதை இனப் பிரச்சினையாக—சமுதாயப் பிரச்சினையாக—அரசியல் பிரச்சினையாக மாற்றி விடுகிற காரணத்தினால்தான் இதுபோன்ற குழப்பங்கள் தகாத விளைவுகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன.

இதுபற்றி மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருக்கின்ற இந்த மன்றம் தெளிவான கருத்தைக் கொடுத்து, விளக்கங்களைக் கொடுத்து—இதுபற்றிய சம்பவங்கள் ஏற்படுகிறபோது காவல் துறையினர் எந்த முறையில் முன்னெச்சரிக்கையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான செயல்முறைகளை வகுக்க இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

தங்களிக்கோட்டையில் நடந்திருக்கிற சம்பவத்தைப் பார்த்தால்—ஒரு பெண்ணை அவர்கள் எந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் கேலி செய்வதை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம்—எந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் கவுரவமாக மரியாதைக்குரியவராகக் கருதப்பட வேண்டியவர்கள்—அதுபோன்று ஒரு பெண்ணைக் கேலி செய்ய, அதன் காரணமாக சில பரபரப்பான நிலைமை நகரத்தில் ஏற்படுகிறது என்றவுடன் காவல் துறையினர் முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். இங்கே அப்படிச் செய்ய காவல் துறையினர் தவறியிருக்கிறார்கள்.

காலையில் இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது என்றவுடன் அதன் விளைவுகள் மாலையில் கலவரமாக மாறுவதற்கு முன்பே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம், இது சிறுபான்மையினர் பிரச்சினை

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1974 ஏப்ரல் 10]

—பெரும்பான்மையினர் பிரச்சினை என்பது அல்ல. இதன் காரணமாக இன்றைக்கு சிறுபான்மையினர் பலவித கஷ்டங்களுக்கும், நஷ்டங்களுக்கும், சோதனைக்கும், வேதனைக்கும் ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

எனக்கு வந்திருக்கிற தந்தி ஒன்றை முதலமைச்சரிடம் கொடுத்தேன். பங்களூரில் இருந்து தந்தி வருகிறது. உள்ளூரில் அவர்கள் வெளியே வரக்கூட அஞ்சி இருக்கிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை அனுமதித்து—இந்தப் பேரவையில் அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று என் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, I have given notice that the business of the House do stand adjourned to discuss this important matter for this reason, namely, that the communal clashes that are going on there, should not flare up and become a State-wide issue.

These clashes occurred very near Hosur where there appears to be some sort of misunderstanding between different communities for quite some time. This is the information I have received from that place. I do not know whether that is a fact and if it is so, it is the duty of the Government to see that this sort of misunderstanding is completely removed in the very beginning itself. It should be nipped in the bud, as otherwise it might snowball into gigantic proportions which might cause a law and order problem for the Government. We have not brought forward this adjournment motion to embarrass the Government or score a debating point. We have brought it only for the purpose of arriving at a consensus so that a united and concerted action could be taken by all members belonging to different sections of this House and different communities to see that this sort of situation does not arise there again.

As the hon. Member, Thiru Latheef, has rightly pointed out the whole thing started because of an alleged teasing of a girl and we do not know the full details. The Government must be having full facts. If proper and adequate steps had been taken, this could have been nipped in the bud.

1974 ஏப்ரல் 10]

Firstly, the clash should not spread all over the taluk. Secondly, it should not bring about a chain reaction. Thirdly, the discussion here should bring about a sobering effect on the parties concerned. It is only for this purpose that we have brought forward this adjournment motion and I hope and trust the purpose will be served. With these words, I resume my seat.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி விவாதிக்க—ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று பேசிய மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் வகுப்புக் கலவரங்கள் ஒரு சங்கிலித் தொடர் போல ஆவதற்கு இந்தச் சூழ்நிலையை விட்டுவிடக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டதை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கின்றேன். அந்த ஒரே காரணத்திற்காக ஒத்திவைத்து இதை ஒரு மணி நேரம் பேசுவது என்பது சரியல்ல என்று நான் கருதுகிறேன்.

மிக ஜாக்கரையாக இரு உறுப்பினர்களும்—இரு வகுப்பினர் களிடையே நடைபெற்ற கலவரம்—சிறுபான்மை-பெரும்பான்மை யினர்களிடையே ஏற்பட்ட புசல் என்ற அளவோடு வார்த்தை களை இங்கே கையாண்டார்கள். அவையை ஒத்திவைத்து—இதைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் சிறுபான்மையினோர் யார், பெரும்பான்மையினோர் யார், கேலிக்கு ஆளான பெண் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், கேலி செய்தவர்கள் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்கிற விவரங்களில் ஈடுபட்டு, அதன் தொடர்பாக நாம் விரும்பாத, விரும்பத்தகாத சில சூழ்நிலைகள் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுவிடக்கூடும் என்று அஞ்சுகிறேன். மிகவும் எச்சரிக்கை யாகவும், ஜாக்கரையாகவும் இரு உறுப்பினர்களும் அணுகி—ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்ததைப் பாராட்டுகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே குறிப்பிட்டதுபோல, திரு. லத்தீப் எடுத்துச் சொல்லியதுபோல—தேர்த் திருவிழாவை ஒட்டி, ஐந்தாறு இளைஞர்கள்—அவர்கள் யார்? சிறுபான்மையினரா, பெரும்பான்மை யினரா என்றெல்லாம் நானும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை—நம் மாநிலத்தின் சூடிமக்கள்—அவர்கள் சேர்ந்து ஒரு பெண்ணைக் கேலி செய்ததன் காரணமாக சச்சரவு எழுந்திருக்கிறது. திரு. லத்தீப் அவர்கள் போலீசார் முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இன்றை—இன்ன இடத்தில் இன்றை கேலி செய்வார்கள் என்று முன்கூட்டித் தெரிந்துகொண்டு போலீசார் எச்சரிக்கையாக இருப்பது என்பது இயலாத காரியம்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 10]

சம்பவம் நடைபெற்ற பிறகு பெண்ணின் தகப்பனார் போலீசாருக்குப் புகார் செய்திருக்கலாம். அந்த ஊர் பெரியவர்கள் கூடி இந்த விவகாரத்தில் ஈடுபட்ட இளைஞர்களை விசாரிக்க வேண்டுமென்று மற்றொரு சாராரை அழைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வர மறுத்திருக்கிறார்கள். அதன் தொடர்பாக இரு தரப்பிலும் காழ்ப்பான வார்த்தைகள் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டு, அங்குள்ள சில பெட்டிக் கடைகள் குரையாடப்பட்டு, கூரைகளுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் வெடி இடுவது போன்ற காரியத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருந்த துப்பாக்கி ரவைகள் கூட அந்தக் கலவரத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 32, 42 பேர்களுக்குக் காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிலபேர்களுடைய நிலை கவலைக்கிடமாகச் சொல்லப்படுகிறது. போலீசார் உடனடியாகத் தகவல் அறிந்து அந்த இடத்திற்குச் சென்று, ஏறத்தாழ ரூ. 50,000 அளவிற்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். முழுமையான தகவல் வரவில்லை. மேற்குப் பகுதி டி.ஐ.ஜி. ஒரு போலீஸ் படையோடு அங்கே, தென்கனிக் கோட்டையில், முகாம் செய்திருக்கிறார். தென்கனிக் கோட்டையில் விசாரிக்கப்பட்டு, வழக்குகள் எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 33 பேர் இதுவரையிலும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கலெக்டர், இரு தரப்பினரையும் கலந்துபேசி ஒரு சமாதானக் குழுவை அமைத்து, அமைதி ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை அங்கே மேற்கொண்டிருக்கிறார். கலெக்டர் அங்கே முயற்சிகளை மேற்கொண்டும், டி.ஐ.ஜி. முகாமிட்டிருந்தும், போலீஸ் படை அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தும், மீண்டும் ஒரு முறை அங்கே கலவரச் சூழ்நிலை உருவாகி, கண்ணீர்புகைப் பிரயோகத்தின் மூலமாகத்தான் அதனைத் தடுக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கலெக்டர், டி.ஐ.ஜி., எஸ்.பி., டி.எஸ்.பி., அனைவரும் தென்கனி கோட்டையிலே தங்கி, அமைதி ஏற்படுகின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அனைவரும் கட்சி சார்பற்ற முறையிலே அமைதி நிலையை ஏற்படுத்த, வகுப்புக் கலவரங்கள் இல்லை யென்கிற நம்முடைய மாநிலப் புகழ்நிலை மேலும் உயர்த்த ஒத்துழைப்பதுதான் சாலச் சிறந்ததாகும். அதற்கு நான் அளித்த விளக்கம் பயன்படும் என்று கூறி, அதனால் இதைப் பற்றி விவாதிக்க அவையின் அலுவல்களை ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லை யென்று கூறி, அமைகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்த அவையை ஒத்திவைத்து இதைப்பற்றி விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

அடுத்து, கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

(அ) சென்னை மாநகரில் குடிநீர் தட்டுப்பாடு.

THIRU G. R. EDMUND : Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Public Health to a matter of urgent public importance, namely, the deteriorating position of drinking water supply in Madras City.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Public Health to a matter of urgent public importance, namely, the deteriorating position of drinking water supply in Madras City.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டில் பருவ மழை ஓரளவு தவறியதன் காரணமாக சென்னை மாநகருக்கு நீர் வழங்கும் நீர்த் தேக்கங்களில், அதாவது, சத்திய மூர்த்தி சாகர், சோழவந்தான் ஏரி, புழலேரி ஆகிய நீர்த் தேக்கங்களில் உள்ள நீரின் அளவு மிகவும் குறைந்துள்ளது. சென்னை மாநகருக்கு வழங்கப்படும் நீரின் அளவை படிப்படியாகக் குறைக்க வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. இந்நிலையைச் சமாளிக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மாநகராட்சி எடுத்துள்ளது. அவற்றின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மாநகரத்தில் வழங்கப்படும் குடிநீர் அளவு நாளொன்றுக்கு 52 மில்லியன் காலனிலிருந்து டிசம்பர் 1973-லேயே அது 48 மில்லியன் காலனாகவும், ஜனவரி 1974-ல் வெறும் 40 மில்லியன் காலனாகவும், பிப்ரவரி 1974-ல் 35 மில்லியன் காலனாகவும், (அதுவும் கூட பஞ்செட்டி, தாமரைப்பாக்கம் ஆகிய இடங்களில் துளைக் கிணறுகளிலிருந்து கிடைக்கும் நிலநீர் உட்பட) குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் தற்போது கிடைக்கும் தண்ணீரை அக்டோபர் 1974 வரை, அதாவது அடுத்த பருவ மழை வரை நீடித்துப் பயன்படுத்த முயற்சிக்கலாம்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1974 ஏப்ரல் 10]

மாநகராட்சி வழங்கும் குடிநீரைத் தோட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்துவது தடை செய்யப்பட்டது. மேலும், மாநகராட்சி மூலக் குழாய்களிலிருந்து தண்ணீரை மின்சார விசையேற்றங்களின் மூலம் நேராக எடுத்துக் கொள்வது, குடிநீரைத் தவறான முறைகளில் பயன்படுத்துவது போன்ற நேர்வுகளில், குடிநீர் இணைப்புகளைத் துண்டிக்கவும் மாநகராட்சி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

பழுதடைந்த குழாய்க் கிணறுகள் (சென்னை மாநகராட்சியும், தமிழ்நாடு அரசும் 1969-ம் ஆண்டு வறட்சிக் காலத்தில் அமைத்த குழாய்க் கிணறுகள்) புதுப்பிக்கப்பட்டு பயனுக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றன.

புதுக்குழாய் இணைப்புக்கள் கொடுப்பது 1-1-1974 முதல் நிறுத்தப்பட்டது. மீட்டர் பொருத்தப்பட்ட குடிநீர் இணைப்புகளுக்கு இவ்வசக் குடிநீர் வழங்கும் அளவு 1-2-1974 முதல் தற்காலிகமாக 50 சதவீதம் குறைக்கப்பட்டது. வீடுகள் கட்ட குழாய் இணைப்புகள் மூலம் குடிநீர் வழங்குவதும் 1-4-1974 முதல் நிறுத்தப்பட்டது.

மாநகராட்சியின் பல்வேறு குறுக்களவுகளைக் கொண்ட தற்போதுள்ள 122 திறந்த கிணறுகளைப் பரிசோதிப்பது, தூர்வாருவது, சுத்தப்படுத்துவது ஆகியவை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகம், தமிழ்நாடு மின்வாரியம், இரயில்பெட்டித் தொழிற்சாலை, பி. அண்டு சி. ஆலை போன்ற நீரை அதிக அளவுக்குப் பயன்படுத்துவோருக்குக் குறைந்த அளவு நீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

நீர் வழங்குவதாவது, 1974-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்களிலிருந்து முழுவதும் நிறுத்தப்படும் என்று பணி நிலையங்களுக்கு அறிவித்தல்.

(அ) குடியிருப்போரின் செலவில் திறந்த கிணறுகளைச் சுத்தப்படுத்தும் பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

(ஆ) குடியிருப்போரின் செலவில் அவர்களது சொந்த அளவுக்குள் குழாய் கிணறு பம்புகளுக்கு வசதி செய்தல் என்ற முறையில் குடியிருப்பு இல்லங்களுக்கு உதவி செய்தல். (இப்

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

பணிகளை மேற்கொள்ளும் ஒப்பந்தக்காரர்களின் முகவரிகள், இப் பணிகளுக்காகும் செலவுத் தொகைகள் குறித்த விவரங்கள் 1—1—1974-ம் நாளிலிருந்து நீர்ப் பணிகள் பொறியாளர் மூலம் கிடைக்கப்பெறும்).

சென்னை மாநகராட்சித் தனி அலுவலர் ஆலோசனை கூறியுள்ள கீழ்க்காணும் நடவடிக்கைகள், சம்பந்தப்பட்டத் துறை அலுவலர்களுடன் ஊர் வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறைச் செயலாளரின் ஆலோசனையோடு 25—1—1974 ஆம் நாளன்று விவாதிக்கப்பட்டு முடிவெடுக்கப்பட்டது.

1. தாமரைப்பாக்கம், பஞ்செட்டி ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து நிலநீரைச் செங்குன்றம் ஏரிக்குச் செலவின்றித் திருப்பிவிடுகின்ற முயற்சி;

2. 1969 ஆம் ஆண்டு வறட்சிக் காலத்தின்போது அரசால் அமைக்கப்பட்ட 12,000 குழாய்க் கிணறுகளையும் அரசு செலவில் துறையின் மூலம் அந்தந்த தலைமைப் பொறியாளர்களினால் பழுது பார்த்தல், புதுப்பித்தல்;

3. அரசுச் செலவில் மேலும் 3,000 குழாய்க் கிணறுகளை நகரின் பல பகுதிகளிலும் அமைத்தல்;

4. கீழ்ப்பாக்கத்திலிருந்து நகரின் பல பாகங்களுக்கும் வடிகட்டிய நீரை—தூய நீரை—வழங்குவதற்கு அரசுத் துறையைச் சேர்ந்த 15 லாரிகளைப் பயன்படுத்தல்.

இப் பணிகளுக்காக ஏறத்தாழ ரூ. 50 இலட்சம் செலவாகும் எனத் தனி அலுவலர் மதிப்பிட்டுள்ளார்.

ஊர் வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறை செயலாளர் 6—3—1974 அன்று மேலும் இது குறித்து விவாதித்துள்ளார். தலைமைப் பொறியாளர்கள் ரூ. 3.62 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 2,235 குழாய்க் கிணறுகளைப் பழுது பார்க்க வேண்டி உள்ளது எனத் தெரிவித்தார். சம்பந்தப்பட்ட தலைமைப் பொறியாளர்கள், பழுதுபார்க்கும் பணியினை முடித்து குழாய்க் கிணறுகளை மாநகராட்சியிடம் ஒப்படைக்க இயலும் வகையில் மேற்சொன்ன 2,235 குழாய்க் கிணறுகளைப் பழுது பார்க்கத் தேவைப்படும் அந்த

[திரு. க. அன்பழகன்] [1974 ஏப்ரல் 10]

ரூ. 3.62 லட்சத்திற்கும் உடனடியாக அனுமதி வழங்கிட முடிவு செய்யப்பட்டது. பழுதுபார்க்கும் பணிகள் எல்லாவற்றையும் 1-5-1974-க்குள் முடித்துவிட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. தலைமைப் பொறியாளர்கள், வரையறுக்கப்பட்ட அந்தத் தேதிக்குள் கடமையை முடிக்கலாம் என்று உறுதியளித்துள்ளனர்.

மேலும் தேவைப்படும் ரூ. 50 லட்சத்துடன் தாமரைப்பாக்கம், பஞ்செட்டி ஆகிய இடங்களிலிருந்து நீர் கொண்டு வரும்போது நாளொன்றுக்கு 2 மில்லியன் காலன் நீர் விரயமாவதைத் தடுப்பதற்காக சோழவரம் ஏரிப்படுகையில் மேல் வரவு வாய்க் காலின் பக்கத்திலும், கீழ் வரவு வாய்க்காலின் பக்கத்திலும், சிறு வாய்க்கால்களை அமைக்கவும் தனி அலுவலருக்கு மேலும் 15 லட்சம் ரூபாய் அந்தப் பணிக்குத் தேவைப்படுகிறது. எதிர்காலத் தேவைக்கும் இது நிலையான ஏற்பாடாக இருப்பதால், மேற்கண்ட தொகைக்கு அனுமதி வழங்கலாம் என ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

குழாய்க் கிணறுகளைப் பழுது பார்க்க ரூபாய் 3.62 லட்சம் தேவைப்படுவதுடன் குறைந்துள்ள நீர் வசதி நிலைமையினைப் போக்க அவசர நடவடிக்கை எடுப்பதற்கானச் செலவைச் சரிகட்டுவதற்காக ரூ. 65 லட்சம் தேவைப்படுகிறது. தொடக்கத்தில் ரூ. 20 லட்சம் வழங்குவதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. மற்றவை ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. எனவே, இப்படித் தொடர்ந்து இதற்கான பணிகள் பல்வேறு அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த அவைக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள முற்படுகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : In this connection I would like to bring to the notice of Hon. Minister for Health that during 1969 when there was a similar experience, there were many wells under private owners and the Corporation was not able to utilise the water from those wells. Will the Government think of requisitioning those wells and make it compulsory on the part of well-owners to allow the Corporation to enter and repair the wells and supply water to the public in the City of Madras?

1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, தற்பொழுது அந்த அளவுக்கு நெருக்கடி நிலை இன்னும் ஏற்படவில்லை. இப்பொழுது, அவரவர்களுடைய கிணறுகளைப் பழுது பார்த்து வைத்துக்கொள்வதற்கு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேற்பட்ட நிலை ஏற்படுமானால், அதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திருவாளர்கள் பொம்மன், எம்மண்ட், லத்தீப், முனு ஆதி ஆகியோர் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வருவார்கள்.

(ஆ) நெய்வேலி நிலக்கரி நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஆறு தொழிற்சங்கங்கள் வேலைநிறுத்த அறிக்கை கொடுத்திருப்பது குறித்து.

(முற்பகல் 10.30)

THIRU K. H. BOMMAN : Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Labour to a matter of urgent public importance, viz., the strike notice given by about six labour unions of the Neyveli Lignite Corporation and the consequences arising out of such notice posing a great disturbance to the industrial peace and the production there.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Labour to a matter of urgent public importance, viz., the strike notice given by about six labour unions of the Neyveli Lignite Corporation and the consequence arising out of such notice posing a great disturbance to the industrial peace and the production there.

THIRU MUNU ADHI : Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Labour to a matter of urgent public importance, viz., the strike notice given by about six labour unions of the Neyveli Lignite Corporation and the consequences arising out of such notice posing a great disturbance to the industrial peace and the production there.

மாண்புமிகு திரு. க. ரொசாராம் : தலைவரவர்களே, 21-3-1974 நாளது கடிதத்தில் நெய்வேலி நிலக்கரி நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தினர் அதன் தொழிலாளர்கள் 8-4-1974 அன்றாவது

[திரு. க. இராசாராம்] [1974 ஏப்ரல் 10]

அல்லது அதன் பின்னர் ஏதாவது ஒரு நாளில் 118 கோரிக்கைகள் குறித்து வேலைநிறுத்தம் செய்ய இருப்பதாகக் கீழ்க்கண்ட ஆறு சங்கங்களால் விடுக்கப்பட்ட வேலைநிறுத்த அறிக்கையைப் பற்றிச் குறிப்பிட்டனர்.

1. நெய்வேலி நிலக்கரி நிறுவன ஊழியர் முன்னேற்றச் சங்கம்.
2. நிலக்கரிச் சுரங்க தேசியத் தொழிலாளர் சங்கம்.
3. அண்ணா ஊழியர் பணியாளர் சங்கம்.
4. நெய்வேலி நிலக்கரி நிறுவன தொழிலாளர் சங்கம்.
5. நெய்வேலி நிலக்கரி நிறுவன தொழிலாளர் பணியாளர் சங்கம்.
6. நெய்வேலி நிலக்கரி நிறுவன கூட்டுறவுத் தொழிலாளர் சங்கம்.

நெய்வேலி நிலக்கரி நிறுவன கூட்டுறவுத் தொழிலாளர் சங்கத்தினரைத் தவிர மற்ற ஐந்து சங்கங்களால் விடுக்கப்பட்ட வேலைநிறுத்த அறிக்கை தொழிலாளர் நல இலாக்காவில் பெறப் பட்டது. 25-3-1974 அன்று சென்னை தொழிலாளர் நலத் துறை இணை ஆணையாளர் சமரசப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். நிர்வாகத்தின் பிரதிநிதிகளும் மேற்கூறப்பட்ட ஆறு சங்கத் தினரும் சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளில் கலந்து கொண்டனர். மேலும் சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகள் சென்னை இணைத் தொழிலாளர் ஆணையர் முன்பாக தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் வெற்றிபெறவில்லை என்றும், இது மீண்டும் ஒத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் நேற்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளை முனைப்புடன் நடத்தி, நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்கிறோம் என்ற நோட்டீசை அமல் படுத்துவதற்கு முன்னால் சுமுகமான முறையில் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்கின்ற அளவில்

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டு உடனடியாக ஒரு சமரசத்திற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா? அதிலே அமைச்சரவர்கள் தலையிட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, நெய்வேலி நிலக்கரித் தொழிலாளர்கள் 118 கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இணை ஆணையர் அவர்கள் பரிசீலித்து இன்று ஆணையர் அவர்கள் காலையில் பேசியிருக்கிறார்கள். காலையில் சுமுகமான முடிவு வராளிட்டால் மத்தியானம் நான் உட்கார்ந்து பேசுவதாக இருக்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி: தலைவரவர்களே, 16-ஆம் தேதியிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே இப்பொழுதே மத்திய சர்க்கார் போலீசையும், மாநில சர்க்கார் போலீசையும் நிறுத்தி பீதி உண்டாக்கும் விதத்தில் செய்திருப்பதால் வெற்றி பெறுதோ என்று அவர்கள் ஐயப்படுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற திருச்சி, பாய்லர் பேக்டரியில் அடிப்படைச் சம்பளம் 318 ரூபாய் தருகிறார்கள். ஆனால் இங்கு 295 ரூபாய் 296 ரூபாய்க்குமேல் தரமாட்டேன் என்று பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். இந்த உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டு ஒரே மத்திய சர்க்கார் தொழிலாளிக்கு அங்கே 318 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளம்—அது கூடச் குறைவுதான்—இங்கே 296 ரூபாய்க்கு மேல் இல்லை என்று பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். நெய்வேலி வட்டாரத்திலிருக்கின்ற போலீஸ் பந்தோபஸ்தைப் பார்க்கும்பொழுது வேலைநிறுத்தத்தின் விளைவுகள் ஆபத்தாக இருக்குமோ என்று ஐயம் ஏற்படுகிறது. எனவே அமைச்சரவர்கள் தலையிட்டு அதற்கான புள்ளிவிவரங்களை எடுத்து ஆவன செய்ய முயற்சிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, தொழிலாளர்கள் 395 ரூபாய் கேட்டார்கள். அவர்களும் இறங்கி வந்திருக்கிறார்கள், நிர்வாகத்தினரும் கீழேயிருந்து மேலே வந்திருக்கிறார்கள். இருவரையும் இணைக்கும் வேலையை மேற்கொண்

[திரு. க. இராசாராம்] [1974 ஏப்ரல் 10]

டிருக்கிறார்கள். பேச்சுவார்த்தையில் இருப்பதால் மேற்
கொண்டும் பல விளக்கங்களைத் தருவது சரியாக இருக்காது
என்று நினைக்கிறேன்.

(4) அறிவிப்புகள்

விதிக் குழுவிற்கு நியமனம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஒரு அறிவிப்பு.
தமிழ் நாடு சட்டப்பேரவை, 229 (1)வது விதியின்கீழ் 1974-75-ம்
ஆண்டுக்கு, பின்வரும் உறுப்பினர்களை நடைமுறை விதிக்
குழுவின் (Committee on Rules) உறுப்பினர்களாக நான்
நியமிக்கிறேன்:—

1. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர்.
2. மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர்.
3. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன், தொழில் துறை
அமைச்சர்.
4. மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்.
5. திரு. து. ப. அழகமுத்து, அரசுத் தலைமைக் கொறடா.
6. திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்.
7. திரு. மணலி சி. கந்தசாமி.
8. திரு. கே. கந்தசாமி.
9. திரு. கே. என். குமாரசாமி.
10. திரு. ச. சங்குமுத்துத் தேவர்.
11. திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா.
12. திரு. கே. டி. கே. தங்கராணி
13. திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்.
14. திரு. வை. பாலசுந்தரம்.
15. டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே.
16. திரு. பி. வெங்கடசாமி.

பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அலுவல் காரணமாகக் குழுவின்
தலைவர் ஆவார்.

1974 ஏப்ரல் 10]

(5) அரசினர் சட்ட முன் வடிவுகள்.

(அ) 1974-ம் ஆண்டு, பத்திரப் பதிவு (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 7/74).

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, 1974-ஆம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவு (தமிழ் நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு* (பேரவைச் சட்ட வரைவு எண் 7/1974) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று முன்மொழிகிறேன்.

1883-ஆம் ஆண்டு நில மேம்பாட்டுக் கடன்கள் சட்டத்தின்கீழ் அல்லது 1884-ஆம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் சட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் கடன்கள் சம்பந்தமாக, கடன்கள் வழங்கும் ஆணைகளின் நகல்கள் அல்லது இயங்காச் சொத்துக்களைக் கொதுவை வைப்பது குறித்த பத்திரங்களின் நகல்கள், 1908 ஆம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவுச் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 16/1908) 89 ஆவது பிரிவின் (1), (3) உட்பிரிவுகளின்கீழ், சம்பந்தப்பட்ட பத்திரப் பதிவு அதிகாரியின் 1-ம் எண் புத்தகத்தில் தாக்கல் செய்யப்படுகின்றன. நகல்கள் வரப்பெற்றதும், 1908 ஆம் ஆண்டு 16 ஆவது மத்தியச் சட்டத்தின் 54, 55 ஆவது பிரிவுகளின் படி குறியீடுகளில் பதிவுகள் செய்யப்படுகின்றன.

நில மேம்பாட்டுச் சட்டத்தின்கீழ் அல்லது விவசாயிகள் கடன் சட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் கடன்கள் கொடுத்துத் தீர்க்கப்பட்ட தகவல்கள் பத்திரப் பதிவுத் துறையில் பெறப்படுவதில்லை. எனவே, 1908 ஆம் ஆண்டு 16 ஆவது மத்தியச் சட்டத்தின் 54, 55-ஆவது பிரிவுகளின்படி வைத்துவரப்படும் குறியீடுகளில் அந்தத் தகவல்கள் இடம் பெறுவதில்லை. இதன் விளைவாக, பத்திரப் பதிவு அதிகாரிகள் அறிக்கும் வில்லங்கச் சான்றுகளிலும் இவை இடம் பெறுவதில்லை. மேற்சொன்ன 1 ஆம் எண் புத்தகத்தில், கடன் தீர்க்கப்பட்டது பற்றிய தகவல் தாக்கல் செய்யப்படுவதற்கு 1908-ஆம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவுச் சட்டத்தில் குறிப்பாக விதித்

* 1974 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 7 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1974 ஏப்ரல் 10]

துறை எதுவுமில்லை என்பதுதான் இதற்குக் காரணமாகும். எனவே, இதனை இம் மாமன்றம் ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Speaker, I would like to offer a few remarks regarding this Bill which is the subject-matter of discussion. The Bill seeks to amend Section 89 of the Registration Act of 1908.

The reasons for bringing forward this Bill has been mentioned in the Statement of Objects and Reasons. So far as encumbrance certificate is concerned, it should be final, it should be easily accessible to the public, so that the people who want to make registration of documents will have easy access to the encumbrance certificates.

This amendment has been specifically brought forward to obviate the difficulties that have been experienced by the Public.. The main hurdle is the sketchy nature of the encumbrance certificate consequent on discharge of loans that have been taken under the various provisions.

So far as loans are concerned, they are disbursed to persons under the Land Improvement Act of 1883 and other Acts and in the matter of loans, it is intimated to the Registration Department and it is also filed and a copy is also appended with necessary entries made in Book I and when the loan is discharged, an intimation is now made compulsory and if the intimation is not given within the time specified, it will have to be entered in the Book with the department. That is the main purpose of the amendment that is sought by this Bill.

Sir, the records of the Registration Department should be complete and final and in the matter of compilation of records. there is inordinate delay. Certain documents that have been registered in other sub-divisions are given in the index that is maintained by the registration department and memos are not sent in time so much so, the book is not correct and complete. So, there is so much difficulty and litigation because the

1974 ஏப்ரல் 10] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

previous encumbrances could not be disclosed. It is to obviate these difficulties the new Bill is brought forward. It will be very helpful. We can know what are the charges that have been discharged and the indication would be clearly set forth in the records that are maintained by the registration department.

So, this amendment would be a welcome measure. I think there are other defects in the Registration Act, which will have to be rectified. I think a comprehensive legislation would have been most appropriate instead of these piecemeal amendments. It would be better if the whole Act is examined by the Law Department and appropriate and suitable amendments are made in the original Registration Act with reference to its application so far as Tamil Nadu is concerned.

With these words, I would once again emphasise that time limit should be set forth for sending communication under this Act. There is no such thing. It only says that "such intimation shall be in such form as may be prescribed and the registering officer shall file the intimation in his Book No. I". Within how many days, within how many months after the discharge of the loan, this intimation has to be sent should be made clear in the Bill. I think some clarification will be made under the rules. When the rules are framed, I think all these things will be looked into.

With these words, I conclude my speech, Sir.

DR. H. V. HANDE : Sir, I want to stress two important things in this Bill.

By bringing this amendment, the problem of patta holders cannot be solved and the problem experienced in issuing encumbrance certificate cannot be solved, because there is a lot of delay in the communication and the method of filing of the documents has not been properly streamlined. Unless the filing of documents is streamlined and looked into, we cannot solve the problem of agriculturists at all. By bringing an amendment

[Dr. H. V. Hande]

[1974 ஏப்ரல் 10]

alone, we are not going to solve the problem at all. Myself and several hon. Members have mentioned on the floor of the House and have stressed that every person holding a piece of land should have a pass book containing all the particulars relating to that piece of land, viz., the cost of land, the loans that have been taken on land and whether they have been discharged, etc.

All these things should find a place in the records pertaining to the lands. Otherwise, if a person wants to transfer his piece of land, the other person would not know the amount that has been taken on land and whether the encumbrance has been discharged. Therefore, I hope the Hon. Minister will tell us how he is going to solve this problem and also the method that is to be adopted in the filing of the documents. It should be done as in the case of motor-car document registration. Everything should be mentioned there and the purchaser should know the full history of the owner of the land. They should be made known in the records. I hope the Hon. Minister will clarify all these points in his reply.

With these words, I conclude.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். இந்த என்கம்பரன்ஸ் சர்டிபிகேட்டில் லோன் வாங்கினால் எழுதுகிறார்கள், லோன் அடைப்பதை எழுதுவதில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது எவ்வளவு நாட்களாக இந்த விவசாயிகளும் சொத்துப் படைத்தவர்களும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. கடன் கொடுப்பதை மாத்திரம் எழுதி விட்டு, ரிட்டர்ன் செய்வதை எழுதாத முறையில் அந்த இலாகா எவ்வளவு அக்கறையற்ற தன்மையில் வேலை செய்திருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இந்தத் திருத்தத்தின் காரணமாக லாண்ட் இம்ப்ரூவ்மென்ட் லோன்ஸ், அக்ரிகல்கரல் லோன்ஸ் ஆக்டுகளின்கீழ் வரக்கூடிய கடன்களை என்றைக்கு அடைத்தார்கள் என்ற விவரங்களைத் தஸ்தாவேஜ்களில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

1974 ஏப்ரல் 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னது மாதிரி நம்முடைய தமிழக அரசு முன்பே ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தது. இங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கெல்லாம் லாண்ட் பாஸ் புக் கொடுத்து அவரவர்களுக்கு என்ன சொத்து இருக்கிறது, என்ன விதமான கடன்களை வாங்கியிருக்கிறார்கள், எதையெதை அடைத் திருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் விவரமாகக் குறிக்கப்படும் என்று இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் சொல்லப்பட்டது. கேள்வி நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இராம நாதபுரத்தில் மட்டும் ஒரு சில இடங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மற்ற இடங்களுக்கு இந்த முறையைக் கொண்டு வர ஏன் காலதாமதம் ஆகிறது என்று புரியவில்லை. இருக்கக்கூடிய எல்லாப் பட்டாதாரர்களுக்கும் லாண்ட் பாஸ் புக் கொடுத்து விவரங்களை எழுதச் செய்ய வேண்டும். கிராமப்புறங் களில் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். பட்டா நிலங்களை மற்றவர்களுக்கு அசைன் செய்யக்கூடிய நிலைகூட இருக்கிறது. ஒருவன் வாய் செத்த பூச்சியாக இருந்தால் பட்டா நிலத்தைக்கூட அசைன்மென்ட் போட்டு பட்டா நிலக்காரரை வழக்காடுவதற்கு விரட்டியடிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கமேகூட சில நிலங்களை அப்படி அசைன் செய்திருக்கிறது. சில மாவட்டங்களில் அந்தக் காலத்தில் நிலம் இல்லாத ஏழைகள் என்ற நிலையில் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கிற தாசில்தார், கலெக்டர்களைச் சிலர் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டு அன்றைக்கு நிலம் கொடுத்தது தவறு, கான்சல் செய்யப் போகிறோம் என்று செய்யக்கூடிய நிலைமை எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்த பில்லில் பேசினால் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல முடியும்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: விவசாயிகள் படுகிற கஷ்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ரிப்போது அவையின் முன்னால் இருப்பது ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் மசோதா. அது பற்றிப் பேசினால் பதில் சொல்ல முடியும்.

[1974 ஏப்ரல் 10]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: விவசாயி படும் மற்றக் கஷ்டங்களையும் கூறினேன். லாண்ட் பாஸ் புக்கைச் சீக்கிரமாகக் கொடுக்கக் கூடாதா? சொத்தை விற்கும்போது, வாங்கும்போது அந்த விவரங்கள் எல்லாம் அதிலே இருக்க வேண்டாமா? only at the time of sales or mortgage we enter them. லாண்ட் பாஸ் புக் கொடுத்துக் கூட்டுறவுக் கடன் எவ்வளவு, மற்றக் கடன்கள் எவ்வளவு என்பவற்றை அறிந்து கொள்ளும் நிலை இருந்தால்தான் சொத்தை விவசாயிகள் பாதுகாத்துக் கொள்ள வழி பிறக்கும். அடுத்த ஆண்டிற்குள்ளாவது இதனைக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்தத் திருத்தத்தை இப்போதாவது கொண்டு வந்ததற்காகப் பாராட்டி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து:** தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரிக்கும் முகத்தான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவின் மூலம் சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் கடன்கள் விவசாயிகளால் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டதும் கடன்கள் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டது என்பதைப் பதிய வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தனியார்கள் நிலங்களை அடமானம் வைத்துக் கொண்டு கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு ரிஜிஸ்டர் போட்டு அந்தக் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுத்தால், அம்மாதிரி விவசாயிகள் கடன் வாங்கினால் அதற்கும் தனியாக ரிஜிஸ்டர் போட்டு அந்தக் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுத்தால், அதையும் அந்த ரிஜிஸ்டரில் பதிய வைக்கும் முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும். இப்போதும் அது இருந்தாலும் அந்த முறை கட்டாயமாக்கப்படவில்லை. ஒத்திப் பத்திரத்தின் மூலமோ, பெந்தகப் பத்திரத்தின் மூலமோ பணம் கொடுத்தவர்கள் கணக்குத் தீர்ந்த பிறகும் திரும்ப நகல் காப்பியை எடுத்துப் பார்த்து வழக்குப் போட வாய்ப்பு இருக்கிறது.

பெந்தகக் கடன்களையும், ஒத்திக் கடன்களையும் ரிஜிஸ்டரார் ஆபீசில் பதிய வேண்டும். கடன் திருப்பித் தீர்க்கப்படும்போது ரத்து செய்வதற்குக் கட்டாயமாக ரிஜிஸ்டர் வேண்டுமென்று நாம் ஏற்பாடு செய்வோமானால் விவசாயிகளுக்கு, படிக்கத் தெரியாத

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

விவசாயிகளுக்கு ரொம்பச் சவுகரியமாக இருக்கும். பின்னால் அவர்கள் ஏமாற்றப்படாமல் இருக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். இனிமேலாவது இந்த அரசு இதுபற்றிச் சிந்தித்து இந்த மாதிரி திருத்தத்தைக் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், சகோதரி திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள், திரு. மாரிமுத்து அவர்கள், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் அத்தனையும் மேலும் அரசாங்கத்திற்கு உற்சாகம் தரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இருப்பதைக் கண்டு நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் ஏன் இவ்வளவு காலம், இதற்கு முன்னே செய்திருக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். இப்போதுதான் அவர்களுக்குப் பாராட்டும் நல்ல குணம் வந்திருப்பதால் இந்த நேரத்தில் கொண்டுவரலாம் என்று கருதித் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதை ஆதரித்து உங்கள் நல்லெண்ணங்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி —

“1974-ம் ஆண்டு, பத்திரப் பதிவு (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 7/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன் வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 1, முகப்புரை, நெடுந் தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே,

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1974 ஏப்ரல் 10]

“1974 ஆம் ஆண்டு, பத்திரப் பதிவு (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 7/74) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்’ என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 13/74).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன் வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/74) ஆய்வு செய்வதற்காக 30 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய (20 சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களும், 10 சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களும்) கூட்டாய்வுக் குழு ஒன்றை அமைக்க சட்ட மேலவையின் இசைவைப் பெறுவதுடன் கூட்டாய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட பேரவை உறுப்பினர்கள் பணியாற்ற தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன் :—

1. மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர்
2. திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்
3. திரு. என். இராசாங்கம்
4. திரு. ஆ. ஆறுமுகம்
5. திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்
6. திரு. அ. இராசமாணிக்கம்
7. திரு. எல். கணேசன்
8. திரு. கு. பாலகிருட்டிணன்
9. திரு. எஸ். நல்லசாமி
10. திரு. ஆ. முனியாண்டி
11. திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி
12. திரு. என். டென்னிஸ்

* 1974 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 2 ஆம் தேதி தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

13. கோவை செழியன்

14. திரு. கே. கந்தசாமி

15. திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்

16. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து

17. திரு. கு. அ. பொம்மன்

18. திரு. சோ. அழகர்சாமி

19. திரு. மணலி சி. கந்தசாமி

20. திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்

திரு. எஸ். வடிவேல்: தலைவர் அவர்களே, இந்த குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவின் மீது நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இது செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதால் அங்கு எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் கருத்துக்கள் சொல்ல வாய்ப்பில்லாததால் நான் இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போனாலும் சட்டசபைக்கு மறுபடியும் வரத்தான் போகிறது.

* THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Members of the Select Committee are not permitted to speak.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: செலக்ட் கமிட்டியில் திரு. வடிவேல் இல்லை. இருந்தாலும், பின்னால் கூட பேச வாய்ப்பிருக்கிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல்: தோப்பில் நடுவில் இருந்தால் வேறு எங்கேயாவது மூன்று சென்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. அண்ணா அவர்களின் செவ்வாழை கதையைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். ஒரு ஏழைக் குடியானவன் தோட்டத்தில் குடியிருந்தான். அவன் ஒரு வாழை மரம் வைத்தான். அது பிஞ்சு விட்டவுடன் பிள்ளை கேட்டது பழம் வேண்டுமென்று. அம்மா, அது அரிசி வாங்கத்தான் என்று சொன்னால், பிள்ளைக்கும் இல்லாமல் அம்மாவிற்கும் இல்லாமல் இரண்டுக்கும் பதிலாக முதலாளி வீட்டுக் கல்யாணத்துக்கு அந்தத் தாரை வெட்டிக் கொண்டு போனார்கள். தாரும் கண்ணீர் விட்டது, அம்மாவும் கண்ணீர் விட்டாள், குழைந்ததையும் கண்ணீர் விட்டது. அந்த மாதிரி இருக்கிறது இதுவும்.

[திரு. எஸ். வடிவேல்] [1974 ஏப்ரல் 10]

தோட்டத்தில் தென்னங்கன்று நட்டு, வாழை நட்டு, வேறு பல மரங்களை நட்டு தண்ணீர் ஊற்றி நன்கு வளர்த்து நல்ல பலனுள்ள தோட்டமாக ஆக்கியிருக்கும் நேரத்தில் தோட்டச் சொந்தக் காரர் அந்த ஏழையை அந்தத் தோட்டத்திலிருந்து அப்புறப் படுத்தி விட்டு மூன்று சென்ட் நிலம் வேறு எங்கேயாவது வழங்குவது என்பது சரியாக இருக்காது.

இன்று கோளா சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கிராமமாக இருந்தால் பத்து சென்ட்கள் கொடுக்கிறார்கள். நகரப் பஞ்சாயத்தாக இருந்தால் ஏழு சென்ட் கொடுக்கிறார்கள். நகரசபையாக இருந்தால் ஐந்து சென்ட் கொடுக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷனாக இருந்தால் மூன்று சென்ட் என்று இப்படி தரவாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். புதுவையில் கூட பத்தரை சென்ட் என்றும், ஏழைரை சென்ட் என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் டவுன் பஞ்சாயத்தில் கொடுப்பதாக இல்லை. டவுன் பஞ்சாயத்து கிராமத்தையொட்டியது. ஆகவே அதையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

எட்டடி குச்சுக்குள் இடம்பா எவ்வளவு நாள் இருப்பேன் என்று முருகன் கோவிலில் பாடுவார்கள். எட்டடி குச்சுக்குள் நூறு ஜனங்கள் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. சுவற்றோடு அளந்து கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது.

நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் தோட்டத்தில் குடியிருப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாக அதிலேயே இருப்பதற்கு ஒரு இடத்தை கொடுப்பதற்கு நம் அரசு முனைய வேண்டும். எல்லா நிலங்களுக்கும் நாம் இப்போது வரம்பு கட்டினிட்டோம்.

தோட்டம் ஐயாயிரம் ஏக்கர் இருந்தாலும் அதற்கு ஒரு வரம்பு இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. பல தோட்டங்களில் நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளாக குடும்பம் குடும்பமாக பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்த பல குடும்பங்கள் இன்று வெளியேற்றப் படுகிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

என் பிரதேசம் கடற்கரைப் பிரதேசம். முத்துப்பேட்டை, தொண்டியக்காடு போன்ற இடங்களில் உள்ள பல தோட்டங்களிலிருந்து தென்னை மரங்கள் வைத்து தோட்டமாக்கியவர்கள் எல்லாம் வெளியேற்றப்படும் நிலையில் இந்தச் சட்டம் உதவி செய்கிறது.

ஆகவே அந்த ஏழை மக்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவிற்கு இந்தச் சட்டத்தில் திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. துரை முருகன் தலைமை)

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Chairman, Sir, I would like to add a few remarks regarding this Bill which goes to the Select Committee.

So far as this Bill is concerned, it is a departure from the previous enactment that has been passed. Now, the main departure that is made in this Bill is regarding the provision of alternative sites to those persons who have got house-sites in certain garden lands and other areas. There are certain corresponding legislations which are in vogue in our district.

For instance, there is the Travancore-Cochin Kudiyruppu-karan Act which is applicable only within the Kanyakumari district and certain protections have been granted to those persons under the provisions of that Act. Now, this is over and above the protection that has been given in that enactment which is in force in that transferred area.

I want to know, will there be any change consequent on this legislation and whether that Act would be repealed and what steps are going to be taken by this Government to see that the existing protection that has been afforded to the persons who have got their house-sites, will be continued. All these matters will have to be examined when the Bill is considered by the Select Committee.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 10]

In the Travancore-Cochin Act also, there is a provision for providing alternative sites if a house-site is in the middle of a big garden land. Option is given to the landlord to give the money necessary for rebuilding the house and I think the nearest plot should be provided because most of the people who are affected would be agricultural labourers and for their avocation, they will have to reside within the vicinity of the agricultural land which would be available. So much so, it is just and proper that the original claims and rights of the persons who have been in the land for such a continuous period should be protected and there should be no heard-burning among them and they should not be separated from the place where they will have to work.

In this connection, I would venture to suggest that there should not be any provision which would be interpreted in a way which is beneficial to the landlords or big landowners who have got extensive lands and if extensive lands are available to them, option should be given to the persons who are actually occupying the land to continue to reside in it.

(முற்பகல் 11.00)

Suppose a lady or widow has only five cents. If she were to give three cents, she will be deprived of her entire holding. In such cases there should be specific promise. I hope that matter will be gone into by the Select Committee and that the just claims and interests of the small farmer and the people who have got very little land will be protected. This legislation will have to protect their interests; the people who are actually in occupation should not be deprived of their rights. Care should be taken to see that no hardship is caused to the small holdings of people who are owning such lands.

With these observations I support the reference to the Select Committee. When the Bill is amended and comes to this House again, I will offer my remarks subsequently.

Thank you.

1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற என் கோரிக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரவேற்று இருப்பதாகக் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியில் சொல்லும் போது பரிசீலிப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே, இந்த மசோதாவை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/74) ஆய்வு செய்வ தற்காக 30 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய (20 சட்டப் பேரவை உறுப் பினர்களும், 10 சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களும்) கூட்டாய்வுக் குழு ஒன்றை அமைக்க சட்ட மேலவையின் இசைவைப் பெறுவ துடன் கூட்டாய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட பேரவை உறுப்பினர் கள் பணியாற்ற தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.”

1. மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர்.
2. திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்.
3. திரு. என். இராசாங்கம்.
4. திரு. ஆ. ஆறுமுகம்.
5. திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்.
6. திரு. அ. இராசாமாணிக்கம்.
7. திரு. எல். கணேசன்.
8. திரு. கு. பாலகிருட்டிணன்.
9. திரு. எஸ். நல்லசாமி.
10. திரு. ஆ. முனியாண்டி.
11. திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி
12. திரு. என். டென்னிஸ்.
13. திரு. கோவை செழியன்.
14. திரு. கே. கந்தசாமி.
15. திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்.
16. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து.

[மாற்றுத் தலைவர்]

[1974 ஆப்ரல் 10]

17. திரு. கு. அ. பொம்மன்.
18. திரு. சோ. அழகர்சாமி.
19. திரு. மணலி சி. கந்தசாமி.
20. திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

(இ) 1974-ம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத் தாள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/74).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, “1974-ம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு திருத்தம்) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட வரைவு எண் 11/1974) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

இம் மாநிலத்தில் செயலிலுள்ளவாறு 1899-ம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத் தாள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 2/1899) 1-வது அட்டவணைப்பின் 5-வது பிரிவு ஒப்பந்தப் பத்திரத்தின்மீது அல்லது ஒப்பந்தக் குறிப்பு மீது முத்திரைத்தாள் தீர்வை விதிப்பது பற்றிக் கூறுகிறது. அப்பிரிவின் கீழ், மாற்று ஆவணம் அல்லது அரசு ஈட்டுப் பத்திரம் விற்பனை சம்பந்தமான அல்லது சட்டப்படி ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நிறுவனத்தில் அல்லது சட்டப்படி இணைக்கப்பட்ட ஏனைய நிறுவனத்தில் எடுத்துக் கொண்ட பங்குத் தொகைகள் விற்பனை சம்பந்தமான ஒப்பந்தப் பத்திரம் அல்லது ஒப்பந்தக் குறிப்புக்குக் குறிப்பாய்த் தீர்வை விதிக்கப்படத் தக்கதாகும்.

ஆனால், மேற்சொன்ன 5-வது பிரிவின் கீழ் (ஏ) விதிவிலக்கின் மூலம், சரக்குகளை அல்லது வாணிபப் பொருள்களை விற்பது அல்லது அது தொடர்பான ஒப்பந்தப் பத்திரத்திற்கு அல்லது ஒப்பந்தக் குறிப்பிற்கு முத்திரைத்தாள் தீர்வை விதிப்பவரின்றும் விலக்களிக்கப்படுகிறது.

* 21—3—1974 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

இவ்வாறாக, பொதுவாகச் சரக்குகளை விற்பது அல்லது வாங்குவது குறித்து, அனுப்புரை ஒப்பந்தத்திற்கு அல்லது சரக்குகளை உடனே ஒப்படைக்கும் ஒப்பந்தத்திற்கு பொதுவாக முத்திரைத்தாள் தீர்வை விதிக்கப்படுவதில்லை.

ஆனால், 1958-ம் ஆண்டு பம்பாய் முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின் கீழ் (பம்பாய் சட்டம் 60/1958) கீழ்க்கண்ட சரக்குகளை வாங்குவது அல்லது விற்பனை செய்வது குறித்த ஒப்பந்தப் பத்திரத்திற்கு அல்லது ஒப்பந்தக் குறிப்பிற்கு முத்திரைத்தாள் தீர்வை விதிக்கப்படத் தக்கதாகும்:—

(1) பங்குச் சான்றிதழ் தொகுதிகள், பங்குகள், பத்திரங்கள், கடன் ஈட்டுறுதிப் பத்திரங்கள், கடனீட்டுறு பங்குகள் அல்லது விற்பனையாகத்தக்க பிற ஈடுகள்;

(2) பருத்தி;

(3) தங்கம், வெள்ளிக் கட்டிகள் அல்லது அவற்றின் வகைகள்;

(4) எண்ணெய் வித்துக்கள்;

(5) நூல்;

(6) கனிவளமல்லாத எண்ணெய் வகைகள்;

(7) நறுமணப் பொருள்கள்.

மேற்சொன்ன பொருட்களையும், சோடா ஹைட்ரோ-சல்பேட்டையும் வாங்குவது அல்லது விற்பது குறித்த ஒப்பந்தப் பத்திரத்தின் மீது அல்லது ஒப்பந்தக் குறிப்பு மீது முத்திரைத் தாள் தீர்வை விதிக்க இயலும் வகையில், இம்மாநிலத்தில் செயலிலுள்ள 1899-ம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டத்தை திருத்துவதற்கு அவசியமெனக் கருதப்பட்டுள்ளது.

எனவே, மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பொருட்களை விற்பது அல்லது வாங்குவது குறித்து, அனுப்புரை ஒப்பந்தத்திற்கு அல்லது சரக்குகளை உடனே ஒப்படைக்கும் ஒப்பந்தத்திற்கு முத்திரை தீர்வை விதிக்க இயலும் வகையில், மேலே சொல்லப் பட்ட சட்டத்தின் 1-வது விவர அட்டவணைபின் 5-வது பிரிவிற்குப் பதிலாக, புதிய பிரிவு ஒன்றை அமைத்துக் கொள்வதெனக் கருதப் பட்டுள்ளது.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1974 ஏப்ரல் 10]

புதிதாக அமைத்துக் கொள்ளப்படவிருக்கும் 5-வது பிரிவில் விதிக்கக் கருதியுள்ள ஒருங்கிணைந்த திருத்தத் தீர்வை வீதம் காரணமாக, மேற்சொன்ன பிரிவின்கீழ் வரும் ஆவணங்களுக்குத் தமிழ்நாடு, 1962 ஆம் ஆண்டு முத்திரைத்தாள் (தீர்வைகளைக் கூடுதலாக்குதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1962) 2-வது பிரிவைத் தக்கவாறு திருத்துவதன் மூலம் தீர்வை அதிகரிப்பிலிருந்து விலக்கரிக்க வேண்டுமென்று கருதப்பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்ன நோக்கங்களை எய்த இச்சட்ட வரைவு நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, இந்த முத்திரைத்தாள் சட்டம் திருத்தப்படி இத்தனை நாள் தப்பித்துக் கொண்டிருந்து சிலவற்றை எல்லாம் இவர்கள் வரி போடுவதற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், என்பதை இந்த விளக்கத்திலிருந்து எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. குறிப்பாக

Under the Bombay Stamp Act, 1958, stamp duty is leviable on agreement or memorandum of agreement relating to sale or purchase of the following commodities, namely:—

(i) scrips, stocks, bonds, debentures, debenture-stocks or other marketable securities :

Cotton, oil seeds, spices, yarn, etc.,

என்று இருக்கிறது.

1958-லே பம்பாயிலே அவர்களுடைய சட்டத்தை திருத்தி இந்த வரியை போட்டிருக்கிறார்கள். 1958-லிருந்து 1974-வரை நம் தமிழகத்தில் இப்படி பல்வேறு காண்டிராக்ட்ஸ் அல்லது அக்ரி மெண்ட்மேல் ஏன் வரி போடவில்லை. இதற்கு ஏதாவது காரணங்கள் இருந்திருக்கும். இல்லையென்றால் 1958-லிருந்து 1974 வரை 16 வருஷம் வரி போடாமல் இருந்திருக்கத் தக்க காரணமில்லாமல் இருக்க முடியாது.

இன்றைக்கு ஆளுகின்ற கட்சி வரி வாங்குவதில் எவ்வளவு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது என்பது உறுதி. அதற்கு இதுவே ஒரு எடுத்துக் காட்டு, ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் சொன்னார்கள். நாங்கள் வரி போட மாட்டோம், வசதிகளைப்

1974 ஏப்ரல் 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பெருக்குவோம் என்று. இதை திருத்திக் கொண்டார்கள். தாங்கக் கூடியவர்கள் மேல் தான் வரி போடுவோம். தாங்க முடியாதவர்கள் மேல் வரி போட மாட்டோம் என்று.

வரிகள் உயர்ந்து 500 கோடி ரூபாய்க்கு வந்து விட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் நீங்கள் இங்கே இந்த பார்வோட் காண்டிராக்ட்ஸ்ஸுக்கு வரி போடுவதென்றால், என்னவாகுமென்றால் காட்டன், ஆயில்சீட்ஸ், யார்ன், ஸ்பைசஸ் இப்படிப்பட்ட பொருள்கள் மீது நீங்கள் போட வேண்டுமா என்பதை சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்.

ஏற்கனவே எண்ணெய் வித்துக்கள் விலை அதிகமாகி விட்டது.

ஏற்கனவே உணவுப் பொருட்கள், தேவைப்படுகின்ற எல்லா பொருள்களின் விலையும் எக்கச்சக்கமாக ஏறியிருக்கிறது.

ஸ்பைசஸ் விலையும் எக்கச்சக்கமாக ஏறியிருக்கிறது.

அதே மாதிரி நூல் விலை உயர்வு காரணமாக சேலை, ஷேட்டி விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது.

சாதாரண கைத்தறி சேலை வாங்க வேண்டுமானால் 40 ரூபாய்க்கு குறைந்து கிடைக்காது. ஆண்கள் கட்டும் வேஷ்டி விலையும் உயர்ந்து விட்டது. கண்ட்ரோல் விலையில் துணி சூப்பர் மார்க்கெட் மூலமாக கிடைக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே பொது மக்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. பேல் பேல்-ஆக எங்கேயோ போகிறது என்று படித்திருக்கிறோம்.

இந்த நிலையில் நீங்கள் யார்ன், காட்டன், ஸ்பைசஸ், ஆயில் சீட்ஸ் போன்றவற்றிற்கு வரி போட்டால் நன்மைகள் கிடைக்குமா என்பதை இந்த அரசு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏதோ பம்பாயில் போட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் பல பேர் தனியார் காண்டிராக்ட்ஸ் செய்து கொண்டு வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அதன் மூலம் தொழில் வளர்வதற்கு உகந்ததாகும்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 10]

பம்பாயில் போட்டிருப்பதைப் போன்று இங்கேயும் போடலாம் என்றால், தொழில் வளர்ச்சியை விரட்டியடிப்பது மாதிரி நாம் போடுகிறோம் என்பது பொருள். தமிழ்நாட்டிற்கு இந்த வரியினால் எவ்வளவு பணம் வரப்போகிறது? சாமர்த்தியமாக ரெவின்யூ அமைச்சர் இதில் வருமானம் என்ன என்று சொல்லவில்லை. அவர் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். எவ்வளவு வரும். எத்தனை கோடி ரூபாய் உங்களுக்குக் கிடைக்கப் போகிறது என்பதை சொல்லிர்களானால், இதன் காரணமாக பெருத்த லாபம் இருக்கப் போகிறது என்று சொல்லலாம்.

தொழில் நடத்துகிறவர்கள் ரொம்ப புத்திசாலிகள். எந்தெந்த மாநிலத்தில் வரி விதிவிலக்கு இருக்கிறது. எந்தெந்த மாநிலத்தில் தொழிலில் லாபம் இருக்கிறது, எந்தெந்த மாநிலத்தில் அவர்கள் தொழில் நடத்துவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் நம் மாநிலத்தில் தொழிலை வளர்ப்பதற்கு வழி வகைகள் செய்ப வேண்டும். இந்தத் திருத்தம் வந்தால் நம் மாநிலத்திலிருந்து தொழிலை விரட்டி அடிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படும்.

இந்தத் திருத்தம் வந்தால் நாட்டு மக்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கும் பண்டங்கள் மீது இந்த வரிகளை விதித்து மக்கள் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்க முடியுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல. 1958-லிருந்து 1974-வரை பம்பாயிலே போடக் கூடியது தமிழகத்தில் போடவில்லை என்றால் அதற்கு சில காரணங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். வேண்டாமென்று இருந்திருக்க வேண்டும். இல்லையானால் இது கண்ணுக்கு தெரியாமல் இருந்திருக்க வேண்டும். இல்லாத வரிகளை இவர்கள் உயிர் கொடுத்து இன்றைக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை பற்றி அமைச்சர் விளக்கம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருப்பதை ஆதரிக்கிறேன். இந்த 5 ஆவது ஷெட்யூல் 1899-ம் வருஷம் சென்ட்ரல் ஆக்ட். ஆனால் இது

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

வரையிலும் பம்பாயிலே இந்த மாதிரி குறிப்பிட்ட பொருள் களுக்கு வரி போட்டார்கள். நாம் வரி போடாமல் இருந்தோம். போடாமல் இருந்தாலும் இப்பொழுது வரி போடுகிறோம்.

எனக்கு முன் பேசிய மெம்பர் யார் பக்கம் பேசினார்கள் என்று தெரியவில்லை. இது பூராவும் ஜெட்டி பிசினெஸ் செய்கிறவர்கள் பேரில் வரி போட்டிருக்கிறது. அவர்கள் யாருடைய ஆதரவுக்குப் பேசினார்கள் என்று புரியவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, பில்லியனை எடுத்துக்கொண்டால், மார்ட் கேஜுக்குப் போனால், மேமோரேண்டம் ஆப் அக்ரிமெண்டிற்குப் போனால் ஏற்கனவே ஸ்டாம்பு ஒட்டி வைத்து இருக்கிறார்கள். கவர்ன்மென்ட் மேமோரேண்டம், அக்ரிமென்ட்டாக இருந்தாலும் சரி, அதற்கு வேண்டுமென்றால் குறைவாகப் போடலாமே தவிர ஜெட்டி, பில்லியன் போன்றவற்றிற்கு அதிகமாகப் போட வேண்டும். ஏன் 50 பைசா என்று அதை ஆக்கக்கூடாது.

காண்டிராக்டர்ஸ்க்கு 15 பைசா போட்டிருக்கிறது. இதை அதிகமாக 50 பைசா என்று போடலாம். கொண்டு வருவது கொண்டு வருகிறோம். இது பெரிய முதலாளிகளுக்குப் போடும் வரி. நமக்குப் பணம் தேவையாக இருக்கிறது. இந்த பில்லியனுக்கு, இந்த கவர்ன்மென்ட் அக்ரிமென்ட் அல்லாத மெமோரேண்டம் ஆப் அக்ரிமெண்டிற்கு அதற்கு மட்டும் போட்டிருக்கும் வரியைக் குறைத்து, மற்றதற்கெல்லாம் அதிகமாகச் செய்வதில் சர்க்காருக்கு என்ன சங்கடம்? இதனால் பொதுமக்கள் பாதிக்கப் படப் போவதில்லை. பெரு வியாபாரிகள் தான் இந்த வரி கட்டப் போகிறார்கள். சர்க்கார் கொண்டு வந்த இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்தாலும், சர்க்கார் அதிகமாக வரி போடவில்லை என்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I welcome this Bill for this reason that there have been going on binami transactions because there is no stamp in these forward contracts and it is almost a gamble in yarn, bullion and many other things. That is why this Bill is brought forward. There should be attempt to prevent at least this sort of speculation.

[Thiru K. M. Subramaniam] [1974 ஏப்ரல் 10]

I am glad that the Government has brought forward this measure. I do not support this from the point of view of revenue, but definitely I support it because it will reduce the so-called binami forward transactions which we find in this peculiarly operated business world in India.

Thirumathi Anandayaki said that though this Government says that they are not increasing the tax, the total yield has gone from 200 crores in 1967 to 500 crores now. Thirumathi Anandayaki and everybody knows that the value of money has gone down and therefore, the value of money is less now. 200 crores of 1967-68 is 500 crores worth now.

I think this Bill is a very welcome measure that will stop speculation to a great extent. Thank you Sir.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, in addition to what has been spoken, I wish to offer a few things.

Sir, it is, a well-known fact that a great deal of forward trading is going on in Madras for the past one decade. The hon. Member, Anandayaki wanted to know and probably rightly so, why this Act which had been in operation in the State of Maharashtra from 1958 onwards had not been brought forward here all these years. That is a valid question. I do not know the reasons behind this. But one thing I can point out. This forward trade has been going on in a very fantastic manner in the city of Bombay and practically half the business of Bombay is on account of forward trading in bullion, cotton, oil-seeds, etc. Now Madras has become a place of forward business and the quantum has come to some where though not near Bombay, but to a sizeable extent and it has increased in volume in the last one decade. That has probably been taken note of by the Government.

In this context, I am only sorry that the Government has failed to bring this Bill in a more neat and proper manner. For instance, an indication could have been given of the quantum of revenue that is likely to be raised on account of stamp duty. That need not be a secret. That could have been given so that we can have a proper idea. That has not taken place.

1974 ஏப்ரல் 10]

[Dr. H. V. Hande]

Then a number of items have been brought under this stamp duty. They have brought from scrips down to spices. My information is that this has a wider sphere and about 21 or 22 items could come under this. I am sure that within the next few months, another amendment would be brought forward by the Hon. Minister and then some more item would be added. This is a very anomalous position. That has been failure on the part of the department in properly assessing and finding out the spectrum and presenting a full and proper Bill.

Further, this Bill envisages to increase the tax. Already two items were already there. On Memorandum of Agreement, this Government has increased from Rs. 30 to Rs. 45.30 paise. That means, already some items were there.

I would like the Hon. Minister to take the House into confidence and tell us whether this will have an impact on the price spiralling. What would be the direct impact of this?

Our hon. Friend, Mr. K. M. Subramaniam said that there has been a lot of binami transactions. This Bill can be utilised as a radar to scan binami transactions and in that way it is a worthwhile Bill.

In fact in Parliament a lot of complaints were raised that binami transactions were going on. This is a curse of the country. This can restrict such transactions and whether such restriction will have a salutary effect on the price spiralling is another matter. In other words, a thorough assessment and a thorough understanding should have been made and in better manner the presentation of the Bill could have been done. Government has failed to bring the Bill in the manner in which I would want it to be brought. Thank you, Sir.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Speaker, I would also like to supplement the valuable suggestions that have been made by hon. Members who participated in this debate. So far as this amendment is concerned, it follows the Bombay enactment. The stamp duty that is prevalent in our State is the highest and I think there should be some reduction in the stamp duty that is chargeable.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1974 ஏப்ரல் 10]

So far as other transactions are concerned, under this legislation forward contracts or ready-delivery contract for which exemption was given is now taken away and the amendment seems to achieve objects that have been made in the Bombay Act which is stated in the Bill that has been presented for circulation. Sir, in Bombay, scrips, debentures, cotton, bullion, spices, etc., have all been included. So far as taxing of these articles is concerned, whether it would push up prices or not is a debatable point. I think there will be pushing up of prices on account of this legislation.

I was just seeing whether a Financial Memorandum was appended to the Bill that was circulated to us. To my surprise and dismay, I do not find a Financial Memorandum appended to this Bill. I think there is a serious lacuna in regard to this. The anticipated income or revenue that is going to be derived by this legislation has not been mentioned. I think the Hon. Minister would clarify that position. Normally whenever a Bill is brought forward, a Financial Memorandum is appended to the Bill and I hope such information would be forthcoming from the Hon. Minister. To my surprise, nothing has been mentioned in the Bill. What would be the volume of revenue that would be available to the Government by adopting this amendment to the Stamps Act should be stated.

I think in the matter of Stamp amendment, there should be a uniform policy throughout all the State so that these "Forward Contracts" and "Delivery Contract" would be uniform throughout India. So much so, one State cannot take advantage at the cost of state capital moving from one State to another State.

This comes under the Concurrent List. The State Legislature is competent to carry out this amendment. I think it would be better and advisable if we also fall in line with other States. I think there are 3 or 4 Commercial States in the Indian Union. Among them, Maharashtra tops the list, Bengal and Gujarat occupy the next place and Tamil Nadu occupies the next place. I think it would be better if we compare the Stations that are similar to us and the practice obtained there. It would be better

1974 ஏப்ரல் 10] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

if we compare our State with Gujarat, West Bengal and other States in order to bring a uniform legislation with regard to imposition of Stamp Duty.

Another point that I would like to suggest is this. We must take into consideration whether this legislation would affect the Trade and Commerce that are now prevalent within the Tamil Nadu State. Now the forward contracts are prohibited with regard to foodgrains. Similarly, with regard to essential and very valuable articles prohibition has been imposed. These things should also be examined in the light of the imposition of new stamp duty that is being brought forward under this legislation. Barring that, this legislation would be beneficial as far as our State is concerned and our State revenue would be augmented.

With these observations, I conclude, Sir.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஸ்டாம்பு டியூட்டியைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்து பம்பாயில் 1958-லிருந்து போடப்பட்டிருக்கிறதே இந்தத் முத்திரைத்தாள் கட்டணம், ஏன் நம்முடைய மாநிலத்தில் காலம் கடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற ஒரு கேள்வியை கேட்டார்கள்.

ஒரு சில ஆண்டுகளாகவே பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறோம். இங்கே பேசிய என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் இதனால் எந்தவிதமான கஷ்டமும் ஏற்படாது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். போடப்பட்ட கட்டணம் மிகக் குறைந்த அளவுக்குத் தான் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னதைப்போல ஃபார்வோடு காண்டிராக்ட், ரெடி டெலிவரி காண்டிராக்ட் போன்ற அந்த வகைகளுக்குத்தான் இந்தக் கட்டணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பிளான்ஷியல் மெமோரான்டம் இல்லை என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இதிலே செலவு செய்கின்ற நிலை இல்லை. இந்தக் கட்டணத்தைப் பொறுத்த அளவிலே அரசாங்கத்திற்குச் செலவு ஏற்படுவதில்லை. அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருகிற ஒரு நிலை இருக்கிற.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1974 ஏப்ரல் 10]

காரணத்தினால் பிளான்ஷியல் மெமோராண்டம் தேவை இல்லை என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது. எனவேதான் இங்கே அது குறிப்பிடப்படவில்லை.

ஆன்டிஸிபேட்டட் ரெவின்யூ எவ்வளவு என்று உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சனையை அரசும்கூட பரிசீலித்துப் பார்த்ததில் இதைப்பற்றியெல்லாம் விவரங்களைச் சேகரித்த பொழுது

Anticipated revenue—Duty leviable on forward contracts. Proposals to levy duty under Article 5 of Schedule I of the Indian Stamp Act, 1899—Anticipated revenue report

இதைப்பற்றி ரிப்போர்ட்டு கேட்டதில்

The Board submits that at present Forward Contract agreements and rate delivery contract agreements are exempt from Stamp Duty and it will not be possible to calculate the anticipated revenue. The transactions on these items and amount involved could not be ascertained.

Further, the Board of Revenue has called for reports regarding the anticipated revenue that is likely to be realised with reference to rates of duty as proposed. The documents in regard to forward contracts are exempt from Stamp Duty. Such documents are neither sent for adjudication nor for registration. The amount involved in the transactions under these items could not be ascertained. Unless approximate total amount involved in transactions under each category is ascertained, it is not possible to calculate the anticipated revenue. Hence, the particulars called for could not be furnished.

என்றுதான் அவர்கள் அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். எனவே, ஆன்டிஸிபேட்டட் ரெவின்யூ என்னவென்று சொல்வதற்கு இயலவில்லை என்ற ஒரு நிலைதான் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : I am sorry to disturb you.

I want to elicit one information ஸ்டாம்ப் டியூட்டியைப் பொறுத்தவரையில் ஆன்டிஸிபேட்டட் ரெவின்யூ எவ்வளவு என்பதை அலேக்ஸ் பண்ண முடியவில்லை என்று அதிகாரிகள் சொன்னதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

ஆனால், ரஃப்பாகக்கூட எவ்வளவு நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லையா? பம்பாயில் ஜாஸ்தியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கே இந்த மசோதா கொண்டு வந்தது பற்றி வரவேற்கிறேன். ஓரளவுக்காவது அஸெஸ் செய்து 'இன் டேர்ம்ஸ் ஆஃப் லாக்ஸ் ஆர் குரோர்ஸ்' ஒரு கோடி ரூபாய் அல்லது 50 லட்சம் என்று ஒரு ரஃப் எஸ்டிமேட் கொடுக்காவிட்டால் இந்த மன்றத்தில் எப்படி இதைப் பற்றிப் பேசமுடியும்?

அதிகாரிகள் ஏன் முடியாது என்று சொல்கிறார்கள் என்பது எனக்கு ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அந்த விவரத்தை சேகரிக்க முடியாது, கஷ்டம்தான். ஆனால் அதிகாரிகள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கலாம். நீங்கள் விவரம் கேட்டீர்கள். அப்படி கேட்டும்கூட இல்லை, முடியாது என்று அதிகாரிகள் சொல்லியதிலிருந்து எந்தவிதமான எஃபர்ட்டும் அங்கே போகவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. அவர்கள் இது விஷயத்தில் போதிய எஃபர்ட்டு எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. ஒரு கோடி அல்லது 1½ கோடி என்று ரஃபாகச் சொன்னால்கூட போதும்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : என்ன வருமானம் வரும் என்று தெரிந்து கொள்ளமுடியாத அளவுக்கு இன்றைக்கு ரிகார்ட்டுஸ் இருக்கின்றன. பட்ஜெட்டில் எந்தெந்த வரியைப் போடப் போகிறோம், நிதி நிலையை சமாளிக்க இந்த வரி போடப் போகிறோம், அந்த வரி போடப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஸ்டாம்பு ஆக்ட்டில் ஃபார்வேர்டு கண்டிராக்ட் பற்றி சொல்லவேயில்லை. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அதைப் பற்றி இன்பர்மேஷன் கிடையாது, மென்ஷனும் கிடையாது. ஏதோ வருவதையெல்லாம் வரப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று போடுகிறார்களா? செலவுகளைச் சரிக் கட்டுவதற்கு மோட்டார் வரியை ஏற்றுகிறோம், அந்த வரியை ஏற்றுகிறோம், இந்த வரியை ஏற்றுகிறோம் என்று வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சொன்னார்கள். எந்த நிலையில் ஏற்றுகிறார்கள், எந்த நிதிநிலையில் பற்றாக்குறை, அதை எப்படி சமாளிக்கப் போகிறீர்கள் என்பதைப் பற்றி ஏதாவது

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 10]

இன்பர்மேஷன் கொடுத்தால்தானே எங்களுக்கு நலமாக இருக்கும். ஒரு கிரீயர் பொலிஷன் சட்டசபைக்குக் கொடுப்பதே இல்லை என்று ரொம்ப வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் ஆன்டிஸிபேட் ரெவினியூ எவ்வளவு என்று சொல்லப்படவில்லை என்ற நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் விரும்புவதெல்லாம், சட்டமன்றத்திற்குக் கொடுக்கும் தகவல் சரியாக இருக்கவேண்டும், கரெக்ட் இன்பர்மேஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஏதோ ஒட்டுமொத்தமாக சொல்லிவிட்டு, பிறகு வித்தியாசம் வந்தால், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஏதாவது பிரச்சனையை கிளப்பக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில்தான், நாம் கொடுக்கிற விவரங்கள், புள்ளிவிவரங்கள் சரியானதாக இருக்க வேண்டும், கரெக்ட் இன்பர்மேஷன் அண்டு ட்ரூ இன்பர்மேஷன் கொடுக்கவேண்டும், 'Correct and True information should be given' என்ற முறையில்தான் ரஃப்பாகக்கூட கொடுக்கவில்லை.

சென்னை மாநகரத்தில் எந்த நிறுவனங்கள் இதுபோன்ற பார்வோடு காண்டிராக்ட், ரெடி டெலிவரி காண்டிராக்ட் செய்கின்றன என்ற விவரங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் புள்ளி விவரங்களை யெல்லாம் சேகரித்திருக்கிறார்கள். திட்டவாட்டமாக கணக்குக் கொடுக்கிற அளவுக்கு முடியவில்லையே தவிர, எந்தெந்த நிறுவனங்கள் வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் இருக்கிறது.

அதிகாரிகளும் இந்த விவரங்களை சேகரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இதைப் பரிசீலனை செய்து புள்ளிவிவரங்களை அரசுக்குத் தருவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இன்னும் சில பொருள்களை யெல்லாம் இந்தப் பட்டியலில் சேர்த்திருக்கலாமே என்று கேட்டார்கள். சுமார் 20, 30 ஐட்டெம்ஸ் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சேர்த்திருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவசியமாக

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

இருக்குமானால், நிச்சயம் அரசு இது போன்ற கட்டணத்தை வசூலப்பதை விட்டுவிடாது என்பதைத் தெரிவித்ததுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக, இந்த மசோதா தேவை என்ற ஒரு கருத்தைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொண்டு அதைச் சட்டமாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.30)

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of clarification. Forward contracts on foodstuffs like oil seeds would boost up the prices of foodstuffs. It will only lead to inflation. So, the forward contract itself should be stopped. Will the Government see that those items are taken away from the forward contract? We must discourage such contract

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஸ்டாம்ப் கட்டணம் மிகவும் குறைவு. விலையைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இல்லை. உணவுப் பிரச்சனைகளைப்பற்றி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதனால் உணவுப்பொருட்கள் விலை ஏறிவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி உணவுப்பிரச்சனை வரும் போது கவனித்துக்கொள்ளலாம். இதில் அந்தப் பிரச்சனை வராது. It is only a duty on agreement or memorandum of agreement. It is not a duty on Commodity.

பத்திரத்தின்மேல்தான் விதிக்கப்படுகிறதே அல்லாமல் பொருட்களின்மீது விதிக்கப்படுவதல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: Such an agreement should be totall prohibited. It should be discouraged.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: They are liable to pay the duty.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: 2,500-க்கு 40 காசு போட்டால் எப்படி விலை ஏறும் என்ற மறையில் அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். குறைந்த அளவிலே இருந்தாலும் கீழே இருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள்; மேலே இருக்கிறவர்களுக்கு கவலை இல்லை.

[1974 ஏப்ரல் 10]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இன்றைக்கு விற்கின்ற விலையில் ஒரு ஆயிரம் டன் அல்லது 5,000 டன் மிளகாயை வாங்கி பதுக்கி வைத்துவிட்டு, 4 மாதம் கழித்து விற்குல் எவ்வளவு லாபம் வரும்? அதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? இதனால் ஒன்றுமே ஆகாது என்று சொன்னால் போதுமா? பின் விளைவுகள் என்ன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: பதிலிலே எல்லா வற்றையும் விபரமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, there are many instances where transactions are done in Bombay but the Madras address is given. It looks as if the forward contract is done in Madras. So, this Bill will certainly plug loopholes in such unholy transactions in Bombay. The point is that firm dealing with forward contract is in Bombay but they give Madras address.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அம்மையார் அவர்கள் உணவுப் பொருட்களின் விலை அதிகமாகிவிடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் இந்தமாதிரியான 'பார்வெர்டிங் கான்ட்ராக்ட் ஸிஸ்டத்தை' எடுக்க முடியாதா என்று கேட்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தால் எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக்கிவிட முடியாது; மத்திய அரசுதான் அதற்கு அனுமதி தரவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். எனக்கு சரியாகத் தெரியாது; அமைச்சரவர்கள்தான் அதற்குச் சரியான விளக்கத்தைத் தர வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்வது ரொம்ப ரொம்ப சரி. டில்லியிலேதான் அதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம், வியாபாரம் எப்படி நடக்க வேண்டுமென்று சொல்கின்ற அதிகாரம் எல்லாம் மத்திய அரசிடம் தான் இருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்) : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“1974-ம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, “1974 ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/74) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(4) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/74).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

246 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு
சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1974

[மாற்றுத் தலைவர்]

[1974 ஏப்ரல் 10]

தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/74) பேரவையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ் நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/74).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”
என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ் நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு கட்டுதல்) சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் 58/1961) செயலுக்குவரத் தொடங்கிய நாளன்று உச்சவரம்புக்கே மேற்பட்டு நிலம் வைத்திருக்கும் ஒருவரது நிலத்தின் உச்சவரம்பினை மாதல் முறையாக நிச்சயிப்பதற்காக அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரியால் அறிவிப்புத் கேசி அன்று அல்லது அதன்பின்னரும் 12 அல்லது 14 அவது பிரிவின் கீழ் இறுதியான அறிக்கை வெளியிடப் படுவதற்கு முன்னரும், செய்யப்பட்ட மாற்றம் அல்லது உட்பிரிவினையைக் கருக்கில் கொள்ளக்கூடாது என்று மேற்படி சட்டத்தில் 23 அவது பிரிவு வகை செய்கிறது. அறிவிப்புக் கேசி அன்று அல்லது அதற்குப் பின்னும் 12 அல்லது 14 அவது பிரிவின் கீழ் இறுதி அறிக்கை வெளியிடப் படுவதற்கு முன்னரும் செய்யப் பட்ட ஒரு விற்பனையை செல்திறன் அற்றது என்று அறிவிக்க

* 3-4-1974-ம் தேதிய தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

23 ஆவது பிரிவின் கீழ் செயல்படுகையில் அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படவில்லை என்று பி. இ. கலியபெருமாள் நாட்டாருக்கும், திருச்சிராப்பள்ளி அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரிக்கும் (நிலச் சீர்திருத்தங்கள்) இடையே நடைபெற்ற வழக்கில், உயர்நீதி மன்றம் மேல் முறையீட்டில் (ரிட் மேல் முறையீடு எண் 159/1969) தீர்ப்பு அளித்தது. நிலக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு அரசுக்கு உள்ள உரிமை 18 (1) பிரிவின் கீழ் அறிவிப்பு வெளியிடப்படும் நாளன்று தான் ஏற்படும் என்றும், 18 (3) பிரிவின்கீழ் வகை செய்யப் பட்டுள்ளவாறு அரசிடம் நிலைபெறாத நிலத்தினை எடுத்துக்கொள்ள அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அளிப்பதாக 23 ஆவது பிரிவு பொருள் கொள்ளப்படக்கூடாது என்றும், அத்தகைய நிலம் குறித்து நிலம் மாற்றப் பெறுபவருக்கு உள்ள உரிமை பாதிக்கப்படாது என்றும் உயர்நீதி மன்றம் கூறியது.

உயர்நீதி மன்றம் அளித்துள்ள பொருள் விளக்கம் சட்டத்தின் நோக்கத்தையே தோல்வியாகச் செய்யும். சட்டத்தின் நோக்கத்தைத் தெளிவாக விளக்கும் பொருட்டும், அறிவிப்பு கேட்குதல் பின்னரும் மேற்படி சட்டத்தின் 18 ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவின் கீழ் அறிவிப்பு வெளியிடப்படுவதற்கு முன்னரும் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் நோக்கத்தையே தோல்வியாகச் செய்யும் வகையில் நம்மிடமுள்ள உபரி நிலங்களை நில உரிமையாளர்கள் மாற்றுவதை அல்லது உட்பிரிவினை செய்வதைத் தடுப்பதற்காகவும், 23 ஆவது பிரிவிற்குப் பதிலாக புதியபொருள் பிரிவை அமைத்துக்கொள்ள முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. அறிவிப்பு கேதி அன்றும் அல்லது அதற்குப் பின்னரும் 18 ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவின் கீழ் அறிவிப்பு வெளியிடப்படுவதற்கு முன்பும் செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள் அல்லது உட்பிரிவினைகள் அனைத்தையும் செல்கின் அற்றதாக அறிவிக்கவும், அக்கையை மாற்றம் அல்லது உட்பிரிவினை நடைபெறாமல் இருந்தாற்போலவே அக்கையை நபர்களின் உச்சவரம்புப் பக்கியாகக் கணக்கிடவும் அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரிக்கு அமைதி அளிக்கவும் இப்படியான பிரிவு வகை செய்கின்றது. மேற்படி முடிவிற்கு செயல்படிவம் கொடுப்பதே இச்சட்ட வரைவின் நோக்கமாகும்.

248 தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர் திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/74)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1974 ஏப்ரல் 10]

இப் பிரேரணையை ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றைக்கு பல்வேறு நிலச் சட்டங்கள் எல்லாம் போட்டாலும் சாதாரண சாகுபடியாளர்கள் அல்லது குத்தகைதாரர்களுக்கு—நிலத்திலே பாடுபடுகின்ற ஏழை மக்களுக்குப் பலன் அளிக்கின்ற வகையிலே அந்தச் சட்டங்கள் இல்லை. இதை அன்றைக்கு பொது விவாதத்தின்போது சொல்லும்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் 'நான் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து சொன்னதைத்தான் இப்போது வடிவேல் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கான ஆதாரங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்காக அவைகளை அளிக்கிறேன்.

1961 ஆம் ஆண்டு சாகுபடியாளர்கள் 46,07,000 என்று கார்த்திகேயன் கமிட்டியினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1971 ஆம் ஆண்டு 64,58,000 வருகிறது. அதைப் பார்க்கும்போது 1961 இல் இருந்ததைவிட 1971 இல் 12.4 சதவிகிதம் விவசாயக் கூலிகள் அதிகரித்திருப்பதைக் காணலாம். எத்தனை சட்டங்களைப் போட்டாலும் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை, நிலச் சொந்தக் காரர்கள் குத்தகைதாரர்களை, ஏழை ஏளிய விவசாய மக்களை வெளியேற்றுகின்ற நிலைமை, வதைக்கின்ற நிலைமையான் இருக்கிறது.

இந்த நேரத்தில் பரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள் கூறிய ஒரு கருத்து நினைவுக்கு வருகிறது. "கண்மூடி மௌனி போல் நின்று விவசாய மக்களின் கூலியை அபகரித்தால் என்ன செய்வேன்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதைத்தான் நம்முடைய கவிஞர் அவர்கள் பட்டித்தொட்டிகள் எல்லாம் ஏழை மக்களின் எண்ணங்களை ஈர்க்கின்ற வகையிலே பரப்பினார்கள். இன்றைக்கு சட்டச் சிக்கல் வரும்போது, எப்படி

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

எப்படி இந்த ஏழை எளிய மக்கள் பிரச்சினையை அணுகினால் அவர்கள் பாதுகாக்கப்படுவார்கள்; அவர்கள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட மாட்டார்கள் என்று ஆராய்ந்து கவனம் செலுத்தியிருந்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் காப்பாற்றப் பட்டிருப்பார்கள்; நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்; பாராட்டியிருப்போம்.

இன்றைக்கு சட்டத்தில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்ள நிலங்களை எப்படி எப்படி எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று உதாரணங்களோடு நான் சொல்ல முடியும். எங்கள் ஊரிலேயே சொல்கிறேன். ஒரு மிராசதாருக்கு 40 வேலி நிலம்—அவர் மணியக்காரர் பேரில்—ஆளுக்கு ஆறு வேலி, ஆறு வேலி எழுதி வைத்தார், பெண்டாட்டி பேரிலே 12 வேலி எழுதி வைத்தார், அவரது சொந்தமாக இருப்பது 6 வேலி—அப்படி பெரும் பண்ணை மாறிவிட்டது—சிறு பண்ணையாக இங்கே ஆகிவிட்டது.

குறிப்பாக, நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் திருவாரூர் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட காலத்தில் சட்டத்தில் இருந்து தப்பிக்க சென்னையில் உள்ள வழக்கறிஞர்கள்—பம்பாயில் இருக்கக்கூடிய என்ஜினியர்கள்—மருத்துவ தலைமை அதிகாரிகள் என்ன என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஆதாரப் பூர்வமாக நான் அன்றைக்கு எடுத்துச் சொன்னேன். ஆகவே, இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து—ஒட்டையில்லாமல்—ஒருங்கிணைந்த ஒரு சட்டமாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு—முதலமைச்சருக்கு அந்த விவரங்களை எல்லாம் கொண்டுவந்து காட்டுகிறேன் என்று சொல்லி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தச் சட்டத்தில் இருந்து எந்த அளவுக்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை முறியடிப்பதற்கு நாட்டிலே இருக்கிற நிலச் சொந்தக்காரர்கள் முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். நாட்டில் இருக்கிற எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று—பசிரங்கமாக தடைபெறுவது—நாம் உச்சவரம்பு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா

250 தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர் திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1974)

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 ஏப்ரல் 10]

என்று கொண்டுவந்தோம். அப்புறம் 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று கொண்டுவந்தோம். ஆனாலும் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ஒரு நிலச் சொந்தக்காரர் எவ்வளவு நிலங்களை தம் சொந்தத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்தாரோ, அவ்வளவு நிலங்களை இப்போதும் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்து வருகிறார். நிலம் பினாமியாகத்தான் பல பேர்கள் பெயருக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. பொசஷன் இவரிடமேதான் இருந்து வருகிறது.

நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற நிலச்சட்டத்தின் லட்சியமே, நோக்கமே திட்டமிட்ட முறையில் முறியடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக பினாமியாக சட்டப்பூர்வமாக நிலத்தை வேறு ஒருவரின் பெயருக்கு மாற்றி, அந்த நிலங்களை எல்லாம் ஒருவரே வைத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. நாம் இந்தச் சபையில் இதுபற்றி அடிக்கடி வற்புறுத்திச் சொல்லி வருகிறோம்.

அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக பினாமியை ஒழிக்க எந்த முயற்சியும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. மேலும் அறிவித்த தேதிக்குப் பிறகு நிலத்தை மாற்றி இருந்தாலும், அப்படி மாற்றியதைத் தவறு என்று சொல்ல ஆதாரைவிட ஆபீசருக்கு அதிகாரம் இல்லை. இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வருகிற சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நல்லமுறையில் அமல் செய்ய முழு முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்.

அடுத்து, குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாயவாரச் சட்டம், குடியிருப்புச் சட்டம் என்பதாக பல சட்டங்கள் இருப்பதை ஒழுங்குபடுத்தி ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டம் கொண்டு வரவும் சரியான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதற்கும் முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

இன்னும் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய நிலக்காரர்கள் அவற்றை தம் நிலங்களோடு சேர்த்து அனுபவித்து வருகிறார்கள். நாம் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலத்தை அளிக்க வேண்டும் என்று அறிவித்து விட்ட பிறகு சொந்தமாக நிலம் உடையவர்களானாலும், அதிக நிலம் உள்ளவர்களானாலும் அவர்களிடம் இருக்கிற புறம்போக்கு

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஏ. ஆர். மாரீமுத்து]

நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: சபாநாயகர் அவர்களே, திருத்தச் சட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இது கிட்டத்தட்ட 61-லே சட்டம். நிறைவேறியது, 69-லே சட்டம் செல்லாது என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இன்றைக்கு அதற்கு திருத்தம் அதை வாலிட ஆக்குவதற்காக வருகிறது.

61-லே சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோதே ராங்கர் சொன்னோம், இது உச்சவரம்பு சட்டம் அல்ல என்று. 55 இல் இருந்தே சட்டம் வரும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுவிட்டது. காங்கிரஸ் மகாநாடுகளில் எல்லாம் சொல்லியாகிவிட்டது. இந்த மசோதா நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் அளிக்க இல்லை. நாம் உள்ளவர்களை 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்குப்பட்டு தங்கள் நிலங்களை சட்டப்பூர்வமாக பிரித்து வைத்துக்கொள்ளத்தான் பயன்பட்டது.

நாராயணம் மானயித்வா ஜனயித்வா வானரம். என்பதாக நாராயணன் உருவம் செய்யப்போய் குரங்காக முடிந்தது என்பதைப் போல நிலத்தில் உழுது பாடுபடுகிறவர்களுக்கு நிலம் செய்யப்போய் நிலமுடையவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாகத்தான் அமைந்தது. பின்னர் 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று குறைத்தோம். என்றாலும் கிராமங்களில் நிலச்சுவாந்தார்களிடம் முன்பு இருந்த நிலம் அப்படியேதான் இருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திலே 1961 என்பதற்குப் பதிலாக 1955 என்று போட்டால்தான் சரியாக இருக்கும்.

பலபேர் பினுமியாக ஒருவர் பேரில் எழுதுவது, அவரிடம் இருந்தே அந்த நிலத்தை தம்மேல் அடமானம் செய்யப்பட்டிருப்பதுபோல எழுதி வாங்கிக் கொள்வது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இதுபோல கழுதை மேல் இருக்கிறது; குதிரைமேல் இருக்கிறது; வண்டிமேல் இருக்கிறது என்றாலும் அந்த பூமிகள் எல்லாம் நிலப்பிரபுக்களின் பொசுஷனில்தான் இருக்கிறது. இந்த பினுமிகளை எல்லாம் ஒழிக்க வேண்டும்.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1974 ஏப்ரல் 10]

ல, நிலச்சீர்திருத்தத்தை அமல் செய்ய பணம் வேண்டும். மத்திய
சர்க்கார் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோமா?

இங்கே நான்கு லட்சம் குத்தகைதாரர்கள்தான் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. சிறிய மாநிலமான கேரளத்தில் 27 லட்சம் பேர்கள் பதிவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பாக்கி இருக்கக்கூடிய குத்தகைதாரர்கள் என்ன? மத்திய சர்க்கார் கமிஷன் வந்தது. குத்தகைதாரர் சட்டத்தைப் போலுத்து சரியான முறையில் சிபாரிசு செய்யவில்லை. உச்ச வரம்புச் சட்டம், மிச்ச வரம்புச் சட்டம் என்ன சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் வராவிட்டாலும் உழைக்கின்ற விவசாயி நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்படாதிருக்க ஒரு காம்ரிஹென்சிவ் பில் கொண்டு வந்தாகவேண்டும், நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்தாக வேண்டும். குத்தகை பாக்கியை எல்லாம் குத்தகை தாரர்கள் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைப்பற்றி நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, அடிப்படைக் கொள்கையிலே, அதாவது, நிலச்சீர்திருத்தத்திலே, எங்களுடைய கருத்து வேறுபாடு உள்ளதல்ல. அதை வரவேற்கிறோம்.

1961-லே முதன்முதல் இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்த காலத்தில், அப்பொழுது, பல லாப்ஹோல்ஸ் அதிலே இருந்த காரணத்தினால், அவற்றை அடைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத் தோடு தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பல திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறது.

ஆனால், எங்களுடைய குற்றசாட்டெல்லாம், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்த காலத்திலும், தி.மு.க. ஆட்சியிலே இருக்கிற காலத்திலும், இந்தச் சட்ட துணுக்கங்களை தனிப்பட்ட நபர் ஒருவர் கோர்ட்டுக்குச் சென்று, அதற்குத் தீர்ப்பு வந்து, அதற்குப் பின்னர் இதுமாதிரி சட்டம் கொண்டு வருகிற நிலைமை இருப்பது ஒரு அரசாங்கமும், அதற்குப் பின்னால் இருக்கிற சட்ட

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. கோவை செழியன்]

இலாகாவும், அதற்குப் பின்னால் இருக்கிற சட்ட அமைச்சரும் சரியாக இயங்கவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் எங்களைப் போன்றவர்கள், வெளியே இருக்கிறவர்கள் சொல்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

இந்தக் குறைகள் இல்லாத அளவிற்கு, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வராத அளவிற்கு ஏற்கெனவே இருந்திருப்பார்களானால், நன்றாக இருந்திருக்கும். தனிப்பட்ட நபர் கோர்ட்டிக்குச் சென்று பெற்ற தீர்ப்பினை வைத்து, 1971-க்கு மன்னால் சப்-மெரிஷன்கள் செய்ததை எல்லாம், சப்-மெரிஷன்கள் செய்யாததைப்போல் பகித்தா. அங்கே இருக்கிற ஆதனாஸ்ட் ஆபீஸர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று போதும்போது, அடிப்படை உரிமையை. இந்திய அரசியல் சட்டக்கிணைய ஃபண்டமென்டல் ரைட் மீறப்பட்டது என்று கோர்ட்டிக்குச் சென்று, ஒரு தீர்ப்பு வந்ததற்குப் பின்னால் மறுபடியும் நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம், மாற்றப் போகிறோமா என்ற விளக்கம் தெளிவாக இல்லை.

அகவே, இதைப்பற்றிய விளக்கத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, நிலச்சீர்திருக்கம் வாசிறகா என்றவுடனே பலபேர் அதிலேயிருக்கா தப்பிக்குக்கொள்வதற்கான பல சூழ்ச்சிகளைச் செய்கிறார்கள். இன்னமொருபுறம், அதை ஒரு ஒரு அலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு, லாப்ரேஷன்ஸ் என்ன என்ன இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். எனக்குத் தெரிந்தா என்னுடைய மாவட்டத்திலே பலபேர் இந்தச் சட்டம் வாசிறகா என்று தெரிந்த உடனே, தங்களுடைய அட்கள் பேரிலே சலாவல்காரன் பேரிலே இந்தச் சட்டம் வாசிறகற்கு மன்னலே நோட்டீஸ்கேஷன் வாசிறகற்கு முன்னாலே மாற்றி விடுகிறார்கள். பலபேர் மாற்றிவிடுகிறார்கள்.

இன்னும் சிலபேர் பெரிய மனிதர்களுக்குப் பயங்குகொண்டு 'அந்தச் சொத்தை அனுபவிக்கவாயாமல் இருக்கிறார்கள். அதை இன்னும் நடைமுறையிலே பார்க்கக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அளவாக்க லாப்ரேஷன்ஸ் இல்லாமல், மாற்றப்பட்ட சொத்துக்களை, அவர்களே அனுபவிக்க ஏதாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 10]

அதற்கு அரசாங்கம் கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வழி செய்கின்ற வகையில் சட்டத்தை மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினரது கட்சியின் தலைவர் வெளியிட்டுள்ள ஒரு பிரகடனத்தில் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள வயல்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறாரே, அந்த நிலச் சீர்திருத்தத் தைப்பற்றி நண்பர் செழியன் அவர்கள் என்ன கருதுகிறார்கள்?

திரு. கோவை செழியன்: நான் சொன்ன கருத்தை மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் புரிந்து கொண்மருப்பார் என்று நம்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலே எங்களுடைய கருத்து மாறுபட்டது அ' வ.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர்களுடைய கட்சியின் தலைவர், வயல்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்குவோம் என்று சொல்லியிருப்பது, பற்றி, நண்பர் செழியனுடைய கருத்து என்ன?

திரு. கோவை செழியன்: இந்தச் சட்டத்திற்கும் இந்தக் திருத்தத்திற்கும் நீங்கள் கேட்பதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அப்படி கேட்குர்போது எங்களுடைய கொள்கை என்ன என்று தெரிவித்துக்கொள்வோம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: We want a straight answer from the hon. Member. We would once again appeal that a straight answer may be given by the hon. Member. He is a full member of that party. He can give his opinion at least his personal opinion.

(திரு. என். கே. பழனிசாமி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் என் மூலமாக கேள்வி கேட்பது திரு. கோவை செழியனை; அக்கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியது திரு. கோவை செழியன். (திரு. என். கே. பழனிசாமி தொடர்ந்து நின்று கொண்டிருந்தார்) நீங்கள்

1974 ஏப்ரல் 10] [மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்)]

உட்காருங்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் என் மூலமாக திரு. கோவை செழியனைக் கேள்வி கேட்டார். ஆகவே, அவர்தான் அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்க வேண்டும். நீங்கள் அல்ல.

திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அத்தகைய முற்போக்கான சட்டங்களை அரசாங்கம் கொண்டு வந்தால், உங்களை விட நாங்கள் முன்னாலே இருந்து . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சில நேரங்களில் அரசாங்கம் சோம்பேறித்தனமாக இருக்கலாம், பிற்போக்கு அரசாங்கமாக இருக்கலாம். அந்த நேரங்களில் சொல்லப்பட்ட வயல்களெல்லாம் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து பற்றி, நீங்கள் வற்புறுத்துகிறீர்களா? உங்களுடைய கருத்து என்ன?

திரு. கோவை செழியன்: வயல்கள் மட்டுமல்ல, நாட்டிலே உள்ள எல்லாப் பொருள்களும், விடுகள், நிலங்கள், சொத்துக்கள், சுகம் எல்லா பொருள்களையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தி விடலாம் என்பது எங்களுடைய குறிக்கோள். அதுதான் அல்டிமேட் எய்ம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: திரு. செழியன் அவர்கள் சுகத்தைக் கூடப் பங்கிட்டுக் கொள்ளலாம் என்று கூறுகிறார்கள். அதை எப்படி என்று கூறினால். . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவர்கள் கொள்கையைக் கேட்டால், சி. ஏ. ரஷ்யாவைவிட ரொம்பத் தீவிரமாக இருப்பார்கள் என்று தோன்றுகிறது.

திரு. கோவை செழியன்: சொத்துக்களினாலே அனுபவிக்கின்ற சுகத்தை நான் சொல்கின்றேன். நீங்கள் அதற்கு வேறு குறுக்கு அர்த்தம் எடுத்துக் கொள்வீர்கள் என்றால், அதற்கு நான் பொறுப்பு அல்ல.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்): சம்மா இருப்பதே சுகம் என்று சொல்கிறார்களே, அந்தச் சுகமோ?

[1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் நண்பர் அவர்களிடத்திலே தெரிந்து கொள்ளவிரும்புவது, கடைசியாக வருகின்ற சோஷலிச சித்தாந்தத்தை அல்ல. எல்லா சோஷலிசக் கட்சிகளும் அதைச் சொல்கின்றன. கம்யூனிஸ்ட்டு கட்சியும் சொல்கிறது, சோஷலிஸ்ட் கட்சிகளும் சொல்கின்றன. ஆனால், அதை உடனடியாக அடைந்துவிடவில்லை. அப்படி அடைவதற்கு முன்பாக, படிப்படியாகக் கொள்கையை, குறிக்கோளை, அவர்களுடைய கட்சியின் திட்டங்களை இதுபோன்ற மாமன்றங்களில் விவாதிப்பது முறையாக இருக்கிறது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அந்த அடிப்படையில் சொல்கிறது. இந்த அளவிற்கு நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று தங்களுடைய கருத்தினை திட்டவட்டமாகச் சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பாக, அ.தி.மு.க.-வின் சார்பாகச் சொல்லப்பட்ட, வயல்களைத் தேசியமயமாக்குவோம் என்ற கருத்தை என் செபிரியன் அவர்கள் இங்கே வலியுறுத்தவில்லை யென்று தான் கேட்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, திருப்பித் திருப்பி, முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய வாயிலிருந்து வேறு ஏதாவது மாறுபட்ட கருத்துக்களை வரவழைக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அது அல்ல. நான் ஏற்கெனவே சொல்லிய, வயல்கள், பூமிகள், சொத்துக்கள் இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதிலே மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். அந்த இடத்திலே உட்கார்ந்துகொண்டு சொல்ல வேண்டியதை இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறவனைப் பார்த்துக் கேட்டால் எப்படி? எங்களுடைய இலக்கு அது. பூமியாகட்டும். வயல்களாகட்டும், இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதிலே வேறுபட்ட கருத்து இல்லை. அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் செய்ய வேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் கேட்பது, ஒரு முறையாவது நீங்கள் எங்களைப் பார்த்து, வயல்களை எல்லாம் தேசிய மயமாக்குங்கள் என்று கேட்கக் கூடாதா என்பது தான். உங்கள் கட்சித் தலைவருடைய கருத்தை எதிரொலிக்கக் கூடாதா? கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தன்னுடைய கருத்தை இங்கே வெளியிட்டது. நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் பேசும்போழுது, மிக முற்போக்கான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். உங்கள் கட்சித் தலைவர் சொன்ன கருத்தை, வயல்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்குங்கள் என்று ஏன் நீங்கள் கேட்கக் கூடாது? உங்களுடைய பேச்சிலே சொல்ல வில்லையே, ஏன்?

திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, எந்த எந்த நேரத்தில், எதை எதை சொல்லவேண்டுமென்று எங்களுக்குத் தெரியும். அந்த நேரத்தில் சொல்கிறேன். ஆக, இந்த திருத்தம் நான் முன்பே குறிப்பிட்ட மாதிரி, அடிப்படை உரிமைகளை மீறுகின்ற வகையிலே வந்ததாக, சுப்ரீம் கோர்ட்டோ அல்லது உயர் நீதி மன்றமோ தீர்ப்பு அளிக்காத வகையிலே அமையுமா என்று சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

THEIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I would like to add few remarks regarding this amendment.

My submission before the House is that this would open the flood gates of litigation because retrospective effect is sought to be given so far as this piece of legislation is concerned. I would in this connection just refer to the statement of objects and reasons given by the Hon. Minister. I would in this connection refer to this passage:—

“In order to make the intention clear and to prevent persons transferring surplus lands or making sub-divisions after the notified date and before the publication of the notification under sub-section (1) of section 18 and thereby defeating the purpose of ceiling law, it has been decided to substitute a new section for section 23 declaring void all transfers or sub-divisions effected on or after the notified date and before the publication of a notifica-

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1974 ஏப்ரல் 10]

tion under sub-section (1) of section 18 and empowering the authorised officer to calculate the ceiling area of such persons as if no such transfer or sub-division has taken place."

So far as Transfer of Property Act is concerned, all vested rights are protected. Can this legislation divest that right? The law as it stands will have to be amended, whether we like it or not. The High Court has held that there is lacunae in the legislation that has been passed. In order to plug the loophole a new amendment is sought to be made and a legalising clause is sought to be introduced. Is it just and fair to divest the right which has already vested in certain parties? If there is a benami transaction, if there is bogus transaction or a colourable exercise of the rights that have been conferred under the Land Ceiling Act, I can understand that.

(நண்பகல் 12.00)

But, if it is a *bona fide* transaction, if it is a transfer for value, will not the Transfer of Property Act vest valuable right in the transferees who have parted with good money and will it be possible to disturb it?

In Kerala, if the transferee is not affected by the Land Ceiling Act, he can retain that land. Why not we adopt such an amendment? Vested right cannot be divested. I think Hon. Members and this House will agree with me when I say that we shall not tinker with the vested rights which have been inherited and which is passed on to the transferee who have taken documents under valid title.

That valid title cannot be destroyed by a legislation now. It may be argued that in the matter of tenancy legislation and land ceiling, protection is given under the Constitution. But are we justified? If it is a colourable exercise of the rights conferred under the Act, I can understand some deviation can be made.

1974 ஏப்ரல் 10] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

But if the transferee has made improvement, put up buildings or if he has effected some valuable improvement which would improve the property, will it be possible to declare such transactions as void? If we do so, are we going to give any land compensation for the improvement that have been made on the land subsequent to the date on which the original transfer has been made.

Sir, it may be said that certain persons have created trusts. Trusts are a head-ache. There is a plethora of them in Tamil Nadu. A legislation regarding trusts will have to be examined by Parliament. I do not think we possess sufficient authority to bring in consolidated legislation on the working of these Trusts. We know for certain that there are many bogus trusts and that is the reason why I say this. There are religious trusts, Charitable trusts and other kinds of trusts created by big business houses and such trusts will have to be administered with great care and caution. It is just to defeat the taxation law that most of these trusts have been created.

As a matter of fact, the beneficiaries under the Trusts are not the real beneficiaries, but the creators of these trusts themselves. So far as creation of these trusts and other things are concerned, it is a matter which will have to be considered at great length. I think a comprehensive legislation will have to be brought forward.

Now, when the land ceiling measure was passed, it had been accused on the floor of the House that the legislation was brought forward by the then Congress Government just to help land lords. What is the surplus that has been got and has it been given to the poor people? Is there any significant improvement? These are matters which will have to be gone into and will have to be examined.

I think, Sir, this legislation even though brought to plug the loopholes pointed out by the High Court, there would be serious difficulties and legal flaws. If we try to divest people of their

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1974 ஏப்ரல் 10]

vested rights, it will adversely affect the real persons who have parted with money. I think the Hon. Minister will examine that aspect as well.

If this amendment goes before a court of law that will have to be scrutinised by the court of law. I do not fight shy and say that this House has no right to legislate. But we have to consider are we justified in making such sweeping things. I think the matter of giving retrospective effect from the date of original notification is a matter which will have to be considered seriously. With these words, I conclude, Sir.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I wish to offer a few remarks on the amending Bill.

Though I have wholeheartedly supported all the measures of the Government brought forward to bring in agrarian reforms of far-reaching character and to accomplish socialistic aspirations, now the Bill as has been drafted, I submit I am obliged to oppose it.

My work has sufficiently been lessened by the observations that have been made by our learned Leader of the Congress Party Mr. Ponnappa Nadar.

What I submit is this Bill compartmentalises itself into a legal isolation, constitutional separation and constitutional fissiparity. It tries to validate what it should not validate. We know the Bills as has been presented to us by the Hon. Minister—this amending Bill has been brought forward as a result of the opinion expressed by their Lordships of the High Court of Madras in the Kaliaperumal case very recently with reference to Section 23 of the parent Act. The difference is this.

As has been pointed out, the difference is in respect of the power of the authorised officer to acquire lands and to declare lands as excessive under Section 23 of the parent Act. The difference has been pointed out by their Lordships of the High Court that the authorized officer while acting under section 23 has not been given any power to declare void any sale affected on or after the notified date and before the publication of the final statement under section 12 or 14 of the parent Act.

1974 ஏப்ரல் 10]

[Thiru M. A. Latheef]

What I submit is that this Bill as has been drafted is this :
“ Section 23—Transfers or sub-divisions made or effected before
the publication of notification under sub-section (1) of section 18 :
Subject to the provisions of section 20, for the purpose of fixing,
for the first time after the date of the commencement of this Act,
the ceiling area of any person holding land on the date of the
commencement of this Act in excess of 30 standard acres

Now what I submit is this. This seeks to validate even the
transfers and sub-divisions made. The Hon. Minister may say
by way of clarification or by way of defence that under Article 31-B
—that will be the only answer—the Government is empowered to
declare any excessive land and to exercise any power to accom-
plish the social purposes for which these measures have been
brought forward by the Government.

What I submit is this. Even Article 31-B does not empower
the Government. They are not empowered. Article 31-B
visualises cases that have been enumerated under Article 31-A and
the IX Schedule of the Constitution. It is not only a question
of divesting as has been pointed out by our learned Friend,
Mr. Ponnappa Nadar. But the question of divesting of the title,
legal transfer of the title is there; it is also challenging the constitu-
tional, legal inherent rights that have been already vested in the
individuals and group of individuals.

If the question of sub-divisions comes by way of benami trans-
action or bogus transaction in order to defeat the land reform
legislation, if some groups of individuals bring out sub-divisions
by benami transactions, then the Government can exercise their
powers. But the purpose of this Bill is different.

Take for example. It attracts the mischief of so many consti-
tutional provisions. We have the law of inheritance. We have
customary laws. We have the rights provided under the Constitu-
tion. There is also Succession Laws. Under the Customary Laws,
under the Inheritance Laws, and under the Succession Laws, a
family is a joint family. The land is a composite land and the
land is owned by a family and it is still undivided. But that does
not mean that particular land belongs to one particular gentleman
or person it belongs to all the legal representatives of the family, to

[Thiru M. A. Latheef] [1974 ஏப்ரல் 10]

all the inheritors of the deceased person who has left the land or bequeathed that piece of land. The actual sub-division of land is not there. There is only the question of each person sharing the land. It cannot be questioned or challenged in a Court of law. The legal sub-division is not there.

Therefore, if you give such arbitrary and sweeping powers to Authorised Authority, viz., any sub-division effected on or after the notified date and before the publication of a notification under sub-section (1) of Section 18 shall be and shall be deemed always to have been, void by the Authorised Authority. How are you going to say that these persons' share given under the Customary law, Inheritance law, would not be challenged or questioned in a Court of Law?

That is why I submit that this Act goes against the constitutional rights. It is trying to violate the legal discipline. It has not viewed the constitutional rights, the inheritance rights, the legal discipline. It has not been properly viewed. It has not been viewed in a proper perspective. Therefore, it is going to be challenged in a Court of Law. Why don't you bring a comprehensive law as suggested by the hon. Members here?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: I am not able to understand what is meant by comprehensive law. Whenever defects are found in a legislation, the Government brings forward an amendment. The Government cannot anticipate all the defects and bring a comprehensive law. Even in the Privy Purse Abolition Bill, the Government brought forward a Bill to rectify the defects pointed out by the Supreme Court. Whenever difficulties or defects arise, amendments shall be brought forward.

THIRU M. A. LATHEEF: My point is this. We do not want this legislation to go to the Courts of Law for adjudication. The Department of Law is there and responsible members of this House are here. We anticipate that there will be some legal defects. When we point out, it can be rectified. It is for this purpose, the Law Department is there and also to suggest remedial measures to the defects pointed out by the Court.

1974 ஏப்ரல் 10]

[Thiru M. A. Latheef]

Therefore, we must have what is called the legal discipline, the legal training, the legal understanding and also understand the legal implications. Without understanding the legal implications, without understanding the importance of legal discipline there is no use in bringing this amendment. The High Court has given a definition to a particular section and that has been accepted by the Government. It has been stated that it would come within the purview of Article 31 (b) of the Constitution.

I would like to know how Article 31 (b) can come to your rescue with regard to Inheritance Law, with regard to Succession Law, with regard to Customary Law and Individual Right. Even as a Member, I am not able to understand this.

I am with you so far as Agrarian Reforms are concerned. I am with you for establishing an egalitarian Society. I am with you for accomplishing an egalitarian Society. I am with you for social justice and I am with you for social programmes and for socialistic measures. Whenever we enact a law, it must be a law and it should not be something like a law. வெண்ணெய் வெண்ணெயாகத்தான் இருக்க வேண்டும். கண்ணாம்புகூட வெண்மையாகத்தான் இருக்கிறது.

This law is something like a law. It violates legal discipline and individual rights. Therefore, I submit to the Hon. Minister for Revenue to withdraw this Bill so that it may be gone through and brought forward after proper scrutiny. Even the parent law has created some practical difficulties with regard to lands owned by religious institutions. Even at that time, I was quite clear and pointed out that it would affect the rights of the religious institutions.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: இப்படிக் கொண்டு வரலாம், இப்படிக் கொண்டு வரலாம் என்று சொல்வதை விட, எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று அவர்களே ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருந்தால் நல்லது.

THIRU M. A. LATHEEF: Even now I am requesting as a lawyer with all my bonafides that this Bill should be withdrawn. I am not opposing the Government's policy to bring about agrarian reform. I am with the Government. As a lawyer I submit that it should be withdrawn in the interest of all.

[1974 ஏப்ரல் 10]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Lawyer for the people.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): அங்கத்தினராக இங்கே பேசவேண்டும். வக்கீலாகப் பேசக்கூடாது.

THIRU M. A. LATHEEF: Unfortunately, I am a lawyer member. As a lawyer with all the sense of responsibility at my command—as a lawyer for the people—and with all humility at my command, with all the respect that I have for the Hon. Minister and Chief Minister, I request the Hon. Minister to withdraw this Bill and present a new Bill. I am sure and certain that it is going to be struck down again by the Courts because it affects the individual rights.

It is a law which will create legal fissiparity, legal isolation, and it affects the individual rights given under the Constitution. If we do not accept a particular provision of the Constitution, it will be difficult and therefore I submit through you, Mr. Speaker, to the Hon. Minister to withdraw this Bill and recommit it to the Law Department, or to a Joint Select Committee consisting of the Members of the House and Preserve the dignity of the House. Thank you, Sir.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே, அவையின் முன்னால் இருக்கின்ற இந்தத் திருத்தம் மிக முக்கியமான ஒரு திருத்தமாகும். இது அவசியமான திருத்தம் என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். இந்தச் சட்டத்திலே

23 of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Section Act, 1961 states :—

For the purpose of fixing for the first time after the date of commencement of this Act, the ceiling area of any person holding land on the date of the commencement of this Act in excess of 30 standard acres—

“ the Authorised Officer shall not take into consideration any transfer or any sub-division effected on or after the notified date and before the date of the publication of the final statement under

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

Section 12 or 14. இதிலே சொல்லப்படுவது, the Authorised Officer shall not take into consideration இந்தப் பகுதியைப் பற்றி உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றபொழுது சில விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களுடைய வாதம் மிகவும் காரசாரமாக இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினராக இருக்கின்ற வழக்கறிஞரேகூட உயர்நீதிமன்றத்திலே இங்கு எழுப்பிய அந்தப் பிரச்சனைகளை எழுப்பவில்லை. எழுப்புவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை என்று கருதி எழுப்பாமலிருந்து இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த விளக்கத்தை தரும்பொழுது உயர்நீதிமன்றத்தில் ரிட் பெட்டிஷன்களும் பிறகு ரிட் அப்பீல்களும் சென்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் சொல்லியது மாதிரி ஐந்தாறு ஆண்டுகாலமாக என்று சொல்லக்கூடாது. கடைசியாக சீலப் ஜஸ்டிஸ் திரு. வீராசாமி அவர்களும், ஜஸ்டிஸ் திரு. இராகவன் அவர்களும் தீர்ப்பு கொடுத்தது 23-1-1973-ல்.

23-1-1973 அன்று கொடுத்திருக்கும் தீர்ப்பில் சில பகுதிகளைப் படிப்பது அவசியமென்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு உதவியாக இருக்குமென்ற எண்ணத்தோடு படிக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சட்டம் தெரியாது என்ற நோக்கத்தோடு அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

செக்ஷன் 23 : The direction in the section is to the Authorised Officer which is that, for the purpose of fixing for the first time, the ceiling area of any person holding land on the date of the commencement of the Act in excess of 30 standard acres, he shall ignore any transfer whether by sale or by gift etc., effected on or after the notified date and before the date of the publication of the final statement under Section 12 or 14. In sharp contrast to Section 22, the Authorised Officer while acting under Section 23 has not been given any power to declare such sale deed to be void. The Section also does not say that the transfer by itself will be bad for any reason. The transfer is not rendered void either expressly or by any statement in the section. The section does not deal with the transferee's rights.

266 தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர் திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1974)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1974 ஏப்ரல் 10]

It is true that several possibilities may be contemplated with reference of Section 28. One of them, to take an extreme case, may be of a person holding agricultural land in excess of 30 standard acres at the commencement of the Act. After filing a return but before the vesting of surplus land he has transferred the entirety of the land in his holding. The question may arise what should be done in such a case. If the Authorised Officer is to ignore the transfer made by the transferor, the transferee's rights will come in the way of actually taking the land, and be it noted that the State's right to take the land will arise from the date of vesting on notification under Section 18 (3). Instead of transferring the entire land, the transferor conveys just an extent in excess of the ceiling limit. In that case, the effect of ignoring the transfer would be that the Authorised Officer may be entitled to take over what could have been regarded as excess before the transfer out of the lands still in the hands of the transferor; but be it noted that this, he can do only when the land which he proposes to take has, by a notification under Section 18 (3), vested in the Government'

செக்ஷன் 18 (3)-படி கவரன்மென்ட்க்கு வெஸ்ட் ஆகும் வரை அவர்கள் செய்கிற பாராதினங்கள், டிரான்ஸ்பர்கள் வாய்நு என்று இருக்கக்கூடாது.

"The Authorised Officer is not empowered to declare them as void"

என்று சொல்லப்பட்டதால் அதுதான் நம்முடைய நோக்கம் என்பது மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தில் கூட

"The Authorised Officer shall not take into consideration any transfer"

என்றுதான் இருக்கிறது. வாய்நு என்று சொல்லவில்லை என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இது போன்ற டிரான்ஸ்பர்களை அனுமதிக்க ஆரம்பித்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியது போல் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதே கஷ்டமாக இருக்கும். பிணமி டிரான்சாக்ஷன்ஸ். போகஸ்

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

டிருன்சாக்ஷன்ஸ், பலவிதமான மாற்றங்கள் எல்லாம் செய்து விடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தில் சட்டத்தில் இருக்கிற குறையைச் சுட்டிக்காட்டிய பிறகு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது சூவசியம் என்று கருதிய காரணத்தால்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

TEIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, it is a very important amendment. When the Authorised Officer is given such kind of power to declare any transfer or sale as void, I would like to know whether the Authorised Officer appointed by the Government is legally qualified. Because the Authorised Officer must hear both the parties and then come to a conclusion whether the sale is bonofide. For such things the Authorised Officer must be legally qualified and he must have legal background.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, what I submit to the Hon. Minister is that in Section 23 (b) the expression 'any sub-division' is used without there being any qualification.

Section 23 (b) says—

'Any sub-division (including sub-division by a decree or order of a civil court or any other lawful authority) whether by partition or otherwise:

In this context, I would like to submit that a father dies and there are two brothers and further issues for those two brothers. They live as joint family and subsequently they render partition. Under the Hindu Law, under the Muslim Law and under other Personal Laws, even though the real property is not rendered into partition, there is always the legal partition which has been accepted by all the Personal Laws of the State. You cannot challenge it because it has been accepted by the Personal Law. So, what you have proposed is against the Constitution and it will be struck down by the court. You can qualify it by using the expressions like 'bogus subdivisions' or 'benami subdivisions'. You simply say 'any partition' and that is something unique. So far as we, the lawyer-Members are concerned, we feel that it violates the constitutional provision and the legal discipline.

[1974 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய கருத்துக்கள் பூராவும், விவாதம் பூராவும் பிரின்சிபல் ஆக்டிவ் சொல்லப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் சொல்லுவதால் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தின்போது

“ the stranglehold of vested interests should be broken ”

என்று சொன்னேன். அதை உடைத்தாலொழிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. அப்படி இருந்தால் உச்ச நீதிமன்றத்தில் அங்கத்தினர்களைப் போன்றவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பியிருப்பார்கள். அப்படி எழுப்பாத காரணத்தால் இனி எழுப்ப இடம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I want one clarification. The Hon. Minister has stated that they are not supporting the vested interests. There is another amending Bill which is coming and in that Bill they are supporting landholders and estate owners. Are they supporting vested interest or poor tenants? They should not blow hot and cold...

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : The next Bill is only for vested interest.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அது வரும்போது சொல்லுகிறேன். அதற்குள் அவசரப்பட வேண்டாம். ‘இன் தி இன்டரஸ்ட் ஆப் பிளாண்டேஷன்’ அது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. The Government of India themselves have directed us to bring forward such an amendment. அது வரும்போது பேசிக்கொள்ளலாம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : This is a case of the foreign exchange earned by the poor people.

1974 ஏப்ரல் 10]

THIRU M. A. LATHEEF : Even at this late hour, the Government can bring forward an amendment to substitute the words 'bogus or benami transfers' for the word 'any'.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : I am sorry I cannot accommodate my hon. Friend, Thiru Latheef. The ceiling is applicable to the family or individual. By subsequently transferring or sub-dividing, the object of the law should not be defeated. That is the purpose of Section 23. As the High Court has interpreted it in a different way, this amending Bill has been brought forward. என்ற விவரத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் உச்சவரம்புச் சட்டத்தால் எவ்வளவு பூமி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்களைக் கேட்டார்கள். அது இந்த விவாதத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லை என்றாலும் சொல்லுகிறேன். அறுபதாயிரம் ஏக்கர் நிலம் எடுக்கப்பட்டு 40,000 ஏக்கர் நிலம் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பழனிசாமி அவர்கள் இந்தச் சட்டத்திற்கு 1955-ம் ஆண்டில் இருந்தே ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட் கொடுத்தால் என்ன என்று கேட்டார்கள். ஒரிஜினல் ஆக்டே 1964, 1966-ல் தான் வந்திருக்கிறது. அதற்கு முன் கொடுப்பதற்கில்லை.

அடிப்படை உரிமையைப் பற்றி கோவை செழியன் அவர்கள் பேசினார்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் அரசியல் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. எனவே, அடிப்படை உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்று கூற வாய்ப்பில்லை என்று கருதுகிறேன். இது ஒரு சாதாரண திருத்தம்.

திரு. கோவை செழியன் : அடிப்படை உரிமை பாதிக்கப்படும் என்று ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட்டுக்குத்தான் சொன்னேன். அனவன்ஸ்மென்டுக்கு முன்னால் ஒரு தேதியைக் குறிப்பிட்டு அந்த நாளில் இருந்து என்று ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட் கொடுக்கும் போது பேண்டமென்டல் ரைட்ஸ் பாதிக்கப்படும் என்று கோர்ட்டில் தீர்ப்பளித்து விட்டால் என்ன செய்வது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

[1974 ஏப்ரல் 10]

(பிற்பகல் 12-30)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அப்படி தீர்ப்பளிக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஹைகோர்ட் தீர்ப்புக்குப் பிறகு இந்தத் திருத்தம் தேவையாகிறது. Our intention has been made very clear இன்டர்பர்ட் செய்யும்போது சில மாற்றங்கள் தேவையாகின்றன. உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படும். எல்லோரும் வக்கீல்களாக இருக்கமுடியாது. எல்லோரும் பி.எல். படித்திருக்கமுடியாது. சட்டம் படித்தவர்கள் எல்லாம் புத்திசாலிகள் என்று சொல்லிவிடமுடியாது, சட்டம் படிக்காதவர்கள் புத்திசாலிகள் அல்ல என்றும் சொல்லிவிட முடியாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சட்டப் படிப்பு பற்றி ஏளனமாகச் சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சட்ட அறிவு இருந்தால் சுலபமாக புரிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

THIRU M. A. LATHEEF : My submission is we are not protected under Article 31 (b). Article 31 (c) states as follows :—

“Notwithstanding anything contained in article 13, no law giving effect to the policy of the State towards securing the principles specified in clause (b) or clause (c) of article 19 shall be deemed to be void on the ground that it is inconsistent with, or takes away or abridges any of the rights conferred by article 14, article 19 or article 31; and no law containing a declaration that it is for giving effect to such policy shall be called in question in any court on the ground that it does not give effect to such policy :

Provided that where such law is made by the Legislature of a State, the provisions of this article shall not apply thereto unless such law, having been reserved for the consideration of the President, has received his consent.”

If any submit matter that is contained under articles 13, 19 or 31 is affected in the interest of the State, you are protected under Article 31 (b) but this will not cover personal law. That is what I

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

have to submit. So far as personal laws are concerned, that is accepted and that is upheld by the Constitution. It may be contended that this law contravenes those personal laws and will come under the mischief of those provisions and as such this law may be struck down. That is what I want to submit with all humility. So, what I say is, let the word 'any' be changed to 'all bogus and benami transfers or sub-divisions. Let that be made clear. Then it cannot be challenged in any court of law and it cannot be struck down. That will be more legal, constitutional and will be upheld by any court

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : I want to seek a clarification, Sir. எவ்வளவு சர்ப்ஸ் லான்ட்ஸ் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டதற்கு அமைச்சர் அவர்கள், சுமார் 60,000 ஏக்கர் என்று சொன்னார்கள். 14-3-1974 அன்று, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 90,284 ஏக்கர்கள் எடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ரெவின்யூ ஆறா அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது சரியா அல்லது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது சரியா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நான் அப்ராக்ஸி மேட்டாகச் சொன்னேன். What Article 31A (1) states is this :—

Notwithstanding anything contained in article 13, no law providing for—

(a) the acquisition by the State of any estate or of any rights therein or the extinguishment or modification of any such rights, or

(b) the taking over of the management of any property by the State for a limited period either in the public interest or in order to secure the proper management of the property, or etc., etc. shall be deemed to be void on the ground that it is inconsistent with or takes away or abridges any of the rights conferred by article 14, article 19 or article 31. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. தேவையானால் மத்திய அரசு அனுமதி பெறுவதில் ஆட்சேபணையில்லை. திரு. லத்தீப் அவர்கள்

272 தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர் திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/74)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1974 ஏப்ரல் 10]

inheritance right

-ஜி ஏன் தடை செய்யவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஏற்கனவே சட்டத்தில் இருக்கிறது. 1960 ஆம் ஆண்டு ஆக்டில் இருக்கிறது. தொடர்ந்து இருக்கிறது. இருக்கிற சட்டத்தை மாற்றுவதில் இன்னும் கஷ்டம் ஏற்படும். Family is taken as a unit. இந்தத் திருத்தம் தேவை. உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று சொன்னார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போனால் நிராகரிக்கப்படும் என்றார்கள். I am prepared to accept his challenge.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

THIRU R. PONNAPPA NADAR : So far as the point raised by the Hon. Member Mr. Latheef is concerned, I would like to reply. So far as personal law is concerned, that will be subordinate to the land ceiling law. 'Notwithstanding anything contained in any law to the contrary'—that is the principle under which land ceiling has been enacted. So, on the ground that it contravenes personal law, the land ceiling enactment will not be void. But my apprehension is that it will be void on other grounds because vested rights are sought to be divested and I did not get any direct reply from the Hon. Minister. So, I would like to have a clarification on that point.

THIRU M. A. LATHEEF : I am grateful to Mr. Ponnappa Nadar for his enlightenment. I am quite conscious of the wording 'notwithstanding any law to the contrary'. But here social purpose is sought to be achieved by Government by declared policies, such as land ceiling enactment. That will come under Article 31 (b). But so far as right that is in existence is concerned (not by virtue of any particular enactment), so far as personal rights are concerned, a provision which extricates that right from a particular individual, can be challenged in a court of law on the ground that it cannot come under Article 31 (b). We express our feelings in the legislature. If our views are not heard, the alternative is to go to Court. Even with regard to section 23 of the parent Act, we did not visualise that the High Court will give such an opinion. The High Court has laid down certain principles

1974 ஏப்ரல் 10] [Thiru M. A. Latree]

re. first notification and final settlement. What I say is instead of having loopholes, why can't we say things clearly? Let us be clear and make the intention sound, so that even if it is challenged, our stand may be upheld and the enactment may not be struck down. That is my submission. The Hon. Minister may kindly consider this. He is very definite about his stand. I am here to speak on behalf of the people. I am speaking for the sake of legal discipline, proper convention and constitutional propriety. I hope the Hon. Minister will consider what I had said and accept my view point.

DR. H. V. HANDE : Sir, by way of elucidation I would like to know from Mr. Latheef whether this legislation contravenes any articles of the Constitution. A father can have two children or more. But that does not mean that the land ceiling should not apply to them. According to the Land Ceiling Act, the ' Nilasir-thirutham Act ', he has to give the surplus land. But according to Mr. Latheef's theory, the inheritance right is there for children and so this law cannot affect that right. If so, can he point out any article of the Constitution which says so? Can he say that this law contravenes this or that article of the Constitution and so is void? In spite of the excellent language he used, I do not think he has pointed out any article which this Bill contravenes. I am not a good lawyer as he is but I had said what appears to me, a lay man. Let him point out which article this law contravenes.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, in the Land Ceiling Act, parent and minor children are included. I do not think the right of inheritance will be held unconstitutional by this measure. But bona fide transactions may be affected.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I am afraid I have not made myself sufficiently clear. There are certain conceptions in Law—positive concepts and negative concepts. So far as the point raised by Dr. Hande is concerned, it is the particular provision which says that the law of inheritance should not be affected. What I submit is that so far as Article 31-C is concerned, the Government is protected. So far as Articles 14, 19 and 31 are concerned, the

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 10]

rights that have been conferred under the three articles stand in the way of Government taking any revolutionary, reformatory measures. Apart from this the Constitution negatives other sections so far as other rights are concerned and Government should not go all out to affect the rights inherently received by the individuals and citizens of this country.

So far as the point regarding a family having many children, etc., is concerned. I say Government should qualify the rights of the citizen. There should be some qualification. This kind of arbitrary authority to the Authorised Officer will land us into so many legal complications and will lead to plethora of legal warfare.

DR. H. V. HANDE : That is why it is purposely and specifically provided so that no exploitation is done. Either you believe in land ceiling or you do not believe in land ceiling. There is no alternative except this enactment. Otherwise, we will be in difficulties. My question was whether there is any contravention of any Article of the Constitution.

THIRU M. A. LATHEEF : I am afraid time is limited

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : On a point of order, Sir. May I know whether the people of legal profession here are arguing as though in a court ?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : We are trying to help the Government in drafting a proper legislation so that people will not be put to trouble later on.

THIRU M. A. LATHEEF : My answer is Art. 31-C.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : 31 விதியிலே கூட திரு. லத்தீப் அவர்களுக்குப் ப்ரொடக்ஷன் இல்லை.

It is said ' Provided that where such law is a law made by the Legislature of a State, the provision of this article shall not apply thereto unless such law, having been reserved for the consideration of the President, has received his assent '.

அதை வாங்கினால் திரும்ப பேசுவதற்கு அவசியம் இல்லை.

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், ஹாண்டே அவர்களும் லத்திப் அவர்களுக்கு நல்ல விளக்கம் தந்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் விளக்கம் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசுகிறபோது உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் எவ்வளவு நிலம் எடுக்கப்பட்டது என்று கேட்டார்கள். அதற்கு விவரம் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன்.

	ACRES
Total extent of land	91,116
extent taken possession	69,879
extent assigned	47,000

நான் சொன்னது 60 ஆயிரம், 66 ஆயிரம் என்று சொன்னேன்.

நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தாலே vested rights should not be divested என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய சட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்னவென்றால் any transfer should be ignored என்று சொல்லப்பட்டது should be void

சொல்கிறோம். ஏற்கனவே சொன்ன கருத்தை வலியுறுத்தி இப்போது திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே செய்த டிரான்ஸ்பர் செல்லாது என்ற நோக்கத்தோடு முதலில் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தை இப்போது முறைப்படுத்தும் அளவுக்கு இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். So far as ceiling is concerned there is no constitutional point என்று குறிப்பு இருக்கிறது. எனவே திருத்தம் தேவையானது. நல்ல சவையான விவாதம் நடைபெற்று இருக்கிறது. மேலும் இந்த விவாதத்தில் நேரம் கடத்தாமல், இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகிறது.

276 தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/74)

[1974 ஏப்ரல் 10]

THIRU M. A. LATHEEF : I beg to differ, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4, 5 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே,

“தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(உ) தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/74)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே,

“தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (உ) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இ) 8-1-1974 தேதிய தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 10]

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிலச் சீர்திருத்த மூன்றாவது திருத்தச் சட்டத்தை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக வரவேற்க இயலாமைக்கு மெத்த வருத்தப்படுகிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் நாம் கொண்டு வருவதன் நோக்கம் வருவாய் பெருகியிருக்கின்ற நேரத்தில் அந்த வருவாயை சமதர்ம சமுதாயத்திற்குப் பரவலாக பகிர்ந்து அளிக்கவும், வருவாய்க் குவியலைத் தடுத்து நிறுத்தவும் வழிவகுப்பதுதான். இதுதான் அரசாங்கத்தின் திட்டம் என்பதை நாம் அத்தனைபேரும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் நாம் எத்தனையோ முறை அலசிப் பார்த்து இருக்கிறோம். எத்தனை தடவை பரிசீலனை செய்து இருக்கிறோம், எத்தனை முறை யார் யார் பரிந்துரை செய்து இருக்கிறார்கள், என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். 1961-ம் ஆண்டு நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்கு உரிய திருத்தச் சட்டமாகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், 1970-ம் ஆண்டு ஒரு சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை நாம் உள்ளபடியே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நேரத்தில், இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவது 1962 முதலா அல்லது 1965-ம் ஆண்டு முதலா என்ற பிரச்சனை எழுந்தது.

அப்படி எழுந்த நேரத்தில் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு 1960-வது ஆண்டு முதல் இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று ஏற்கனவே எண்ணி, அதிலே முடிவு எடுத்ததை நாம் மறந்து விட முடியாது.

இன்னொன்றையும் நாம் கருத்தில் கொண்டோம். புதியதாக நிலத்தைப் பயிரிடுபவர்கள் இருந்தாலும், ஏற்கனவே உள்ளவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை அப்படியே விட்டுவிடலாமா அல்லது கூடுதலாக அவர்களுக்கு ஒதுக்கித் தரலாமா என்ற கருத்தையும் நாம் அப்போழுது பரிசீலனை செய்தோம்.

278 தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர் திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/74)

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 ஏப்ரல் 10]

எனவே, ஒன்றை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அவர்களுக்கு சற்று விதிவிலக்கு அளித்து ஏறத்தாழ கூடுதல் நிலத்தை வைத்துக்கொள்வதற்கு நாம் அனுமதி அளித்தால் அவர்கள் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கும், செடிகளை வளர்ப்பதற்கும் உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை நாம் கருத்தில் கொண்டு ஆராய்ந்தோம் என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

அந்த நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரும் ஒரு கோரிக்கை எழுப்பியது. மீண்டும் இதைப் பரிசீலனை செய்து அப்படியே விட்டுவிட்டால் ஓசளவுக்கு அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியும், அவர்கள் வருவாயை பெருக்க உதவியாக இருக்கும், அவர்களுக்கு தொல்லை தராத சூழ்நிலை இருக்கும் என்று மத்திய அரசு மாநில அரசைக் கேட்டது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை எத்தனையோமுறை திருத்தியிருக்கிறோம், எத்தனையோ முறை அலசிப் பார்த்திருக்கிறோம். யார் யார் திருத்தச் சொன்னார்கள், யார் யாருடைய சொல்லை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு இன்று இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துகிறோம் என்பதை முதலில் மனதில் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். உண்மையான நிலைமை என்ன என்பது வெகு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே தான், 1970-ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தச் சட்டத்திலும் விதி விலக்கு அளிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

பிளாண்டேஷனில் உள்ள நிலம் 20 சதவிகிதம் கூடுதலாக வைத்து, அதைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கும் நாம் இங்கே வழிவகை செய்திருக்கிறோம் என்பதை நான் மெத்த பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது தேவைதானா அல்லது நியாயம் தானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் அது எந்த அளவுக்கு நியாயம் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கின்ற நேரத்தில், என் அளவும் நியாயம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரிய வில்லை. நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு வேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய மூல சட்டத்தின் நோக்கமாகும். ஆனால் பிளாண்டேஷனைப் பொறுத்தவரையில் நாம் விதிவிலக்கு அளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மூலச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. திருத்தச் சட்டம் 1970-ம் ஆண்டு கொண்டு வந்த நேரத்தில் நாம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறோம். இதற்கு

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

உடந்தையாக மத்திய அரசு பிளாண்டேஷன் செய்பவர்களுக்கு ஆதரவாக பரிந்துரை செய்தது. இந்த அரசு அதை ஏற்றுக் கொண்டது என்று எண்ணும்பொழுது ஏன் ஏற்றுக்கொண்டது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

எதற்காக நாம் இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? ஒன்று பிளாண்டேஷன் செய்பவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அதை ஏழை எளியவர்களுக்கு பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களுடைய வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு நாம் உறுதுணை புரிய வேண்டும்.

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தின் முக்கியமான நோக்கத்தை எண்ணும்போது, பிளாண்டேஷன் செய்பவர்களுக்கு ஆதரவாக இந்த அரசு இருக்கிறது, மத்திய அரசும் இருக்கிறது என்ற பல்மான குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாம் யாருக்கு சலுகை அளிக்கிறோம். யாருக்குப் பரிந்து பேசுகிறோம். தனியாருக்கு. யார் அந்தத் தனியார்கள் என்பதை நாம் இங்கே எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

அரசாங்கம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பல ஆயிரம் ஏக்கர் ரப்பர் தோட்டத்தை வைத்திருக்கிறது. அங்கே பல நிலச் சுவான்தார்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ஏக்கர் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். பத்து ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களை நாம் எந்த அளவுக்கு பாதுகாக்கப் போகிறோம் என்பதை, இந்த அரசு மனதில் கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. யாரைப் பாதுகாக்க என்றால் தனியார்களைப் பாதுகாக்க என்பதை நான் வன்மையாக . . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் அதற்கு விளக்கம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தோட்ட உரிமையாளர்கள் மலைத் தோட்டங்களிலிருந்து அன்னியச் செலாவணி கிடைப்பதால், நாட்டின் நலனைக் கருதி, மலைத்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1974 ஏப்ரல் 10]

தோட்டத் தொழிலுக்கு தனிச் சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று இந்திய அரசு பரிந்துரை செய்துள்ளது. இந்திய அரசின் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் பேரில்தான் இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்ல. சிறிய, சிறிய பிரிவாக இருக்குமானால், அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்த முடியாது என்ற ஒரு கோரிக்கையையும் அந்த உரிமையாளர்கள் மத்திய அரசுக்கு தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன் பேரில்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. யாருக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. எஸ்டேட் ஒன்ட்ஸ் யாரும் எங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள் அல்ல. அம்மாதிரி செய்யவேண்டிய அவசியமும் கிடையாது.

திரு. கோவை செழியன் : அமைச்சர் சொன்னதன்பேரில் ஒரு சந்தேகம். உள்நோக்கம் கற்பிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. பிராக்மெண்டேஷன் ஏற்பட்டால் இண்டஸ்ட்ரி பாதிக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால் இந்தப் பிளாண்டேஷனை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு, இதை லார்ஜ் ஸ்கேலில் செய்வதற்கான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. பிராக்மெண்டேஷன் இடைஞ்சலாக இருக்குமென்றால், அதை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நானும் அதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். மத்திய அரசாங்கம் அந்த பிளாண்டேஷன் செய்பவர்களுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரை அளித்தது. மாநில அரசு அதை ஏற்றுக்கொண்டது. ஏன் மத்திய அரசை இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தவேண்டாம் என்று நம்முடைய மாநில அரசே கேட்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். பிளாண்டேஷன் செய்கிற தொழிலை வைத்திருப்பவர்கள் தனி நபர்கள்தான் என்னுடைய கருத்துப்படி. யார் அந்தத் தனி நபர்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் உள்ளவர்கள் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். சாதாரண

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

ஏழை தொழிலாளர்கள் பிளாண்டேஷன் வைத்திருக்க முடியாது. ஆலை அதிபர்கள், மிட்டா மிராசுகள், பஸ் அதிபர்கள்தான் தங்களுடைய பணத்தைப் போட்டு இது போன்ற தோட்டங்களை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்களே தவிர, கிராமத்தில் இருக்கிற ஏழை எளியவர்கள் அல்ல என்பதை நாம் முதலில் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவேதான் மாநில அரசு தவறு செய்கிறது, மத்திய அரசு அந்தத் தவறுக்கு மேலும் வலிவூட்டுகின்ற அளவுக்கு பரிந்துரை செய்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய பணிவான குற்றச்சாட்டாகும்.

இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். பிளாண்டேஷனுக்கு நாம் விதி விலக்கு அளிக்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு என்ன வசதி வாய்ப்பு தருகிறோம் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். கடன் வழங்கவேண்டும், உரம் தரவேண்டும், உற்பத்தியை விற்பதற்கான மார்க்கெட்டை நாம் தேடித் தரவேண்டும். இதை யெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் செய்கின்ற நேரத்தில் ஏன் அந்த நிலத்தை அரசுடைமையாக்கி, அரசாங்கம் இதைச் செய்யக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய பணிவான வேண்டு கோளாகும். இன்றைக்குப் பலர் வருகிறார்கள் இலங்கையிலிருந்து இதுபோன்று இலங்கையில் ரப்பர் தோட்டத்தில் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள், தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் நம்முடைய தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து வேறு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் தவிக்கின்ற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அரசாங்கம் செய்கிற பணியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தனியார் அத்தனை பேர்களுடைய நிலத்தையும் தேசியமயமாக்கி, அங்கே ரப்பர் தோட்டங்களை உருவாக்கி இலங்கையிலிருந்து வருகின்ற அகதிகளுக்கு நாம் புனர் வாழ்வு அளிக்க முடியாதா என்பதை ஏன் இந்த அரசு சிந்திக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாதம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பிளாண்டேஷனை நாஷனலைஸ் பண்ணவேண்டும் என்று நண்பர் செழியன் அவர்கள் சொன்ன கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது தான். உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்தால் பிளாண்டேஷன் நல்ல முறையில் செயல்பட முடியாது. அதை ஒட்டி செழியன் அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 10]

சொன்ன இரண்டு கருத்துக்களில் எந்தக் கருத்தை திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள். பிளாண்டேஷனை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஆதரவு தருகிறார்களா? அல்லது உச்ச வரம்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார்களா?

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அரசாங்கம் இதை தேசிய மயமாக்கி விட்டால் நண்பர் செழியன் அவர்கள் சொன்ன கருத்து தானாகவே அடிபட்டுப் போய்விடுகிறது . . .

திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். பிராக்மென்டேஷனால் அந்த இண்டஸ்ட்ரி கெடுகிறது. நாஷனலைச் செய்துவிட வேண்டும். முடியவில்லை என்றால் எங்களுடைய உறுப்பினர் திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் சொன்னது போல் சிறு சிறு யூனிட்டாக இருக்க வேண்டுமென்றால், அப்படி சிறு சிறு யூனிட்டாக இருப்பதை கோவாப்ரேடிவ் முறையில் செய்து, அதை ஒரு அமைப்பாக வைத்து செய்தால் அந்த இண்டஸ்ட்ரி பாதிக்காது. அப்படி இண்டஸ்ட்ரியல் யூனிட் வைத்து, அதை வளர்க்கலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தேசியமயமாக்குவதற்கு மத்திய சர்க்காருடைய கன்கரேன்ஸ் வேண்டியிருக்கிறது. அதை யெல்லாம் பற்றி ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையை விவாதிக்கும் பொழுது விரிவாகப் பேசிக்கொள்ளலாம். இது இரு முக்கியமான சட்டப் பிரச்சனை.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய வாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகப் பேசி முடியுங்கள்

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மத்திய அரசு சொல்லியபடி நாம் கேட்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய கருத்தைச் சொல்வார்களா?

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

மத்திய அரசு சொல்வதற்கெல்லாம் நாம் ஆமாம் போடக்கூடாது. ஏன் வலியுறுத்தி நாம் இதைச் செய்ய முடியாது என்று மத்திய அரசிடம் சொல்லவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாத்தம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மத்திய அரசு மாத்திரம் அல்ல, மத்திய அரசுக்கு ஆதரவாக இருப்பவர்கள் சொல்லக் கூடியதற்கும் ஆமாம் போடக்கூடாது என்று சொன்னால், நீங்கள் கேட்பீர்களா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. செழியனுடைய புரட்சிகரமான உள்ளத்தோடு என் உள்ளமும் ஒத்துப்போகும். அவர்களுடைய நிலைமை அப்படியிருக்கிறது.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்கார் நியாயமாகச் சொல்லக் கூடிய விஷயங்களுக்கு நாம் எப்போதும் புறம்பாக நடந்து கொள்வது இல்லை. அதே நேரத்தில், மாநில அரசினுடைய உரிமைகளை விட்டுக்கொடுப்பதும் இல்லை. பிளாண்டேஷனை தேசிய மயமாக்குவது வேறு விஷயம். உச்சவரம்பு கொண்டு வருவது வேறு விஷயம்.

செழியன் அவர்களும், சௌந்தரபாண்டியன் அவர்களும் வேறு பட்ட கருத்தைச் சொன்னார்கள். சிறிய சிறிய பகுதியாக இருந்தால் தொழிற்சாலையை ஒழுங்காக நடத்த முடியாது என்றால் கூட்டுறவு முறையில் அதை நடத்தலாம் என்ற எண்ணமும் பரிசீலிக்கத்தக்கதொன்றுதான். இருந்தாலும், மாநில அரசு கையகப்படுத்துகிற நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரின் ஒப்புதலை நாம் பெறவேண்டி இருக்கிறது. அரசு கையகப்படுத்துவதற்கு எந்தவிதமான அப்சேபனையும் கிடையாது. அதை இன்னொரு முற்போக்கான கொள்கையாகக்கூட நாம் அறிவிக்க இயலும் மத்திய சர்க்காரின் ஒப்புதல் தேவைப்படுகிறது என்பதால்தான் சொன்னேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

* **திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி :** முதலமைச்சரவர்கள் என்னென்னமோ சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் செய்ய வில்லை; அவர்கள் அதைச் செய்தார்கள்; இதைச் சொன்னார்கள்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 10]

என்று சூட்சுமமாக எதை எதையோ சொல்கிறார்கள். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அதைப் புரியும்படியாக கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொன்னால் நல்லது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: குட்சமம் என்பதே புரியாதவர்களுக்குப் புரியும் என்பதுதான்.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : என்னுடைய கேள்வி என்ன வென்றால், மத்திய அரசு இதுமாதிரி பரிந்துரைத்தபோது மாநில அரசு அதற்கு மறுப்பு தெரிவித்ததா என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு சொல்கிற எல்லாவற்றையும் மாநில அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று நான் சொல்கிறேன். யாருக்காக அந்தப் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆலை அதிபர்களுக்காக, தொழில் அதிபர்களுக்காக அந்தப் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பிளான் டேஷனுக்கு உச்சவரம்பு தேவையில்லை என்று மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு எழுதிய தாக்கீது என்று கருதிவிடக் கூடாது. எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களும் கூடி—மத்திய அரசை கூட்டிய ஒரு மாநாடு அது—மத்திய அரசின் அமைச்சர்களும் கூடி, எல்லோரும் சேர்ந்து எடுத்த முடிவு அது. பிளான் டேஷனுக்கு உச்சவரம்பு ஏற்படுத்தினால் பாதகம் ஏற்படும் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப் பட்டதால் உச்சவரம்பு விதிக்கப்படவில்லை. நீங்கள் குறிப்பிடுவது முற்போக்கான கருத்து. அதற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவையின் தகவலுக்காக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நமது மாநிலத்திலிருந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் என்னை கலந்துகொள்ளச் சொன்னதால் அவர்கள் சார்பில் நான் கலந்து கொண்டேன். பிளான் டேஷனை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று அங்கே நான் தெரிவித்தேன். இது

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அன்னியச் செலாவணி ஈட்டுகின்ற ஒரு தொழிலாக இருப்பதால் தேசியமயமாக்க முடியாது என்று மத்திய அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அதைத்தான் நான் ஏற்கெனவே கேட்டேன். இந்த மாநில அரசு என்ன கருத்தைச் சொன்னது என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அப்போதே நான் சொன்னேன். தேசியமயமாக்க நாங்கள் ஆதரவு தந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னமாதிரி 'ஃப்ராக்மென்டேஷனாக' இருந்தால் தொழில் வளரமுடியாது. இதில் அன்னியச் செலாவணி இருப்பதால், இது வெளிநாட்டுச் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு தொழிலாக இருப்பதால் மொத்தமாக முடிவு செய்ய வேண்டும்; இப்போது முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். தமிழ்நாடு அரசு எப்போதும் தேசியமயமாக்கும் கொள்கைக்கு ஆதரவளித்திருக்கிறது.

*** திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** தமிழ்நாடு அரசு எப்போதும் தயார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய கருத்து, மத்திய அரசு பரிந்துரைத்தபோது மாநில அரசு மறுப்பு தெரிவித்ததா.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மத்திய அரசு பரிந்துரை செய்ய வில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உச்சவரம்பு அவைகளுக்கும் தரவேண்டுமென்று தாங்கள் கருதுகிறீர்களா?

*** திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** உச்சவரம்புபற்றி பேசவில்லை. தேசிய மயமாக்கத்தான் கேட்கிறேன். சட்டம் சரியாக அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும். உச்சவரம்பு எப்படி. . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Exemption for all these plantation areas or in other words, nationalisation of plantations.

*** திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** நான் சொல்கின்ற தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தில் சகலமும் அடிப்பட்டுப்போகிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 ஏப்ரல் 10]

டிருக்கிற எல்லா பிரச்சனைகளுக்கும் அதில் பரிகாரம் இருக்கிறது. ஏன் அதற்கு முயற்சி எடுக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அம்மையார் அவர்கள் சொல்கின்ற அந்த வாதத்தில் நான் இறங்கவில்லை. நாம் கொண்டுவருகிற சட்டம் யாருக்குப் பயன்படப்போகிறது என்பதுதான் எனது கேள்வி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பிளான்டேஷனை தேசிய மயமாக்குகிறோம் என்று ஒரு தீர்மானத்தை கொண்டுவருகிறோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். மத்திய அரசு அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்காவிட்டால் என்ன செய்யலாம்?

*** திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** ஏற்கெனவே நெய்வேலி பற்றி ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டோம். மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டதோ இல்லையோ. அதற்கு என்ன செய்தோமோ அதையே இதற்கும் செய்வோம். நம்முடைய கடமையை நாம் செய்யத் தவறக்கூடாது. ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் போது அது மக்களுக்குப் பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட சிலருக்குப் பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்கக்கூடாது. என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். ஆகவே, இந்த அரசு கொண்டுவந்திருக்கின்ற திருத்தச் சட்டத் தினால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு பயனில்லை; தனிப்பட்ட ஒரு சிலர்தான் பயனடைகிறார்கள்; ஆளும் கட்சி யாருக்கோ ஆதரவு அளிக்கின்ற வகையில் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது; இந்தச் சட்டத்தினால் ஒரு பயனும் இல்லை என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*** திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் ஒரு சிலவற்றைக்கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திருத்த மசோதாவில் பல பிரச்சனைகளைப் பார்க்கிறோம். முதலிலே 1961-லே இருந்த சட்டத்திலே 73(6) பிரிவில் பிளான்டேஷன் எரியாவுக்கு எக்சம்ஷன் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் முதலமைச்சர் சொன்னமாதிரி, பிளான்டேஷனுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவருவதால் லாபம் அல்ல; அதில் பல தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. உச்சவரம்பு என்றால்

1974 ஏப்ரல் 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று நாம் வைத்திருக்கிறோம். பிளான்டேஷனுக்குக் குறைந்தது 50 ஏக்கராவது இல்லை என்றால் தொழில் நடத்த முடியாது. ஆகையால் அங்கே உச்சவரம்பு கொண்டுவந்தால் நிச்சயமாக பாதகம்தான் ஏற்படும்.

அதுமட்டுமல்ல; இந்தத் தொழில் சாதாரணமான ஒரு தொழில் அல்ல. தோட்டத் தொழில்—அன்னியச் செலாவணி தந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு தொழிலுக்கு உச்ச வரம்பு கொண்டுவந்தால் அன்னியச் செலாவணியும் பாதிக்கும். நாம் முற்போக்கானவர்கள் என்று நினைத்து, அதற்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லிவிடக்கூடாது. இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்களை விட முற்போக்கான எண்ணங்கள் எங்களுக்கு உண்டு.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அம்மையார் அவர்கள் உள் நோக்கம் கற்பிக்கின்றார்கள். இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்களை விட முற்போக்கு எண்ணம் எங்களுக்கு உண்டு என்று அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் கருத்துக்களைவிட முற்போக்கான எண்ணம் எங்களுக்கு உண்டு என்றுதான் சொன்னேன். அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் சொன்ன முற்போக்குக் கருத்துக்கு மேலும் ஒன்று உண்டு. அதுதான் தேச நலன். உங்கள் மாதிரி ஒரு குறுகிய எல்லைக்குள் நின்றுவிட்டு ஓடிவிட முடியாது. ஒரு பொதுவான நோக்கத்தோடு எதை எதை எப்போது செய்ய வேண்டுமென்று சிந்தித்துச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதை உணர்ந்துதான் நாங்கள் அரசியல் சட்டத்தைப் போட்டபோது பிளான்டேஷனுக்கு எக்சம்ஷன் கொடுத்திருந்தோம். மற்ற பொருட்கள் உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 10]

அதேமாதிரி இதையும் கட்டுப்படுத்துவதாக இருந்தால் பெருத்த பாதகம்தான் ஏற்படும். ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற வர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் நாங்கள்தான் ரொம்ப முற்போக் கானவர்கள் என்று கருதிக்கொண்டு எதை எதையோ நினைத்துக் கொண்டு பல சட்டங்களைப் போட்டார்கள். அரசியல் சட்டத் திலே இருக்கின்ற ஓட்டை உடைசல்களை போக்குகிறோம் என்று சொல்லி பல திருத்தச் சட்டங்களைப் போட்டார்கள். சில தொழில் களுக்குக் கொடுத்திருந்த எக்சம்ஷனை விதிட்டா பண்ணிவிடுங்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று வைத்திருக் கிறீர்கள். நாளைக்கு இன்னொருவர் வந்து 3 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று சொல்வார். உங்களை விட அவர்கள் முற்போக் கானவர்கள் என்று அப்படி செய்யக்கூடும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போதுதான் அம்மையார் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்காக வாதாடினார்கள். இதையும் மத்திய அரசுதான் செய்யச் சொன்னது. எங்களை எல்லாம் அழைத்து, 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று நாடு முழுவதும் சட்டம் இயற்றவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று நீங்கள் யோசனை சொல்வதற்கு முன்பே செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, மத்திய அரசின் கருத்தும், எங்களுடைய கருத்தும் இந்த விஷயத்தில் ஒன்றுதான்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சில எக்சம்ஷன்களை விதிட்டா செய்திருக்கிறீர்கள். அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் கூறும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் செய்துவிட்டு, ஓடிவிடுவீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அது எனக்குப் புரியவில்லை. எங்களுடைய கட்சி தமிழ்நாட்டிலே மட்டும்தான் வலுவோடு இருக்கிறது; மற்ற இடங்களிலும் வருவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இது உலகறிந்த உண்மை. எங்கள் கட்சியிலே ஒரு முடிவை எடுக்கிறோம். அதைப்பற்றி பேசுகிறோம். ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் கட்சியின் கொள்கைக்கும் தான் சொல்கின்ற கொள்கைக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அறநிலையத்துறை

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. கோவை செழியன்]

பாதுகாப்பு மானியம் வந்தபோது அதிலே அப்படி பேசியிருக்கிறார்கள். கட்சி கொள்கை வேறு, என்னுடைய கொள்கை வேறு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : No reflection on the conduct of a member.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு கொள்கையை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியிலும் வேறு பட்ட கருத்தை உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆஸ்திரேலியா இருக்கிறார்கள்; நால்திரேலியா இருக்கிறார்கள்; கோவிலுக்குப் போகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள்; போகாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். அதை வைத்துத்தான், கட்சியின் கொள்கை வேறு, என்னுடைய கொள்கை வேறு என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மசோதாவில் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்குப் பதில் சொல்லுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : கட்சியின் கொள்கைக்கு மாறுபட்டு அவர்கள் பல நேரம் பேசுகிறார்கள் என்பதற்காகச் சொன்னேன். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்திற்கு எதிராகப் பேசினார்கள். ஆகவே அவர்கள் எங்கள் கட்சியைப் பற்றித் தவறாகப் பேசவேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : எங்கள் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை காப்பாற்றிக்கொள்ள எங்களுக்குத் தெரியும்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எங்கள் கட்சியை நடத்திக் கொள்ள எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் கட்சியில் உள்ள கட்டுப்பாடும் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு விளக்கம். 1960-ஆம் ஆண்டு யார் யார் எவ்வளவு நிலம் வைத்திருந்தார்களோ அந்த நிலத்திற்கு மேல் விஸ்தரிக்கக் கூடாது என்று 1970 ஆம் ஆண்டு

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1974 ஏப்ரல் 10]

சட்டத்தில் செய்தோம். அதன் பிறகு ப்ளாண்டேஷன் முதலாளிகள் எங்களை வந்து சந்தித்தார்கள். அவர்கள் சொன்ன கருத்து என்னவென்றால் 1960 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் மேற்கொண்டு 25 சதவிகிதம் விஸ்தரித்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. அந்த அடிப்படையில் நாங்கள் வங்கிகளில் கடன் வாங்கியிருப்பது மாத்திரம் அல்ல—25 சதவிகிதம் விஸ்தரிப்புக்கு அரசாங்கத்திடமும் கடன் வாங்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, இப்போது இப்படிச் செய்வது நியாயம் அல்ல என்றார்கள். ஆகவே, நாம் 1970 வரை எந்த அளவுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு மட்டும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதிக்கிறோமே தவிர, முழு அளவுக்கு அவர்களை அனுமதிக்கிற—அல்லது தோட்ட நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கிற திருத்தம் கிடையாது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: The plantation is an important thing. We earn foreign exchange by exporting Tea, Coffee and Rubber. How can we fix a ceiling? It should be clarified.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம். ஏற்கனவே எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தது. ஏன் அதைத் திரும்பப் பெற்றீர்கள் என்று கேட்டார்கள். 15 ஆயிரம் ஏக்கரா வரை வைத்திருக்கிற பிர்லா நீலகிரியில் மேலும் 20 ஆயிரம் ஏக்கரா வாங்குவதற்கோ, 50 ஆயிரம் ஏக்கரா வாங்குவதற்கோ நாம் விட முடியாது. அப்போது போட்ட சட்டம்—60-ல் எவ்வளவு நிலம் இருந்ததோ அதற்குமேல் விஸ்தரிக்கக் கூடாது என்பதாகும். நான் முன்பே சொன்னபடி அந்தப் பழைய சட்டத்தில் 25 சதவிகிதம் விஸ்தரித்துக்கொள்ளலாம் என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருந்ததால் நாங்கள் வங்கிகளிடம் இருந்தும், அரசாங்கத்திடம் இருந்தும் கடன் வாங்கி விஸ்தரித்திருக்கிறோம் என்று சொன்ன காரணத்தினால் 70-இல் எந்த அளவுக்கு இருந்ததோ அந்த அளவுக்குமேல் விஸ்தரிக்கக்கூடாது என்று இப்போது திருத்தம் செய்திருக்கிறோம். தோட்டக் காரர்கள் இஷ்டப்படி விஸ்தரித்துக்கொள்ள அனுமதிக்க முடியாது. அந்தக் கருத்தில் நாங்கள் எந்தவகையிலும் மற்றவர்களுக்குப் பின் தங்கியவர்கள் அல்ல.

1974 ஏப்ரல் 10]

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இன்றைக்குப் பணக்காரர்கள் கேட்கிறார்கள். 60-ஐ 70 ஆக்கிவிடுகிறீர்கள். உங்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு கொள்கை இருக்கவேண்டும். கொடுத்திருந்த எச்சம்ஷனை எடுத்துவிடுவது—அப்புறம் 70 வரை விஸ்தரித்துக் கொண்ட நிலங்களை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முதலாளிகளுக்குக்காகச் செய்வது . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இது நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றாலும் கூட நமக்குப் பாதகமாகத்தான் வரும் என்று தகவல் கொடுத்திருப்பதால்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர—பணக்காரர்கள் கேட்டார்கள் என்பதற்காக என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராய் இல்லை. கூட்டுறவுத்துறையில் நீலகிரியில் இதுபோன்ற ப்ளாண்டேஷனைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறையில் எல்லா வற்றையும் எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் தயார். இருபது, இருபத்துமூன்று ப்ளாண்டேஷன் கூட்டுறவுத்துறையில் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றன. அவைபோல இவைகள் எல்லா வற்றையும் எடுத்துக்கொள்ள இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் தயாராய் இருக்கிறது.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 60-க்கு மேலே விஸ்தரிக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் அதில் நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டும். இப்போது 60-க்கு மேலே இனி நிலத்தில் பணம் போட முடியாது. நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு வந்துவிட்டது. எந்த ப்ளாண்டேஷனில் பணம் போடலாம் என்பதாக எந்தப் புதுப் பணக்காரர்கள் பணம் போட்டிருக்கிறார்கள் இப்போது 70 வரை உள்ள நிலங்களுக்கு விலக்கு என்று சொல்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்கிற வகையில்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. சட்டம் கொண்டுவரும்போதே நன்கு ஆராய்ந்து அலசிப் பார்த்துக் கொண்டுவர வேண்டும். ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவுக்கு டெஃனிஷன் கொடுக்கிறபோதே எத்தனை விலக்கு, முக்கால் ஏக்கரா ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் சில இடத்தில் ½ ஏக்கரா ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 10]

We have withdrawn

We have again gone back to 60

என்பதாக எல்லாம் எத்தனை

விளக்கங்கள். அதை நாங்கள்தான் போட்டோம் என்றாலும் ஆரம்பத்தில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பிறகு அவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து காம்ப்பிரஹென்சிவ்வாகக் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டாமா? கரும்பு சாகுபடிக்கு விட்டு வைத்தீர்கள். பின்னர் கரும்புக்குக் கிடையாது என்றீர்கள்.

தோட்டப் பயிர்களைப் பொறுத்தவரை சீலிங் வைக்க முடியாது. ஐம்பது ஏக்கராவது இருந்தால்தான் உப்ளாண்டேஷனை எடுத்துக்கொண்டால் உயைப் பதப்படுத்தி வைக்கிற இயந்திர அமைப்புச் செலவு எல்லாவற்றுக்கும் கட்டுபடியாகும். சிறுசிறு நிலங்களாக இருந்தாலும் அவற்றை கூட்டுறவுத்துறையிலாவது ஒன்று சேர்த்தால்தான் வயபிள் யூனிட்டாக இருக்கும். அப்போதைக்கப்போது திருத்தம் கொண்டுவருவது—அன்றைக்கு 60-க்குமேல் விஸ்தரிக்கக்கூடாது. இன்றைக்கு 70-க்குமேல் விஸ்தரிக்கக்கூடாது. நாளைக்கு 74-க்கு மேல் விஸ்தரிக்கக்கூடாது என்று வரும். ஏனென்றால், இப்போது கொண்டு வந்துள்ள திருத்தச் சட்டத்திலேயே மேலும் 20 சதவிகிதம் விஸ்தரித்துக் கொள்ள அனுமதி இருக்கிறது.

He will be eligible to hold

'An additional extent of land interspersed among or contiguous to such plantations upto 20 per cent of the extent of plantations'

என்பதாக இனிமேலும் வாங்கலாம் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அப்படி எங்கே போட்டிருக்கிறோம்?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I will tell you. On page 86 of the Objects and Reasons it is stated. In addition, they will be eligible to hold, with the permission of the Land Board, under section 31 of the Act, an additional extent of land. These are the last few sentences in the Statement of Objects and Reasons.

1974 ஏப்ரல் 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இன்னும் என்க்ரோச்மென்டை எடுத்துக்கொண்டால் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா ஆக்கிரமித்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

Most of the planters have got encrachment and thousands of acres have been encroached.

60 என்பது 70 ஆயிற்று. நாளை அது எப்படியாகும் என்று சொல்ல முடியாது. ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் சிலோன் அகதிகள் வருகிறார்கள். பர்மா அகதிகள் வருகிறார்கள். தோட்ட நிலம் இல்லை என்று பாதிப்பேரை அந்தமானுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

The vested interest an get the things done.

இப்படித் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய தோட்ட நிலங்களை எல்லாம் இப்படிப்பட்ட அகதிகளுக்குக் கூட்டுறவு முறையிலாவது உடனடியாக எடுத்துத் தருவார்களானால், அது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும். மத்திய அரசாங்கத்தின் மேலே நீங்கள் பொறுப்பு போடுவது தவறு. நீங்கள் தேசியமயமாக்கக் தயாராக இருப்பது போலவும், அவர்கள் முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதைப் போலவும் நீங்கள் மத்திய அரசு மீது பழி போடுகிற தன்மையை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

தேசிய நலனைப் பார்க்கும்போது, ஆத்திரப்பட்டு, அவசரப் பட்டு, அதற்கு விரோதமாகத் செய்யக் கூடாது என்றுநான் ஆற அமர யோசித்து, அந்தக் காலத்திலேயே ஹில் எரியாக்களை எல்லாம் எக்சம்ஷன் செய்து வைத்தோம். ஒரு நிலையிலே நீக்கி விடுங்கள்.

இன்னும் ஒரு காரணம் சொல்வார்கள். அங்கே கடன் வாங்கி விட்டேன், இங்கே கடன் வாங்கிவிட்டேன், 76 வரையிலே எக் சம்ஷன் கொடுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் துண்டு துண்டாகக் கொண்டு வராமல், நீங்கள் என்ன என்ன அமென்ட்மென்ட் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்பது எல்லாமே மறந்து விடுகிறது, ஆகவே, மொத்தமாகவே, சமதர்மத்தின் அடிப் படையிலே நீங்கள் திருத்த வேண்டுமென்றாலும், மொத்தமாக

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 10]

இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி, சந்துபொந்துகளை எல்லாம் அடைக்கத் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

* திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை எதிர்க்கின்றேன். காரணம், சபையில் இருக்கக் கூடிய எல்லா கட்சிகளும் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய—கட்சி யினுடைய கொள்கைகூட, எதிர்க்கப்படுகின்ற முறையிலே— இருப்பதன் காரணமாக, இதை எல்லோரும் சேர்ந்து எதிர்ப் பதால், ஏன் இந்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

1970-ம் வருஷத்திலே ஒரு மசோதாவினைக் கொண்டு வந்து அதற்கு மேல் அதையெல்லாம் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்வதைத் தடை செய்துவிட்டு, மறுபடியும் அதற்கு விதிவிலக்கு கொண்டு வருவது சரியல்ல. காரணம், பிளாண்டேஷன் இண்டஸ்ட்ரி மட்டுமல்ல, எந்த இண்டஸ்ட்ரியை எடுத்தாலும் பணம் ஒதுக்கக் கூடியவர்கள் அதிகமாக அங்கே போட்டு, இண்டஸ்ட்ரியை வளர்த்துவதில்லை. ஷேரை வாங்கி, விற்கக்கூடிய வியாபாரம் தான் நடக்கிறதே ஒழிய, அதிகப்படியாக தொழிலை அபிவிருத்தி பண்ணக்கூடிய நிலைமையிலே நடைபெறுவதில்லை.

அதே மாதிரி பிளாண்டேன் இன்டஸ்ட்ரிஸ்வை எடுத்துக் கொண்டாலும் எத்தனைத் தோட்டத்திலே புதிதாக வைத்திருக்கிறார்கள். யார் யார் எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்திப் பண்ணி இருக்கிறார்கள் என்றால், 99 சதவிகிதம் எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் இல்லை.

அது மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு பிளாண்டேஷனை எடுத்துக்கொண்டாலும் 4,000, 3,000 ஏக்கர் தரிசு நிலம் இருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு, அடிக்கக்கூடிய கள்ளப் பணத்தைப் பூராவும் வெள்ளைப் பணமாக ஆக்கத்தான் புறம்போக்கு நிலமிருக்கிறது. உருளைக் கிழங்கு, இதையெல்லாம் போட்டு, வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகத்தான் இது இருக்கிறது. லாண்ட் ரெஃபார்ம்ஸ் பேனல் இந்த மாதிரி புறம்போக்கு நிலங்களை

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

யெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சிபாரிசு பண்ணி இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் மாநில சர்க்காரும் 1970-ம் வருஷத்திலே இந்த பூமியையெல்லாம் எடுத்தார்கள். ஆனால், மத்திய சர்க்கார் அதிலே தலையீடு செய்யக் காரணம் என்ன?

கேரள சர்க்காரிலே, பிளாண்டேஷன்ஸ் பூராவையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று எல்லா கட்சிகளும் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் போட்டு, மத்திய சர்க்காருக்குப் போயிருக்கிறது. ஆனால், மத்திய சர்க்கார் இதுவரையிலும் அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லை. இது தப்பு, அதுதப்பு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் போய் 26 வருஷம் ஆகியும், மிச்சம் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

ஃபாரின் எக்சேஞ்சு கிடைக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். சரி, சர்க்கார் நடத்தினால் ஃபாரின் எக்சேஞ்சு கிடைக்காதா? நோட்டிஃபைட் செய்தது, 5,000 ஏக்கர் சர்க்காருக்குச் சொந்தமிருக்கிறது. 5,000 ஏக்கரிலே ஏன் பிளாண்டேஷன் செய்யவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம், தரிசாக இருக்கிறது. அவர்களும் தரிசாகத்தான் போடப் போகிறார்களேயொழிய 'டீ'-யை அங்குப் போடவில்லை. சர்க்கார் "டீ" இண்டஸ்ட்ரியிலே புகுவதற்காகப் பிளாண்டேஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த பிளாண்டேஷனும் கிடையாது. இதைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் என்ன? கள்ளப் பணத்தை வெள்ளைப் பணமாக்கவேண்டும். இது முதலாளிகளுக்கு அவசியம். மாநில சர்க்காரோ, மத்திய சர்க்காரோ, இவற்றை எடுத்து, வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பினால் ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு வராதா?

வெள்ளைக்காரன் மேலிருக்கிற பற்று மத்திய சர்க்காருக்கு இன்னும் போகவில்லையென்பதுதான் இதிலிருந்து தெரிகிறது. நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து, இந்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I had no idea to speak but after hearing the speech of the hon. Member, Thirumathi Anandanayaki, I want to speak a few words about Estates.

[Thiru K. M. Subramaniam] [1974 ஏப்ரல் 10]

Estates are a big problem in this country. Most of the estates belong to the Sterling Companies and they are not rupee companies and they are owned by foreigners. The Government will face a lot of difficulties in settling the compensation issue if they are taken over by them. These estates are spread all over the country.

There is a huge estate in Assam belonging to James Finaly. In Munnar also there are similar estates belonging to James Finaly. If they are going to nationalise them, they will have to pay compensation. The Government are already finding it difficult to borrow money for the purchase of essential articles necessary for the development of the country. I am not against nationalisation. I believe in socialism.

Why the Government of India have not nationalised? It is because they are not progressive enough as the Government of Tamil Nadu. Let them be run co-operative lines but care you run an estate with 50 acres economically? The minimum extent necessary to run an estate economically is 800 acres. So, all these aspects have to be considered. It is very essential that we should go deep into the matter. As the Hon. Chief Minister has remarked, fragmentation also will bring inefficiency and so we have to consolidate them.

Then the only alternative is nationalisation and for that a huge amount of compensation has to be paid. At the present juncture, it is not possible to do so. So definitely the only alternative is to run the new estates on co-operative lines and this the Government can do. Thank you, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவில் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9-00 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(6) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

ஏதும் இல்லை.

1974 ஏப்ரல் 10]

இணைப்பு

178 பக்கத்தில் 806-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையக் காண்க]

கிராமப் பகுதிகளில் மருத்துவ வசதிகளைப் பெருக்கும் நோக்குடன் கிராமப் பகுதிகளில் மக்கள் நல்வாழ்விற்கான தேசியத்திட்டம் (National Health Scheme for Rural Areas) என்று அழைக்கப்படுகிற முன்னோடித் திட்டம் ஒன்றை இந்திய அரசின் மக்கள் நல்வாழ்வு அமைச்சகம் செயல்படுத்தக் கருதியது. இத்திட்டத்தின் கீழ், கிராமப்பகுதி மக்களுக்கு மருத்துவ உதவி அளிக்க இந்திய முறை மருந்தகம், ஹோமியோபதி, யுனனி, சித்த மருத்துவத் துறைகளில் பதிவு பெற்ற மருத்துவர்களின் பணியைப் பயன்படுத்தக் கருதப்பட்டது. இதுகுறித்து, விரிவாகப் பரிசீலிக்கவும் இந்த முன்னோடித் திட்டத்தைச் செவ்விய முறையில் செயல்படுத்தத் தேவையான மாறுதல்கள் பற்றிக் கருத்து தெரிவிக்கவும், 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் நடைபெற்ற மாநில சுகாதார அமைச்சர்களின் கூட்டத்தில் அமைச்சர்கள் குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. குழு தெரிவித்த கருத்துரைகள் பரிசீலிக்கப்படலாம் என்று, தமிழ்நாட்டிற்கான விரிவான திட்டம் ஒன்று தனக்கு அனுப்பப்படலாம் என்றும் மத்திய அமைச்சர் 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் கேட்டுக் கொண்டார்.

அவ்வாறே உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ற திருத்த திட்டம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இத்திருத்தத் திட்டத்தின் கீழ் இந்திய முறை மருந்துவர்களை மட்டுமன்றி ஆங்கில முறை மருத்துவர்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசிடமிருந்து அண்மையில் பெற்ற கடிதத்தின்படி, இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு இந்திய அரசு அவ்வளவு ஆர்வமாயில்லை என்று உணரப்படுகிறது. ஏனெனில், நாடு முழுவதிலும் உள்ள ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைச் சேர்ந்த 30 துணைநிலையங்களில் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக கிராமப் பகுதிக்கான மக்கள் நல்வாழ்வு முன்னோடித் திட்டம் ஒன்றைச் சோதனை அடிப்படையில் கொண்டுவர அவர்கள் கருதியுள்ளனர்.

[1974 ஏப்ரல் 10]

With a view to augmenting the medical facilities in the rural areas, the Government of India, Ministry of Health, proposed to introduce a Pilot Scheme called the National Health Scheme for Rural Areas. Under this Scheme, it was proposed to utilise the service of Registered Medical Practitioners in the Indian Systems of Medicine, Homoeopathy, Unani, Siddha, etc., for rendering medical aid to the people in the rural areas. At the conference of the State Health Ministers held in July 1972, a Committee of Ministers was constituted to go into the details and to suggest such modifications as may be necessary, to ensure the smooth and efficient implementation of this Pilot Scheme. In August, 1972 the Union Minister requested that the suggestions made by the Committee might be considered and a detailed scheme for Tamil Nadu sent to him.

Accordingly a revised scheme to suit local conditions was formulated and forwarded to the Government of India. Under the Revised scheme, it was proposed to utilise not only the services of Practitioners of Indian Systems of Medicines but also the services of Practitioners of Allopathic Medicine. From the reply received from Government of India recently it is felt that the Government of India are not keen on the implementation of the scheme for they have proposed to introduce a Pilot Health Scheme for Rural Areas on an Experimental basis in 30 sub-centres of Primary Health Centres on a random basis all over the country.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS